

ปีที่ 2 ฉบับที่ 22 เดือนมกราคม 2560 ISSN 2408-1795

MAGAZINE

NEW SILK ROAD

นิตยสารเอกพรี

ทางสายไหมใหม่
เชื่อมทั่วโลก

ห อ ค อ ย
กว้างต้ง

TRAVEL TIPS

คุณหมิง.. สะพริบพริ้งดั้งดอกไม้บาน

REAL WORLD

ชม "ถ่งกู๋" ในพิพิธภัณฑ์ชนชาติกว่างซีจ้วง

BEIJING BOOK STORY

ตามหาดอกโบตั๋นที่ "ฮี้เหอหยวน"

องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนและรำลึกถึง “พระเจ้าอยู่หัว ร.9”

เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2559 ที่ผ่านมา องค์กรวิชาชีพสื่อซึ่งมีทั้งสื่อไทยและตัวแทนจากสื่อจีน ร่วมกันรวมใจคนสื่อหม่อมเกล้าฯ แสดงความอาลัย พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ระหว่างเวลา 16.00-20.00 น. ณ สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย โดยร่วมจุดเทียน ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่มีต่อวงการสื่อมวลชนไทย

โดยในงานได้มีการเริ่มงานด้วยการบรรเลงไวโอลินเพลงพระราชนิพนธ์ และต่อด้วยการกล่าวรายงานของ นายวันชัย วงศ์มีชัย นายกสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย นายมานิจ สุขสมจิตร ประธานมูลนิธิพัฒนาสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย กล่าวรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่มีต่อวงการสื่อมวลชน ตามด้วยการอ่านบทร้อยแก้ว ร้อยกรองโดยกวีชื่อดังของไทย นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และนายอัศศิริ ธรรมโชติ สองศิลปินแห่งชาติและนักเขียนรางวัลซีไรต์ จากนั้นช่วงเวลา 18.00 น. บรรดาสื่อมวลชนขึ้นสงบนิ่งร่วมกัน ๘๙ วินาที และเวลา 18.11 น. สื่อมวลชนทั้งไทยและจีนได้พร้อมใจจุดเทียน และร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีร่วมกัน

โดยก่อนหน้านี้เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2559 สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ได้เปิดให้เพื่อนสื่อมวลชนทุกแขนงร่วมลงนามแสดงความอาลัย และถวายสักการะหน้าพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ณ อาคารที่ทำการสมาคมฯ ทุกวันอย่างต่อเนื่อง

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

เจ้าของ:

บริษัท เคค คอมมูนิเคชั่น จำกัด

บรรณาธิการ:

กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช

คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผู้ช่วยบรรณาธิการ:

วิภา ประดิษฐผลพานิช

ฝ่ายจัดการทั่วไป:

ณกรณ์ วัฒนสิทธิ์คุณ, สิปปภาส ชันอุละ

ออกแบบ:

ณจักร วงษ์ยิ้ม

ที่ปรึกษา:

ดร.กุลบุตร โกเมนกุล

พิมพ์ที่:

หอจ.แสงเทียนการพิมพ์

ติดต่อ New Silk Road Magazine:

บริษัท เคค คอมมูนิเคชั่น จำกัด เลขที่ 4/9 ชั้นที่เอ็ม

ซอยสุขุมวิท 99 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก

เขตพระโขนง กทม. 10260

โทร. 02-332-7376

อีเมล: kkommu0@gmail.com

หมายเหตุ:

นิตยสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษา

ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์แต่อย่างใด

และ ขอขอบคุณภาพประกอบจากสำนักข่าวซินหัว

EDITOR'S NOTE

www.newsilkroadmag.com

Facebook : NewSilkRoadMag

นิตยสาร New Silk Road ฉบับที่ 22 ขอสวัสดิ์ปีใหม่ ท่านผู้อ่านทุกท่าน ซึ่งในเดือนมกราคมนี้ ช่วงปลายเดือนยังเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนอีกด้วย เทศกาลตรุษจีนมีความหมายยาวนานกว่าสี่พันปี โดยในช่วงตั้งแต่ต้นเดือนนี้ชาวจีนจะเริ่มทำความสะอาดบ้านเรือน ซักผ้าห่ม เตรียมของกินของใช้ ตกแต่งบ้านด้วยโคมแดง ติดกลอนมงคลหน้าประตู ตั้งใจพูดและทำแต่สิ่งที่ดี ทั้งนี้ในวันส่งท้ายปีเก่าก็มีธรรมเนียมที่ทุกคนจะมาทานอาหารด้วยกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาทั้งครอบครัว โดนส่วนมากถ้าเป็นคนจีนตอนเหนือก็จะนิยมทานก๊วยต๋อด้วยกัน นิตยสาร New Silk Road ขออวยพรท่านผู้อ่านทุกท่านในวาระนี้ ด้วยคำว่า “ซินเจ็งหฺรูอิ๋ ซินเหนียนฟาฉาย” ซึ่งแปลว่า ขอให้ประสบแต่ความโชคดี ขอให้มั่งมีตลอดปีใหม่ ก่อนจากกันขอแจ้งด้วยว่า หากองค์กรหรือหน่วยงานใด ต้องการรับนิตยสารฟรี หรือ มีกิจกรรมต้องการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับไทย-จีน สามารถติดต่อได้ที่ คุณณกรณ์ โทร. 081-811-5557

อ.กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช
บรรณาธิการนิตยสาร New Silk Road
และ คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ ม.ธุรกิจบัณฑิต

Contents

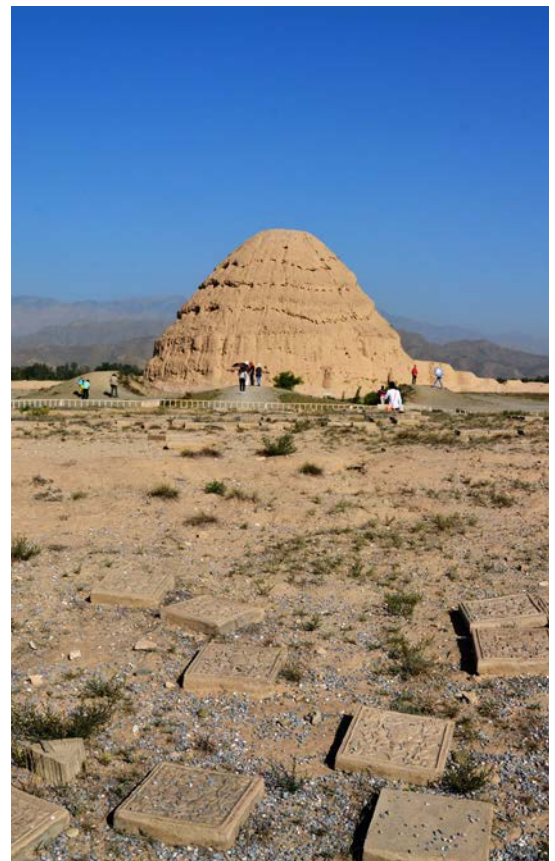
ISSUE No. 22 / JANUARY 2016

21

BEIJING BOOK STORY

แอบชวนเพื่อน ไปเยือนปักกิ่ง ตอน ตามหาดอกโบตัน
ที่พระราชวังฤดูร้อน "อี๋เหอหยวน"

39

SPECIAL TRIP

อาณาจักรซีเซีย ก่อกำเนิด อารยธรรม
สงคราม และความล่มสลาย

INSIDE CHINA

จีนเปิดหลักสูตรป.ตรี Domestic Service
แก้ปัญหาขาดแคลนแม่บ้าน28

EDU 4.0

จีนเร่งยกระดับอุดมศึกษา
สู่ชั้นนำของโลก36

JEENJA

ตามหาปิ่น คั่นคั่นใจ48

THIS IS CHINA

จีนแรงแสดงตัวเองให้โลกฟัง52

EAST Meets WEST

11-11 รห้สรัค รห้สลับ
(The Delusional Double 11)56

BAMBOO WOODS INSIDE CHOPSTICKS

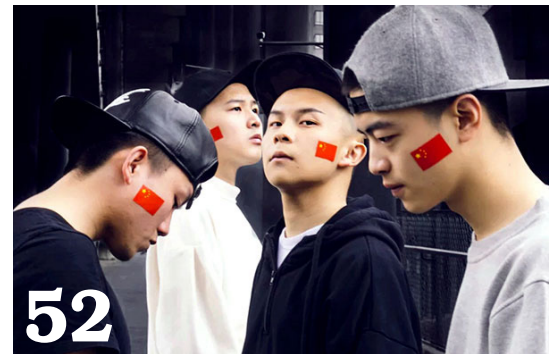
ยงเจ็งกับโอบามา
ว่าด้วยจิตวิทยาการระงับข่าวลือ63

31

TRAVEL TIPS

คุณหมิง.. สะพรีบพรั้งตั้งดอกไม้มาน

52

39

REAL WORLD

ชม "ถ่งกู่" กลองสัมฤทธิ์ใหญ่ ในพิพิธภัณฑ์ชนชาติกว้างซีจ้วง

56

63

เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำประเทศไทย ร่วมแสดงความยินดี ในโอกาสครบรอบ 15 ปีสมาคมวิสาหกิจไทย-จีน

» เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

วันที่ 28 กันยายน ที่ผ่านมา ณ โรงแรมคอนราด ถนนวิทญู สมาคมวิสาหกิจไทย-จีนจัดงานฉลองครบรอบ 15 ปีของการก่อตั้งสมาคมฯ โดยมี นายจาง เหลย นายกสมาคมวิสาหกิจไทย-จีนเป็นประธาน และได้รับเกียรติจากนายหนิง ฟู่ชุย เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย นายหลี่ เซ่าถง อธิบดีกรมการค้าระหว่างประเทศของจีน และนางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย รองเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการลงทุนเข้าร่วมแสดงความยินดี

นายหนิง ฟู่ชุย เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทยกล่าวในงานว่า 15 ปีที่ผ่านมา เป็น 15 ปีแห่งการเติบโตและพัฒนาของวิสาหกิจจีนในไทยและก็เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ประเทศจีนได้พัฒนาตนเองและส่งวิสาหกิจไปยังประเทศต่างๆทั่วโลก โดยในช่วงแรกวิสาหกิจจีนมีจำนวนน้อย ขนาดเล็ก แต่ภายใน 15 ปีก็มีการเจริญเติบโตและแข็งแกร่งมากขึ้น ช่วงนี้เศรษฐกิจโลก

ผันผวน แต่จีนและไทยสองประเทศก็ยังคงลงทุนต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงความสามารถและศักยภาพของวิสาหกิจจีนและไทยได้เป็นอย่างดี ขอแนะนำให้วิสาหกิจจีนในไทยติดต่อสื่อสารกับภาครัฐและเอกชนไทยอย่างใกล้ชิด ใช้ความพยายามร่วมกัน เพื่อเพิ่มพูนขีด

ความสามารถให้มากยิ่งขึ้นไป

ด้านนายหลี่ เซ่าถง อธิบดีกรมการค้าระหว่างประเทศของจีนระบุว่า เมื่อวันที่ 22 กันยายนที่ผ่านมา มีการประกาศจากทางกระทรวงพาณิชย์ของจีนถึงตัวเลขโดยรวมลงทุนโดยตรงของจีนที่สูงถึง 145,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงขึ้นเป็นปีที่ 13 ติดต่อกันและส่งผลกระทบต่อประเทศจีนกลายเป็นประเทศที่มียอดการลงทุนโดยตรงรวมสูงเป็นอันดับที่ 2 ของโลก การที่วิสาหกิจจีนในต่างประเทศเข้มแข็งถือเป็นกำลังหลัก เป็นพลังสำคัญที่จะช่วยให้บริษัทจีนออกมาลงทุนต่างประเทศมากขึ้นอีกด้วย

สื่อไทย-จีนเซ็น MOU แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

» กำพล มหานุกูล ประธานบริหาร อปท. ทีวีนิวส์ ร่วมกับ นายลู๋ หย่งเจียง China Radio International (CRI) ประจำภูมิภาคเอเชีย ลงนามความร่วมมือโครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันผ่านทาง อปท.ทีวีนิวส์ ช่อง Youtube กับ China Radio International (CRI) ประจำภูมิภาคเอเชีย

» กำพล มหานุกูล ประธานบริหาร นสพ.อปท.นิวส์ ร่วมกับ Mr.Ming Dajun ผู้อำนวยการสำนักงานประจำประเทศไทยของสำนักข่าวซินหัว (สาธารณรัฐประชาชนจีน) ลงนามความร่วมมือโครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันผ่านทาง อปท.ทีวีนิวส์ ช่อง Youtube กับ สำนักข่าวซินหัว (สาธารณรัฐประชาชนจีน)

» บุญกิจ เลขสิทธิ์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ทีวี ท็อปนิวส์ โปรดักชั่น จำกัด และ Mr.Ming Dajun ผู้อำนวยการสำนักงานประจำประเทศไทยของสำนักข่าวซินหัว (สาธารณรัฐประชาชนจีน) จัดทำ MOU ร่วมกันระหว่าง สถานีโทรทัศน์ช่องสุวรรณภูมิ และสำนักข่าว ซินหัว (สาธารณรัฐประชาชนจีน) ณ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)

เอกอัครราชทูตจีนฯ มอบอาหารแก่พี่น้องชาวไทย

» นายหนิง ฟู่ซุย เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทยและภริยา พร้อมเจ้าหน้าที่สถานทูตฯ ได้มอบอาหารและน้ำดื่มแก่ประชาชนชาวไทย ณ บริเวณท้องสนามหลวง ใกล้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อน้อมถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช โดยเจ้าหน้าที่ทั้งหมดใส่เสื้อโปโลสีดำ มีอักษรปักว่า ธ สถิตในดวงใจ พี่น้องจีน-ไทย

Canton Tower

หอคอยในยุคโบราณมักมีหน้าที่ผูกติดอยู่กับเรื่องอาหารการกินเพื่อสังเกตการณ์และปฏิบัติการเกี่ยวกับการรบ หรือในบางครั้งสถาปัตยกรรมประเภทหอคอยก็อิงอยู่กับความเชื่อทางศาสนา เช่นในอารยธรรมตะวันตก หอคอยคู่สูงตระหง่านอยู่ติดกับโบสถ์คริสต์ในฐานะหระบัง ในอารยธรรมทางตะวันออกไกล เจดีย์ก็เปรียบเสมือนหอคอยของเมืองเช่นกัน ความสำคัญของหอคอยผูกพันกับเมืองอย่างลึกซึ้ง ในบางช่วงประวัติศาสตร์ของยุโรป เมื่อ騎士รียองค์หนึ่งสามารถพิชิตเมืองปรปักษ์ลงได้ จะทำการโค่นหอคอยในโบสถ์ของเมืองนั้นลง เพราะความสูงเกี่ยวพันกับความสำคัญอย่างแนบแน่น ยิ่งสูงยิ่งสำคัญ

สถาปัตยกรรมที่สูงที่สุดของเมืองจึงกลายเป็นตัวตนของเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หอคอยยุคหลังมีหน้าที่ใหม่ตามระบบสังคมที่เปลี่ยนไป เป็นหอชมวิวกวักทัศน์ และเป็นหอส่งสัญญาณสื่อสาร แต่แม้หน้าที่การใช้การเปลี่ยนไป สัญญาที่ยังคงอยู่คู่หอคอยก็คือ ตัวแทนแห่งการประกาศศักดิ์ศรีของเมือง เมื่อเมืองกว้างโจวจะเป็นเจ้าภาพกีฬาเอเชียนเกมส์ 2010 จึงเกิดโครงการ หอคอยกวางตุ้ง (Canton Tower) ขึ้น และเมื่อสร้างแล้วเสร็จในปี 2010 หอคอยแห่งนี้เป็นหอคอยที่สูงที่สุดในโลกด้วยความสูง 600 เมตร หอคอยนี้ต้องการสื่อสารอะไร และมีแนวคิดแบบไหนติดตามได้ในบทความนี้

เอเชียนเกมส์แห่งเมืองกว้างโจว

ปีค.ศ. 2010 ที่ผ่านมานี้ คือปีที่เมืองกว้างโจวเป็นเมืองเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 17 จัดเป็นงานมหกรรมครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่งของจีน นับตั้งแต่ โอลิมปิกส์ 2008 ที่ปักกิ่ง และ เวิลด์เอ็กซ์โป 2010 ที่เซี่ยงไฮ้

ในฐานะที่เมืองกว้างโจวเป็นเมืองสำคัญอันดับต้นๆของจีน ในวาระนี้ กว้างโจวต้องการประกาศความยิ่งใหญ่ของกว้างโจวออกมาเป็นรูปธรรมเพื่อก้าวขึ้นเป็นเมืองที่มีความสำคัญระดับโลก

รัฐบาลกว้างโจวจึงจัดพื้นที่หนึ่งขึ้นมาเป็นโซนเมืองใหม่บริเวณริมแม่น้ำจูเจียง โดยกำหนดพื้นที่นี้ยาวต่อเนื่องเป็นแกนของเมืองตั้งแต่จากสถานีรถไฟประจำเมืองกว้างโจวเดิม ลงมาจนถึงด้านเหนือของริมแม่น้ำจูเจียง พื้นที่ระหว่างแกนเมืองนี้ ประกอบไปด้วยอาคารสาธารณะที่สำคัญของเมืองหลากหลายอาคารเช่น หอสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงโอเปร่า สำนักงานศูนย์การค้า รวมถึงสนามกีฬาที่จะใช้จัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ และที่ปลายสุดตรงกลางแกนเมืองในอีกฝั่งแม่น้ำ จุดปลาย

>> บรรยากาศการเตรียมต้อนรับเอเชียนเกมส์ที่กว้างโจว รายการทีวีถ่ายทอดรายการที่ลานฝั่งตรงข้ามหอคอย

สายตาแห่งแกนเมือง คือที่ตั้งของ
โครงการหอคอยกว้างตั้ง

หอคอยกว้างตั้งถูกกำหนดให้
อยู่อีกฟากหนึ่งของริมแม่น้ำคนละ
ฝั่งกับอาคารสำคัญที่จะสร้างขึ้น
มาตามแกนเมืองกว้างโจว เพื่อ
ให้พ้นออกจากอาคารสูงใหญ่ทั้ง
หลาย และล้อมรอบด้วยพื้นที่
สีเขียวบริเวณกว้าง ซึ่งจะทำให้
หอคอยแห่งนี้โดดเด่นอย่างแท้จริง

>> แนวแกนเมืองกว้างโจว ที่ปลายทางคือหอคอยกว้างตั้ง

>> Mark Hemel และ Barbara Kuit
สองสถาปนิกผู้ออกแบบ

บริษัทออกแบบเล็กๆ กับโครงการระดับโลก

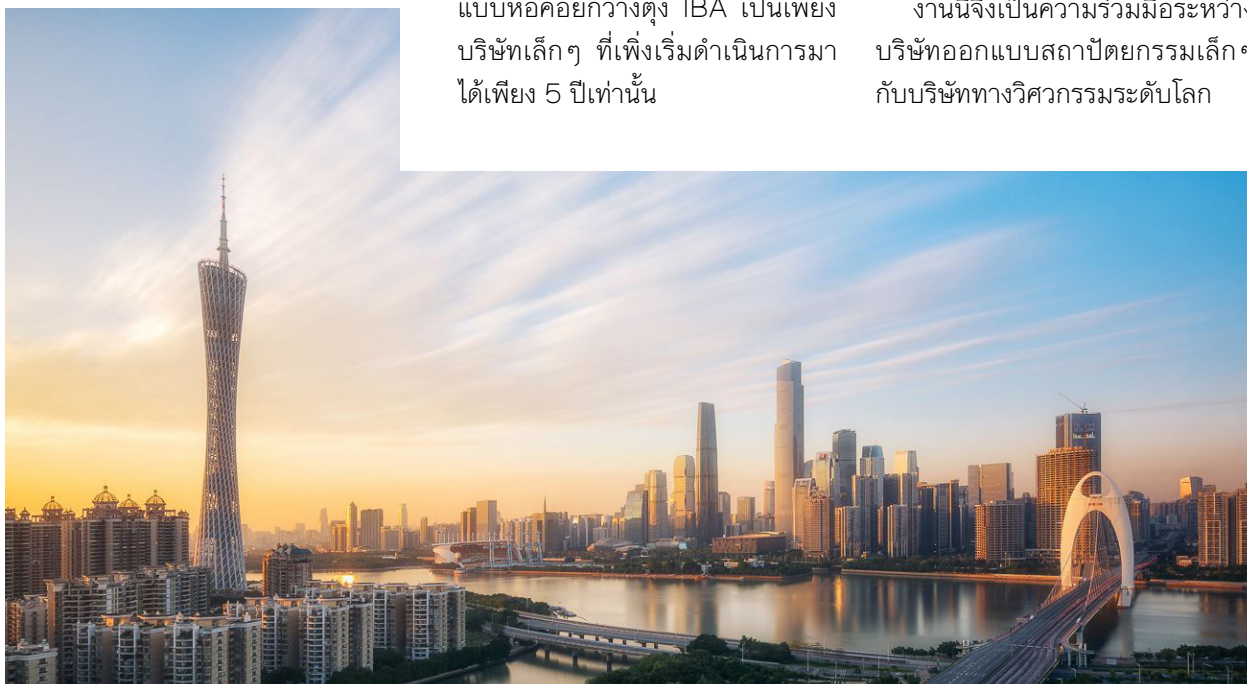
แน่นอน โครงการใหญ่ระดับนี้
ย่อมต้องจัดการประกวดแบบระดับ
นานาชาติ แต่ออกจะน่าแปลกใจ
อยู่เล็กน้อย เพราะแบบที่ชนะการ
ประกวดคัดเลือกมาจาก บริษัท IBA
(Information Based Architec-
ture) เป็นบริษัทออกแบบหน้าใหม่
สัญชาติเนเธอร์แลนด์

IBA มี Mark Hemel และ
Barbara Kuit สองสามีภรรยา
เป็นสถาปนิกผู้ออกแบบ ที่ว่าน่า
แปลกใจก็คือ เมื่อเริ่มเข้าประกวด
แบบหอคอยกว้างตั้ง IBA เป็นเพียง
บริษัทเล็กๆ ที่เพิ่งเริ่มดำเนินการมา
ได้เพียง 5 ปีเท่านั้น

อย่างไรก็ดี บริษัทวิศวกรรมที่เข้า
ร่วมกับ IBA ในการประกวดแบบคือ
บริษัท ARUP เป็นบริษัทที่ปรึกษา
ด้านวิศวกรรมให้กับอาคารที่ได้ชื่อว่า
มีโครงสร้างและหน้าต่างาทำทนายการ
ก่อสร้างมาแล้วทั่วโลก

ตัวอย่างอาคารในจีนที่บริษัท
ARUP มีส่วนร่วมในการออกแบบ
วิศวกรรมมีสนามกีฬาฟางรงก, Wa-
ter Cube, Guangzhou Opera
house และ อาคารสำนักงาน CCTV
ใหม่ที่ปักกิ่ง เป็นต้น

งานนี้จึงเป็นความร่วมมือระหว่าง
บริษัทออกแบบสถาปัตยกรรมเล็กๆ
กับบริษัททางวิศวกรรมระดับโลก

ความเรียบง่ายมีพลัง

ท่ามกลางแบบเข้าประกวดที่เลิศเลอลังการ แนวคิดที่ทำให้ IBA เอาชนะใจคณะกรรมการแห่งเมืองกว่างโจวกลับอยู่ตรงที่ความเรียบง่าย แต่มีพลังการเคลื่อนไหว อ่อนโยนแต่สง่างาม ทั้งหมดนี้เกิดจากเส้นโค้งพาราโบลาสูงชะลูด เอวคอด ที่เกิดจากรูปเลขาคณิตต่างๆ... วงรี

Mark และ Barbara สร้างรูปร่างหอคอยจากรูปวงรีที่ถูกดึงขึ้นมาจากรฐานแล้วค่อยๆ หมุนบิดขึ้นมาจนถึงจุดสูงสุด โดยวงรีที่ถูกดึงขึ้นมาเรื่อยๆ มีขนาดเล็กลงเรื่อยๆ ทำให้ปริมาตรของหอคอยเกิดจากเส้นทางของวงรีใหญ่เล็กสองวงที่เชื่อมเข้าหากัน

แกนกลางหอคอยเป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กทรงกระบอก ยึดกับโครงสร้างเหล็กภายนอกด้วยโครงถักเหล็กทุกๆ ระยะความสูง 40 เมตร ภายในแกนกลางนี้คือเส้นทางสัญจร

ตามตั้ง พื้นที่ใช้สอยเช่นโรงอาหาร ห้องอาหาร จะเกาะติดกับแกนกลางนี้ที่ระยะความสูงต่างๆกันไป

ด้านนอกที่เป็นชั้นโครงสร้างเหล็กที่ประกอบจากเสาเอียง 24 ต้นที่ค่อยๆ บิดไปตามองศาการหมุนของวงรี ยึดกันด้วยวงแหวนเอียง 46 เส้นด้านใน

และเสริมด้วยโครงเหล็กแนวทแยงเพิ่มความแข็งแรงให้กับโครงสร้างระหว่างจุดเชื่อมต่อ

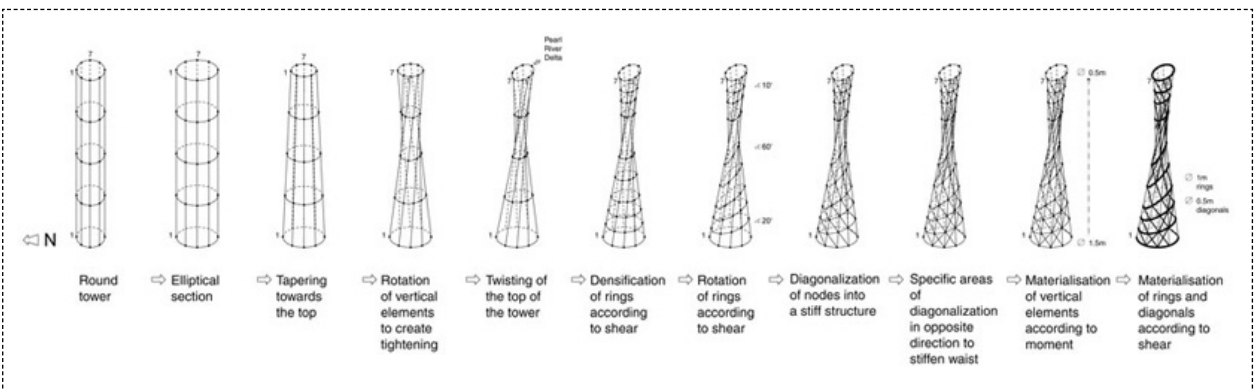
เป็นองค์ประกอบโครงสร้างง่ายๆ คือ เสาเอียง วงแหวนแนวเฉียง และโครงค้ำแนวทแยง

ทั้งหมดประกอบกันเป็นอาคารรูปทรงเอวคอด ดูโปร่งเบา มีใช้เป็นแห่งที่บิดแบบหอคอยทั่วไป

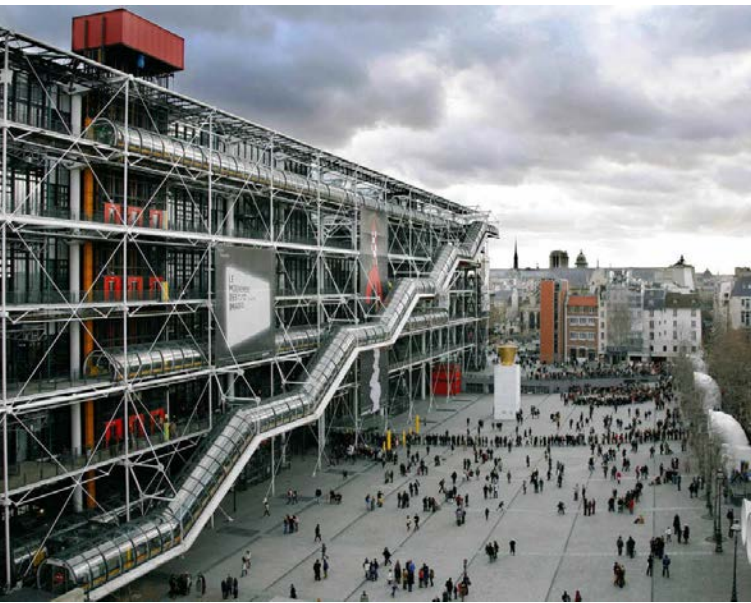
ควรต้องอธิบายในที่นี้ว่า ในอาคารปกติ โครงสร้างมักจะถูกเก็บซ่อนไว้ภายในอาคาร เพราะมักถูกมองว่ามีหน้าตาไม่สวยงาม ต้องปกปิดด้วย

>> ภาพขณะก่อสร้าง เห็นโครงสร้างเหล็กภายนอกและแกนกลางคอนกรีตเสริมเหล็กข้างใน

>> รูปแบบเปรียบเทียบรูปทรงที่เกิดจากวงกลมกับการบิดระนาบบนล่างเพื่อให้เกิดโค้งพาราโบลาและภาพแนวคิดการออกแบบ

>> Pompidou Centre ปารีส ฝรั่งเศส

การตกแต่งจากผนังและองค์ประกอบอื่นๆ ด้วยความ
 คำนึงที่ว่าโครงสร้างก็เปรียบเสมือนกระดูก ต้องอยู่
 ภายใต้อาณาจักร

แนวคิดที่จะดึงโครงสร้างออกมาแสดงโด่งๆ จึงเป็น
 แนวคิดที่ท้าทายโลกสถาปัตยกรรมแขนงหนึ่ง แนวคิด
 นี้แม้ไม่ได้เกิดขึ้นครั้งแรกที่หอคอยกว้างตั้ง แต่ก็
 เป็นแนวคิดหัวก้าวหน้าที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่นาน (เพิ่งเกิดใน
 ช่วงระยะเวลาของโลกสถาปัตยกรรมสมัยใหม่) โดย
 อาคารสำคัญในยุคแรกที่ใช้แนวคิดนี้อย่างเด่นชัดก็คือ
 Pompidou Centre แห่งปารีส ซึ่งดึงทั้งโครงสร้าง
 และงานระบบต่างๆของอาคารออกมาเป็นองค์ประดับ
 อาคาร เปรียบเสมือนการนำเอากระดูก เส้นเอ็นและ
 เส้นเลือดของอาคารออกมาประดับนอกผิวอาคาร

แล้วแนวคิดการแสดงโครงสร้างในหอคอยกว้างตั้ง
 ทำให้เกิดผลต่อหน้าตาอาคารอย่างไรบ้าง?

คิดแตกต่าง ปฏิเสธสถาปัตยกรรมหอคอยที่มักแสดงความเป็นชาย

Mark และ Barbara เห็นว่า
 อาคารหอคอยทั่วไปมักมีดีไซน์ที่แสดง
 ความเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว ทำทนาย นิ่ง
 เงียบ มีความเป็นชาย แต่สำหรับ
 หอคอยกว้างตั้ง เขาต้องการให้อาคาร
 มีความนุ่มนวล เคลื่อนไหว มีความ
 เป็นหญิง (Feminine) เขาจึงเลือกใช้
 รูปทรงมนซึ่งก็คือวงรีสร้างทรงอาคาร

ขึ้นมา โดยจับวงรีด้านบนบิดและลด
 ขนาดเพื่อให้เกิดเส้นโค้งทางตั้ง ดูคล้าย
 เอวคอดของสตรีที่กำลังหันบิดตัวในชุด
 กระโปรง โครงสร้างเหล็กที่อยู่ภายนอก
 ก็ดูเหมือนเส้นใยที่ถูกถักทอ โปรง เบา
 ทั้งหมดแม้เป็นรูปทรงที่หยุดนิ่ง มันคง
 แต่ดูเคลื่อนไหว (Dynamic) และอ่อน
 โยน

ในขั้นตอนการนำเสนอแนวคิดการ
 ออกแบบ เขาได้เปรียบเปรยหอคอยที่
 เขาออกแบบว่าเป็นเสมือนหญิงสาวที่
 ยืนด้วยท่าสง่างามอยู่ริมน้ำ เหมือนมอง
 ไปสู่นาคคตของเมืองกว้างโจว

ภายหลังหอคอยนี้มีชื่อเล่นติดปาก
 ผู้คนว่า หอคอยสาวเองาม (Super
 Model)

รูปวงรีที่ฐานและที่ยอด สองแกนในอาคารเดี่ยว

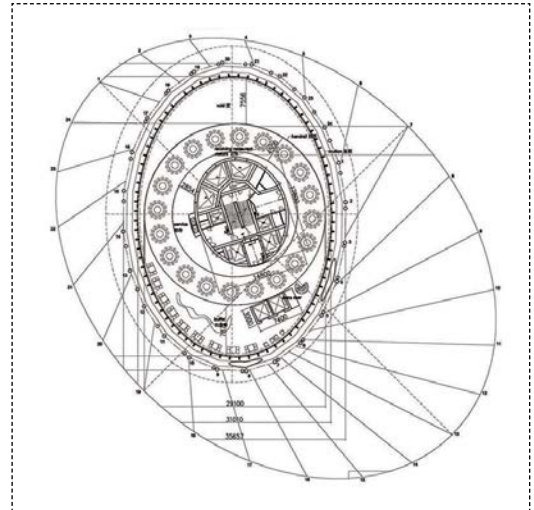
โดยปกติการวางอาคารจะมีทิศทางที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ดึงทั่วไปมักจะวางแนวอาคารตามแนวถนนหรือที่ดิน แต่สำหรับอาคารนี้แตกต่างกันไป

ด้วยรูปวงรีที่บิดต่างกันที่ฐานกับยอดหอคอยทำให้เกิดเป็นแกนสองแกนในอาคารเดี่ยว ที่ฐานวงรีจะพาดตามแกนทิศตะวันตกเฉียงเหนือและตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งเป็นทิศที่แม่น้ำจุงเจียงไหลลงสู่ทะเล ส่วนที่ด้านบนหอคอยวงรีวางตัวในแนวแกนเหนือใต้ ซึ่งเป็นทิศทางเดียวกับแกนของโซนเมืองใหม่ของกว่างโจว ทำให้

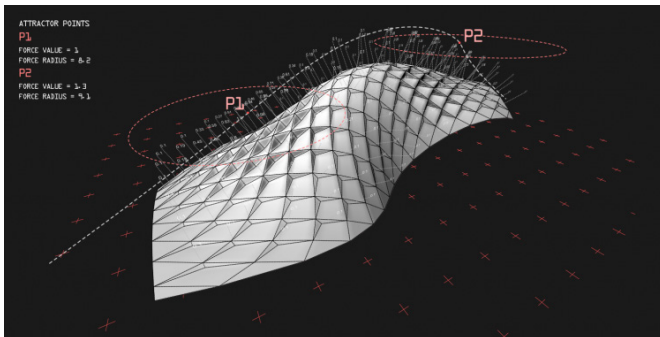
เมื่อมองเห็นยอดหอคอยจากระยะไกลแกนอาคารด้านบนจะขนานตามทิศทางแกนเมือง ส่วนระยะใกล้ที่ฐานอาคารจะบิดแกนอาคารเล็กน้อยกับแม่น้ำจุงเจียงด้านหน้า

การใส่ลูกเล่นเข้าไปด้วยการบิดทรงอาคารเพียงเล็กน้อยทำให้ได้รูปร่างน่าสนใจ แต่ในคำว่าใส่ลูกเล่นเพียงเล็กน้อยเข้าไปในรูปทรงง่ายๆ กลับมีความซับซ้อนยุ่งยากในการก่อสร้างไม่น้อยเลย

เพราะเสาและคานแต่ละต้นแต่ละข้อต่อ ไม่เหมือนกันเลย ซักชิ้นเดียว

>> ผังอาคารชั้นห้องอาหารลอยฟ้าด้านบน มองลงไปเห็นแนวฐานหอคอยบิดทำมุมคนละแนวแกน

>> ภาพแสดงแนวคิด Parametric Design

องค์ประกอบดูเรียบง่าย แต่ไม่เหมือนกับซิกซ์ชันเดี่ยว (Parametric Design)

แม้โครงสร้างภายนอกจะเกิดจากองค์ประกอบที่ซ้ำรูปแบบกัน แต่ล้วนมีขนาดและการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในแต่ละหน่วย ลักษณะการออกแบบลักษณะนี้เกิดขึ้นมากในสถาปัตยกรรมยุคใหม่ ซึ่งเป็นเทคนิคการสร้างรูปทรงที่เรียกว่า Parametric Design

Parametric Design เกิดขึ้นในยุคที่มีการนำ Software เข้ามาช่วยออกแบบอย่างเข้มข้น เพราะการแปรเปลี่ยนของแต่ละองค์ประกอบย่อยต้องประสานงานเข้ากับเทคโนโลยีการผลิตที่แม่นยำทุกชิ้นส่วน ไม่สามารถมีชิ้นส่วนใดทดแทนอีกชิ้นส่วนได้

หากเปรียบเทียบกับกรออกแบบในยุคก่อนหน้าที่เป็นยุคแห่งระบบอุตสาหกรรม จะสังเกตได้ว่ามักใช้องค์ประกอบอาคารซ้ำๆกัน มาประกอบเป็นรูปทรงอาคาร ซึ่งมักได้อาคารที่เป็นระเบียบ แต่กับ Parametric Design จะได้ทรงอาคารที่เคลื่อนไหวต่อเนื่อง

นี่คือสไตล์การออกแบบที่ผูกพันและวิวัฒนาการไปพร้อมกับเทคโนโลยีการออกแบบก่อสร้างอย่างแยกไม่ออก

ส่วนการออกแบบรายละเอียดโครงสร้างและการติดตั้งแต่ละข้อต่อ บริษัท ARUP มีส่วนช่วยสำคัญ การประกอบโครงสร้างเหล็กที่ไม่เหมือนกัน ซักชิ้น ต้องมีความแม่นยำมาก แต่ละชิ้นต้องผลิตจากโรงงานแยกกัน แล้วนำมาประกอบที่หน้างาน ที่สำคัญคือลำพังแค่เสาเหล็กแต่ละท่อนของหอคอยนี้ ก็มีขนาดสูงถึง 11 เมตร และมีน้ำหนักถึง 25 ตัน (เทียบเท่ารถบัสอีก 10 คัน)

หากนำเสา คานวงแหวน และโครงค้ำระหว่างรอยต่อมาประกอบที่ระนาบผิวเดียวกันทั้งหมด จะทำให้การประกอบซับซ้อนขึ้นมาก จึงปรับรายละเอียดให้คานวงแหวนอยู่ระนาบด้านใน เพื่อให้ข้อต่อของวงแหวนด้านในสามารถทำเป็นรูปร่างเดียวกัน ซึ่งสามารถลดภาระด้านราคาค่าก่อสร้างและความซับซ้อนในการประกอบ

แต่ละช่วงความสูงของหอคอย ไม่มีส่วนไหนที่มีรูปร่างเหมือนกัน

และเนื่องจากรูปทรงที่เกิดจากวงรีขนาดไม่เท่ากันเลยในแต่ละระดับความสูง พื้นที่ที่อยู่ภายในหอคอยจึงมีเส้นรอบรูปพื้นและเส้นรอบรูปฝ้าเพดานที่ไม่ขนานตรงกัน ในพื้นที่ที่มีการใช้งานเต็มพื้นที่ เช่นห้องอาหารลอยฟ้า ผืนผนังกระจกโดยรอบจึงไม่สามารถประกอบขึ้นจากกรอบหน้าต่างตรงๆได้แต่ต้องประกอบขึ้นจากบานสามเหลี่ยม เพราะรูปร่างสามเหลี่ยมเท่านั้นที่สามารถเชื่อมระนาบ

สองมิติได้อเนกประสงค์โดยไม่เกิดการบิดหักในระนาบเดียวกัน (ลองคิดถึงเก้าอี้สามขา ไม่ว่าจะวางไว้ในระนาบใดๆก็ตามจะสามารถวางได้อย่างมั่นคง แต่หากมีสี่ขาขึ้นไปป็นเก้าอี้ขาจะไม่สามารถวางได้อย่างมั่นคง และขาเก้าอี้ผลิตมาไม่เท่ากัน)

เพราะฉะนั้นนี่จึงเป็นที่มาของหน้าต่างบานสามเหลี่ยมรอบอาคารนี้

Landmark และแหล่งท่องเที่ยวของเมือง ลัญญะที่เปลี่ยนไปของหอคอย

หน้าที่การใช้งานของหอคอยนี้ ใช้เป็นหอส่งสัญญาณทีวีประจำเมืองกว้างไกล ส่วนจุดประสงค์อีกอย่างที่สำคัญไม่แพ้กันคือการเป็น Landmark ของเมือง

จุดประสงค์ทั้งสองอย่างคือหน้าที่หลักของหอคอยสมัยใหม่

และเมื่อเป็น Landmark ของเมือง หอคอยนั้นจึงต้อง

ถูกใช้งานหลายด้าน เช่นเป็นจุดชมวิว ห้องอาหาร โรงหนัง 3D 4D และพื้นที่นันทนาการ สำหรับการท่องเที่ยว

โดยที่ฐานชั้นล่างสุดของหอคอยเป็นพื้นที่แผ่ไปโดยรอบ ด้านบนฐานออกแบบเป็นพลาซ่าขนาดใหญ่ ภายใต้พลาซ่า เป็นพื้นที่ต้อนรับและที่จอดรถ

>> ที่ความสูงระดับต่างกัน ความถี่ของโครงสร้างจะต่างกันไป ซึ่งมีที่มาที่ไปจากทั้งเรื่องการเสริมความแข็งแรงในแต่ละช่วงความสูง และทำให้ได้ผลเรื่องการรับรู้ระดับความสูงที่ค่อยๆแปรเปลี่ยนไป

จากนั้นผู้เข้าชมจะโดยสารลิฟท์แก้วขึ้นไปบนหอคอยที่ระดับต่าง ๆ กันได้ และเนื่องจากหอคอยนี้โปร่ง ขณะขึ้นลิฟท์นักท่องเที่ยวจะมองเห็นโครงสร้างที่ค่อย ๆ ถักทอหมุนวนขึ้นไป โดยในระดับความสูงที่ต่างกัน ผู้ที่อยู่ในลิฟท์ จะเห็นความที่ความโปร่งของโครงสร้างที่แปรเปลี่ยนกันไปในแต่ละความสูงจากแนวคิด Parametric Design ที่ค่อย ๆ บีบโครงสร้างให้ชิดกันมากขึ้นจากฐานมาที่ส่วนเอวของหอคอยแล้วค่อย ๆ คลายออกที่ด้านบนอีกครั้งหนึ่ง

ที่ระดับความสูง 168 -334 เมตร เป็นบันไดทางเดินที่วนรอบแกนกลางหอคอยใต้ขั้นสู่ด้านบน จัดเป็นบันไดกลางอากาศที่สูงและ

ยาวต่อเนื่องมากที่สุดในโลก นักท่องเที่ยวสามารถเลือกเดินขึ้นไปเพื่อชมเมืองกว้างไกลในแต่ละระดับความสูงได้ Mark อธิบายว่าเขาอยากให้ผู้เข้ามาชมได้ค่อยๆสัมผัสความเปลี่ยนแปลง และมีประสบการณ์ที่ความสูงระดับต่างๆในทิศทางต่างๆกันของหอคอยนี้อย่างช้าๆ

>> บันไดกลางอากาศวนรอบแกนกลาง

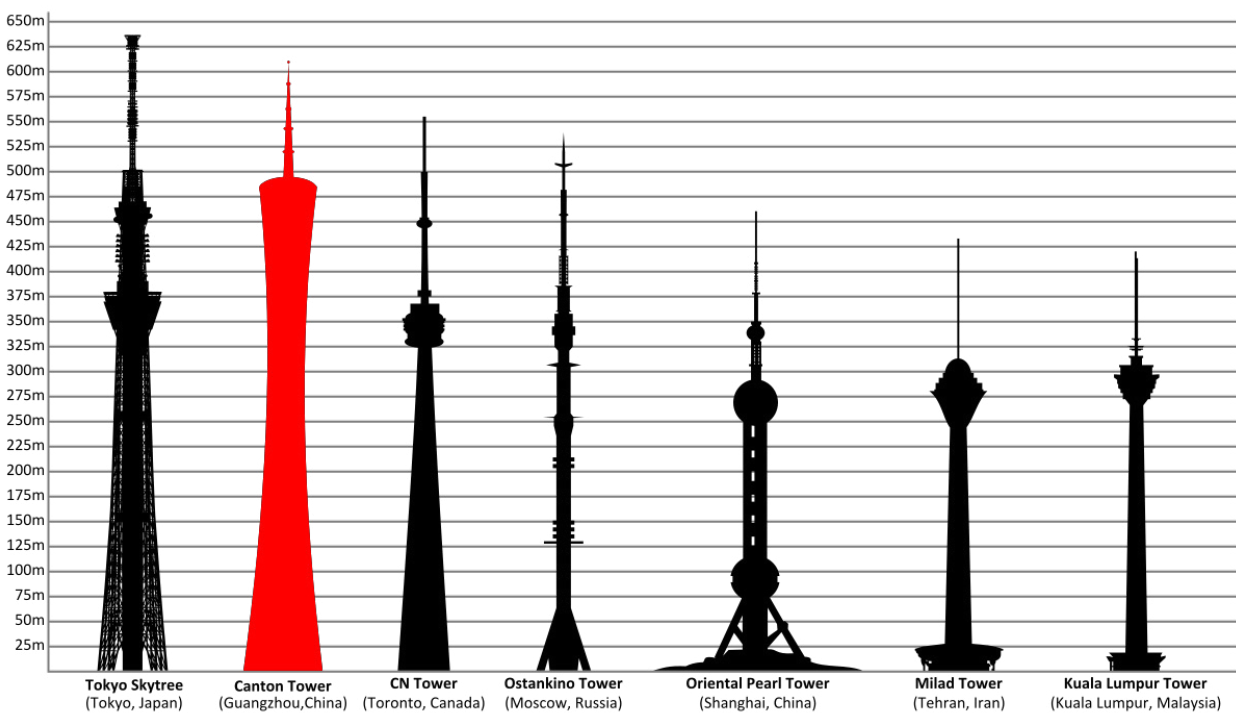
ที่ระดับความสูง 423 เมตร เป็นห้องอาหารลอยฟ้า หมุนวนรอบตัวได้ 360 องศาที่ชั้นบนสุด ก่อนถึงระดับเสาสัญญาณที่ระดับ 450 เมตรมีรถกระเช้าหมุนวนชมวิวเวียนรอบพื้นที่รอบวงรีด้านบนสุด นอกจากนั้นบริเวณฐานของเสาสัญญาณด้านบนมีเครื่องเล่น Giant Drop ที่ระดับความสูง 455-485 เมตร

อันที่จริงระดับความสูงของหอคอยนี้ถูกจำกัดอยู่ด้วยเขตการบิน เนื่องจากบริเวณที่ตั้งของหอคอยอยู่ในเขตระดับการบินที่ 900 เมตร และตามกฎหมายการบินห้ามมีอาคารอยู่ระยะ 300 เมตร อาคารนี้จึงมีความสูงจากฐานถึง

ยอดเสาสัญญาณอยู่ที่ 600 เมตร โดยแบ่งเป็นส่วนหอคอยสูง 450 เมตร ส่วนของเสาสัญญาณประมาณ 150 เมตร

เมื่อสร้างเสร็จในปี 2010 หอคอยกว้างตั้งจัดเป็นหอคอยที่สูงที่สุดในโลก จนในปี 2011 หอคอย Tokyo Skytree จึงสร้างเสร็จและกลายเป็นหอคอยที่สูงที่สุดในโลกแทนที่ระดับความสูง 634 เมตร

สำหรับสถิติภายในประเทศปัจจุบันหอคอยกว้างตั้งเป็นหอคอยที่สูงที่สุด และเป็นสิ่งก่อสร้างที่สูงที่สุดเป็นอันดับ 2 ในจีน (รองจากตึก Shanghai Tower)

เมื่อสูงก็ต้องยืนหยัดต้านทานภายนอก

ด้วยความสูงระดับนี้ ลำพังแค่การโยกคลอนของโครงสร้างจากแรงลม ที่ระดับพื้นสูงสุดก็อาจจะเคลื่อนที่ไปมาได้ถึง 1.5 เมตร และเมื่อต้องคิดถึงกรณีแผ่นดินไหวยิ่งต้องรอบคอบและรัดกุม (นั่นทำให้เทคนิคการออกแบบตบแต่งภายในบนหอคอยสูง ห้ามประดับด้วยสิ่งของที่แกว่งได้ เช่น โคมแขวนเดอเลียร์)

สำหรับเทคนิคการป้องกันแผ่นดินไหว หอคอยกว้างตงใช้เทคนิค Tuned Mass Damper (TMD) คือการออกแบบให้มีตุ้มถ่วงน้ำหนักบริเวณใกล้ยอดอาคาร โดยต้องให้ตุ้มน้ำหนักอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและสามารถเคลื่อนไหวเป็นอิสระ

เมื่อเกิดการโยกคลอนของอาคาร การโยกคลอนในทิศทางที่ตรงกันข้ามของตุ้มน้ำหนักกับอาคารจะช่วยลดการแกว่งตัวของอาคารโดยรวมได้

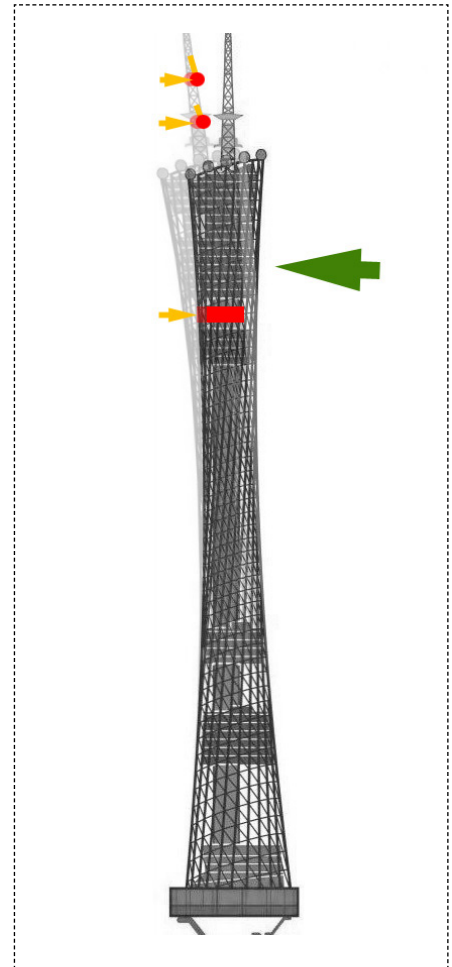
อาคารที่ใช้เทคนิคนี้ที่เรารู้จักกันดีเช่นกันคืออาคาร Taipei101 ที่ได้หวั่น

แต่สำหรับหอคอยกว้างตงมิได้ใช้ลูกตุ้มน้ำหนัก แต่ใช้ถังเก็บสำรองน้ำใช้ของหอคอยแทนที่ โดยให้ถังเก็บน้ำตั้งบนฐานที่โยกอิสระได้จากตัวอาคาร นับเป็นการใช้น้ำหนักที่ต้องมีอยู่แล้วในอาคารมาช่วยป้องกันแผ่นดินไหว โดยยอมเพิ่มปริมาณน้ำเป็นสองเท่าจากความจำเป็นที่จะต้องใช้งาน เป็นถังน้ำถังละ 600 ตัน 2 ใบ วางตำแหน่งไว้ที่ชั้น 84-85 ใกล้ส่วนห้องอาหารลอยฟ้า

ที่ส่วนของเสาสัญญาณซึ่งมีอัตราการโยกตัวสูงกว่าตัวหอคอย ก็มีตุ้มน้ำหนัก 2 ตัน 2 ลูก ติดตั้งไว้ด้วยจุดประสงค์เดียวกัน

ทั้งหมดสามารถลดการแกว่งตัวของอาคารทั้งจากลมและจากแผ่นดินไหวลงได้ถึง 50 เปอร์เซ็นต์

ส่วนการออกแบบเพื่ออพยพผู้คนให้พ้นจากเหตุเพลิงไหม้มาตรฐานสากลกำหนดให้อาคารทนไฟได้ 2 ชั่วโมง แต่โครงสร้างเหล็กทั่วไปมีแนวโน้มที่จะทนไฟไม่ถึง 2 ชม. ซึ่งโดยทั่วไปจะใช้วิธีเพิ่มอัตราการทนไฟให้โครงสร้างเหล็ก

>> ภาพแสดงแนวคิดที่ใช้มวลน้ำหนัก (ถังน้ำที่ชั้น 84-85 และตุ้มน้ำหนักที่เสาสัญญาณ) ที่เคลื่อนที่อิสระจากตัวอาคาร เคลื่อนที่ไปทิศทางตรงกันข้ามกับทิศทางการสั่น จะช่วยลดการสั่นไหวของตัวอาคารได้

ด้วยการพ่นฉนวนกันไฟอีกชั้นหนึ่ง แต่การนำเอาโครงสร้างมาเป็นองค์ประดับอาคารไม่สามารถพ่นฉนวนกันไฟไปบนนั้นได้ จึงใช้วิธีเทเติมทอเหล็กด้วยคอนกรีตที่ด้านใน

และเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินอื่นๆ ก็สามารถอพยพผู้คนทั้งหมด 840 คน ออกจากอาคารด้วย

ลิฟท์โดยสารปกติได้ในเวลา 1 ชั่วโมง เพราะลิฟท์ที่ใช้เป็นลิฟท์สองชั้น จึงบรรทุกคนได้มาก

โดยจำนวนคนที่คิดไว้ 840 คน เป็นจำนวนคนทั้งหมดที่ให้ใช้งานอยู่ในหอคอยได้ต่อช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ นั่นคือสาเหตุที่หอคอยต้องมีการกำหนดจำนวนผู้ขึ้นชมต่อช่วงระยะเวลาเสมอ

ชื่อนั้นสำคัญไฉน กำไมจิงเรียก Canton Tower

เรื่องของชื่อหอคอยนี้เป็นที่หาหรือกันอย่างยาวนานตั้งแต่เริ่มก่อสร้างในปีค.ศ.2005

ชื่อที่ได้รับคัดเลือกจากการจัดประกวดตั้งชื่อในครั้งแรกคือชื่อ หอคอยไห่ซิน (海心塔) ซึ่งแปลตรงตัวว่าหอคอยแห่งทะเล อ้างอิงกับความเป็นกว้างไกลซึ่งเป็นเมืองการค้าที่เป็นจุดเริ่มต้นเส้นทางสายไหมทางทะเลของจีน

นอกจากนี้คำว่าไห่ซินซา(เกาะทรายไห่ซิน) ยังเป็นชื่อเกาะกลางน้ำที่อยู่ฝั่งตรงข้ามหอคอย เกาะไห่ซินซายังเป็นที่ตั้งของสนามกีฬาที่ใช้ในพิธีเปิดปิดกีฬาเอเชียนเกมส์ แต่ชื่อหอคอยไห่ซินก็ถูกพิจารณาว่าอาจทำให้ผู้คนสับสน เพราะคำว่าหอคอยนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนเกาะไห่ซินซา แต่กลับอยู่อีกฟากของแม่น้ำต่างหาก

>> มุมมองจากหอคอยมองเห็นเกาะไห่ซินซา ที่ตั้งสนามกีฬาที่ทำพิธีเปิดงานเอเชียนเกมส์

เป็นอันว่าต้องหาชื่อกันใหม่กัน และจบที่ชื่อภาษาจีนว่า หอคอยกว้างโจว ด้วยเหตุผลที่ว่า หอคอยนี้ควรเป็นตัวแทนแห่งดินแดนแถบนี้ทั้งหมด และง่ายต่อการรับรู้

แต่ถ้าสังเกตให้ดีจะทราบว่าเรื่องยังไม่จบแค่นั้น... แล้วทำไมผู้เขียนจึงเขียนว่าหอคอยกว้างตั้งมาโดยตลอด...

เพราะคำว่ากว้างโจวเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะเมืองใหญ่ของจีน แต่จากประวัติศาสตร์การรับรู้ของผู้คนที่อยู่ทั่วโลก เมืองนี้ถูกรับรู้ด้วยชื่อที่ต่างกันไปในันคือชื่อ Canton (กวางตุ้ง)

เรื่องนี้สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ตั้งแต่ยุคที่ชาวตะวันตกมาทำการค้ากับจีน และสำเนียงภาษาท้องถิ่น

ดินแดนแถบกว้างโจวเป็นดินแดนที่ผู้คนใช้ภาษาสำเนียงกวางตุ้งเป็นภาษาท้องถิ่น ภาษานี้มีชาวจีนใ้ช้เป็นจำนวนมาก สำเนียงกวางตุ้งเป็นที่คุ้นเคยของชาวตะวันตกยุคแรกๆที่เข้ามาติดต่อค้าขายกับจีนผ่านเส้นทางทะเล คำว่า Hong Kong (ฮ่องกง) Peking

(ปักกิ่ง) Chunking (จุงกิง) ล้วนเป็นเสียงสำเนียงกวางตุ้งทั้งสิ้น

ภายหลังจึงค่อยมีการกำหนดให้ใช้สำเนียงแมนดารินเป็นสำเนียงราชการ (ที่เรียกว่าจีนกลาง) สำเนียงเรียกชื่อเมืองทั้งหมดจึงมีความลักลั่นเกิดขึ้น ฮ่องกงจึงกลายเป็นเซียงก้ง ปักกิ่งจึงกลายเป็นเป่ยจิง จุงกิงจึงกลายเป็นฉงชิ่ง ตามภาษาจีนกลางไป

ความที่สำเนียงกวางตุ้งเป็นที่ใช้กันกว้างขวางและยาวนาน จึงยังทำให้คำศัพท์จีนหลายคำจึงยังคงเรียกด้วย

สำเนียงกวางตุ้งต่อไป ไม่เว้นแม้แต่ศัพท์ในชีวิตประจำวัน เช่น Dimsum (ติ่มซำ) ซึ่งในภาษาจีนกลางออกเสียงคนละอย่างว่าเตียนซิน

คณะกรรมการตั้งชื่อหอคอยจึงมีความเห็นว่า ชื่อหอคอยนี้ในภาษาอังกฤษควรใช้ชื่อว่า Canton Tower ซึ่งถ้าแปลเป็นสำเนียงไทยๆก็คือ หอคอยกวางตุ้ง เนื่องจากดินแดนแถบนี้ถูกรับรู้จากนานาชาติมาเนิ่นนานว่า Canton (กวางตุ้ง - ซึ่งหมายถึงกวางตุ้งในภาษาจีนกลาง)

อันที่จริงเรื่องความภาคภูมิใจในสำเนียงกว้างโจวมีความสัมพันธ์กับเรื่องอื่นอีกหลายอย่าง กว้างโจวเป็นเมืองท่าที่เจริญมาเนิ่นนาน ประชากรมาก แม้ในช่วงการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งใหญ่ในจีนยุคสาธารณรัฐ เมื่อมีการลงมติว่าจะเอาสำเนียงจินภาคไหนมาเป็นสำเนียงราชการ สำเนียงกว้างตงก็เฉียดฉิวว่าจะได้เป็นภาษากลางอยู่เหมือนกัน ซึ่งต้องอย่าลืมว่า ดร.ซุนยัตเซ็น และคณะ

ที่ร่วมปฏิวัติเปลี่ยนแปลงประเทศมีจำนวนไม่น้อยเป็นชาวกว้างโจว การเลือกที่จะเรียกชื่อหอคอยนี้ตามสำเนียงกว้างตง จึงมีนัยยะให้อธิบายได้หลายทบท นอกจากชื่อทางการ ชาวจีนยังชอบตั้งสมญานามให้กับสถาปัตยกรรมใหม่ๆ ที่มีรูปทรงแปลกตาอยู่เสมอ โดยหอคอยนี้ได้ชื่อว่า สาวเอวงาม, คบเพลิงบิด, และยอดเมืองแพะ (สัตว์สัญลักษณ์ประจำเมืองกว้างโจวคือแพะ 5 ตัว)

สัญลักษณ์ส่งต่อความยิ่งใหญ่แห่งกว้างโจว

หอคอยกว้างตงจึงตั้งตระหง่านขึ้นในพิธีเปิดเอเชียนเกมส์ และเป็นไฮไลท์ของเมืองในการจัดอีเวนต์สำคัญเสมอมา หอคอยกว้างโจวในยามค่ำคืนยังประดับด้วยไฟ LED ทุกช่วงข้อต่อ กลายเป็นหอคอยสีสังข์สว่างไสวแสดงความยิ่งใหญ่และงดงามกลางเมืองกว้างโจว ดินแดนแห่งเมืองท่าอันรุ่งเรืองของแดนมังกรมาเนิ่นนาน และหอคอยแห่งนี้จะเป็นสัญลักษณ์ของความหวัง ความรุ่งเรืองในอนาคตของเมืองกว้างโจวต่อไป

แอบชวนเพื่อน ไปเยือนปักกิ่ง

ตอน ตามหาดอกโบตั๋นที่พระราชวังฤดูร้อน "อีเหอหยวน"

ถ้ามีคนถามว่าดอกไม้ประจำชาติจีนคือดอกอะไร บางคนคงบอกว่าดอกเหมย (ดอกพลัม) บางคนก็ว่าดอกโบตั๋น แต่จริงๆ ในปัจจุบันประเทศจีน ยังไม่มีการกำหนดดอกไม้ประจำชาติที่แน่นอน แต่ก่อนผมเคยคิดว่าดอกพลัมหรือดอกเหมยเพราะเห็นปลูกกันเต็มไปหมดทั่วปักกิ่งและความหมายก็ดีด้วย คือความเข้มแข็ง แข็งแกร่งของชนชาติ เพราะดอกพลัมนี้จะเป็นดอกไม้ชนิดเดียวที่บานในฤดูหนาว แต่ดอกพลัมหรือดอกเหมยที่วันนี้ ได้กลายเป็นดอกไม้ประจำประเทศได้หันไปแล้ว ประเทศจีนเลยใช้ไม่ได้ ส่วนดอกโบตั๋นเองก็เคยได้รับยกย่องว่าเป็นดอกไม้ประจำชาติจีนตั้งแต่สมัยราชวงศ์ชิง แต่หลังจากราชวงศ์ชิงได้ล่มสลาย พรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นมาใช้อำนาจ และได้ล้มเลิกการมีดอกไม้ประจำชาติไป ก็ยังไม่มีการกำหนดดอกไม้ประจำชาติจีนอย่างเป็นทางการอีกเลย

จนกระทั่งได้มีไอเดียที่จะให้มีดอกไม้ประจำชาติอีกครั้งเพื่อจะนำมาใช้ในช่วงปักกิ่งเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกเกมส์ 2008 โดยจะใช้ ดอกเหมย (ดอกพลัม) กับดอกโบตั๋น และใช้สโลแกนสวยหรูว่า “หนึ่งประเทศสองบุปผา” แต่มีคนคัดค้านว่าไม่เหมาะสม ควรจะเป็น “หนึ่งบุปผาหนึ่งนครา” เท่านั้น (จากเว็บไซต์Pantip) จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่มีการสรุปในเรื่องนี้ แต่ผมเองมาติดใจกับดอกโบตั๋น เพราะชื่นชอบในรูปทรง และเรื่องราว รวมถึงความหมายของดอกไม้ชนิดนี้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นราชินีแห่งมวลบุปผา

ในอดีต นายกรัฐมนตรีโจวเอนไหล ได้กล่าวไว้ว่า “ดอกโบตั๋นนั้นเป็นดอกไม้ที่น่าอัศจรรย์และสง่างามมาก มันเป็นสัญลักษณ์แห่งความสุขและความมั่งมีศรีสุขของประเทศ” และผมยังได้อ่านพบอีกว่าดอกโบตั๋นนี้เป็นดอกไม้ที่ซูสีไทเฮาทรงโปรดเป็นพิเศษ ถึงกับทรงลงแปลงปลูกด้วยพระองค์เอง จนมีความชำนาญถึงขนาดทรงทราบว่าดอกไหนจะออกดอกเป็นสีอะไรดังตามอย่างไร ที่ในพระราชวังฤดูร้อน ผมเลยอยากไปดูพระราชวังฤดูร้อนสักครั้ง เพื่อไปดูบรรยากาศที่นั่นถึงตอนนี้จะไม่มีต้นโบตั๋นที่พระองค์ปลูกไว้แล้วก็ตาม แต่คาดว่าจะยังคงจะมีดอกโบตั๋นเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ตกแต่งประดับอยู่ทั่วบริเวณพระราชฐานแห่งนี้

“พระราชวังฤดูร้อน หรือ Summer Palace หรือ อี้เหอ-ยฺเหวียน ในภาษาจีน เป็นพระราชวังอยู่ในกรุงปักกิ่ง ตั้งอยู่ใกล้ๆกับพระราชวังหยวนหมิงหยวน หรือพระราชวังฤดูร้อนเดิมที่ถูกทำลายไป อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของกรุงปักกิ่ง อี้เหอ-ยฺเหวียนมีพื้นที่ประมาณ 2.9 ตารางกิโลเมตร มีพระตำหนักอยู่บนเนิน และมีทะเลสาบคุนหมิงที่งดงาม ที่กินพื้นที่กว่า 3 ใน 4 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยทะเลสาบคุนหมิงนี้เกิดจากการใช้แรงงานคน ขุดดินขึ้นไปถมเป็นเนินเขา สำหรับสร้างพระตำหนัก พระราชวัง อี้เหอ-ยฺเหวียนเริ่มก่อสร้างในสมัยราชวงศ์จิน (ค.ศ.1115-1234) โดยจักรพรรดิ Hailingwang” (ข้อมูลจาก วิกิพีเดีย)

โดยส่วนตัวเท่าที่ไปเยี่ยมชมมา พระราชวังฤดูร้อนนี้ สวยงามสง่ามรื้นมาก ไม่น่าแปลกใจเลยที่พระนางซูสีไทเฮา ท่านทรงโปรดประทับอยู่ที่นี้มากกว่าไปประทับอยู่ในกู้กงหรือพระราชวังต้องห้ามซะอีก แม้แต่ว่าราชการก็ยังนั่งว่าราชการที่ในพระราชวังแห่งนี้ ปัจจุบันพระราชวังฤดูร้อนนี้ได้ถูกบันทึกไว้เป็นมรดกโลกแล้วด้วยนะครับ

ทางเข้าพระราชวังฤดูร้อนมีอยู่ด้วยกันสามทางคือ ทางเข้าแรกทางทิศตะวันออกเดินเข้าไปจะเป็นด้านตำหนักต่างๆ ทางที่สองเป็นเขาวานโซ่วซาน คือเข้าไปก็ต้องเดินข้ามเขาเข้าไปลงไปอีกด้านจะเป็นทะเลสาบคุนหมิง และส่วนอีกด้านจะเป็นทางเข้าหลักด้านตลาดน้ำซูโจว ถ้าจะให้ผมแนะนำทางเดิน ควรเดินเข้าทางตะวันออกก่อนแล้ว

เดินละไปตามทางเดินยาว (The Long Corridor) ไปจนสุดแล้วไปกลับออกทางประตูด้านตลาดน้ำซูโจว

จุดสำคัญๆในพระราชวังฤดูร้อนแห่งนี้ค่อนข้างมีอยู่ด้วยกันหลายจุด เดี่ยวผมจะพาไปชมทีละจุดละกันครับ เริ่มจากทางเข้าที่ตำหนักด้านทิศตะวันออกก่อน เดินถัดละไปตามริมทะเลสาบคุนหมิง ในทะเลสาบจะมีเกาะเล็กๆ ๑ เกาะหนึ่งชื่อ หนานหู โดยจะมี สะพาน Shiqikong Bridge เชื่อมต่อซึ่งเป็นสะพานที่สวยงามมากมีโค้ง 17 โค้ง สะพานนี้ ถูกสร้างขึ้นมาอย่างประณีต สวยงาม ราวสะพานเป็นหินอ่อนสีขาว มีหัวเสาแกะสลักเป็นรูปสิงห์หนึ่งคล้ายๆกับที่สะพานมาร์โคโปโล ใกล้ๆกับสะพานนี้จะเป็น วันนอนทำด้วยโลหะหันหน้าไปทางทะเลสาบ

ถัดจากสะพาน 17 โค้งและวิ่วโลหะ เข้ามาจะมีทางเดินเป็นระเบียงยาวเรียบทะเลสาบคุนหมิง ซึ่งถูกสร้างและตกแต่งไว้อย่างงดงามมาก ทางเดินที่ว่านี้เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า The Long Corridor มีชื่อเรียกภาษาจีนว่า ฉางหลง และได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยยูเนสโกเรียบร้อยแล้ว ระเบียงยาวนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นระเบียงที่ยาวที่สุดในโลกด้วย คือยาวประมาณเกือบ 800 เมตร จากต้นทางใกล้ประตูทางเข้าด้านทิศตะวันออกยาวไปสิ้นสุดตรงเรือหินอ่อนที่โด่งดัง

ที่ระเบียงทางเดินยาวนั้นนอกจากจะสวยงามเพราะสถาปัตยกรรมแบบจีนแล้ว ยังสวยงามเพราะภาพจิตรกรรมและไม้แกะสลักที่อยู่ด้านใน โดยเฉพาะภาพวาดที่อยู่บนคานของทางเดินจะเป็นภาพวาดเกี่ยวกับเรื่องราวในตำนาน นิทานปรัมปราคลาสสิกต่างๆของจีนซึ่งรวบรวมไว้มากกว่า 14,000 รูป ตลอดทางเดิน

ตรงกลางๆของทางเดินจะเป็น the Cloud-Dispelling Gate (ไป หยุน เหมิน) หรือประตูต้นเมฆที่เป็นจุดกึ่งกลางของพระราชวังฤดูร้อนแห่งนี้ มองขึ้นไปจากประตูต้นเมฆ

ก็จะเป็นเขาวัวโน้ชวซัน ซึ่งถึอเป็นจุดศูนย์กลางของ พระราชวัง มองเห็นห่อฝั้วเซียงเก้อ ที่ถูกร้างขึ้นบริเวณ เชิงเขา เป็นหอสามชั้นรูปทรงแปดเหลี่ยมที่โดดเด่นและมี เอกลักษณ์ สวยงามแบบจีน มองจากระเบียงยาวออกไป ยังทะเลสาบก็จะเห็นเว็งน้ำกว้างใหญ่ของทะเลสาบ ภายใน พระราชวังก็จะจัดตกแต่งสวนอย่างสวยงาม งดงามด้วย ดอกไม้นานาชนิด ทั้งดอกยวีร์หลัน ไหล่ง โບตันและกุ้ยฮว ซึ่งคนจีนถึอเป็นต้นไม้ที่เป็นสัญลักษณ์แห่งสิริมงคล มัก จะนำไปปลูกในพระราชวังและพระราชอุทยาน โดยเฉพาะ ดอกโอบตันที่ผมเกริ่นไว้ตั้งแต่ต้นเรื่อง จนที่มีเนินเขาดอก โอบตันโดยเฉพาะและถ้าคุณเดินเข้าไปในเขตพระราชวังฤดู ร้อนแห่งนี้ก็จะพบเห็นภาพวาดและไม้แกะสลักเป็นรูปดอก โอบตันเต็มไปหมดแม้แต่เครื่องประดับพระองค์ของซูสีไท เหาก็ยังทรงโปรดประดับเครื่องประดับที่เป็นรูปดอกโอบตัน

ช่วงตรงกลางกระเบียงทางเดินยาวที่เป็นประตูต้นเมฆ นั้น ด้านขวามือก็จะเป็นทางเข้าโรงแสดงอุปรากรหรือโรง จิว ที่สร้างในสมัยราชวงศ์ซิง ไว้แสดงจิวให้ฮ่องเต้และพระ ราชวงศ์ได้ทอดพระเนตร ที่นี่ได้รับการทะนุบำรุงให้อยู่ใน สภาพดีและใหญ่ที่สุดของโรงแสดงอุปรากรในพระราชวัง จีน โรงจิวแห่งนี้สูง 21 เมตร มีสามชั้นด้วยกัน ด้านหลัง จะมีตึกอีกตึกหนึ่งเชื่อมต่อกันมีสองชั้น เอาไว้ให้นักแสดง แต่งตัว และแต่งหน้าก่อนออกแสดง ช่วงที่ราชวงศ์ซิง รุ่งเรืองโดยเฉพาะพีเรียดของพระนางซูสีไทเฮา ท่านทรง

โปรดทอดพระเนตรจิวมาก ถึงขนาดให้เกณฑ์นักแสดงจิว ทัวทั้งจีนมาลัดเปลี่ยนเวียนการแสดงให้พระองค์ทอด พระเนตร แม้กระทั่งชั้นที่ต้องมีความสามารถพิเศษใน การแสดงจิวได้ด้วย

พระนางนอกจากจะทรงโปรดทอดพระเนตรจิวแล้วยัง ทรงนิพนธ์เรื่องที่ใช้แสดงรวมถึงบางครั้งก็ร่วมแสดงด้วย (อันหลังนี้ไม่แน่ใจแต่เคยอ่านพบมาครับ) ที่โรงจิวนี้ถ้าใคร อยากรู้เข้าไปชมก็ต้องเสียค่าผ่านประตูเพิ่มต่างหากจากค่า ผ่านประตูเข้าด้านหน้านะครับ

จากโรงจิวเราก็เดินต่อไป ผ่านประตูต้นเมฆ จนถึง เรือหินอ่อน อันเป็นจุดไฮไลท์ที่หนึ่งของการมาเที่ยวที่พระ ราชวังฤดูร้อนแห่งนี้ เรือหินอ่อนเรียกเป็นภาษาจีนว่าซือ ฟ่าง (Shi Fang) พระนางซูสีไทเฮาให้สร้างขึ้นเพื่อใช้นั่ง จิบน้ำชาชมทิวทัศน์ของทะเลสาบ ซึ่งได้นำเงินในสวนที่ ใช้สำหรับการดูแลปรับปรุงกองทัพมาใช้ในการสร้าง แต่ เรือลำนี้สร้างด้วยหินอ่อนทั้งลำ เรือจึงไปไหนไม่ได้ ไว้ นั่ง ชมวิวเล่นเฉยๆ เรือหินอ่อนที่ว่ามีสองชั้น และมีการ แกะสลักและเขียนสีเป็นรูปดอกไม้ต่างๆไว้อย่างสวยงาม แม้แต่ตัวเสาและหลังคาของเรือก็ได้ถูกแกะสลักไว้อย่าง ประณีตสวยงาม เรือหินอ่อนนี้เคยถูกเรียกว่า “เรือของ คนโง่” เพราะถูกสร้างเป็นรูปเรือแต่แล่นจริงๆไม่ได้ แต่ ผมเองไม่ได้คิดเช่นนั้นเพราะ ถึงจะแล่นไม่ได้แต่เรือลำนี้ก็ แข็งแกร่งผ่านร้อนผ่านหนาวผ่านฝนมานับร้อยปี ดึงดูดคน

มาเที่ยวชมเป็นจำนวนหลายล้านคนทั่วโลกให้มาชมความงามของมันและถือเป็นจุดไฮไลท์ที่สำคัญที่สุดที่หนึ่งของกรุงมาเยือนเมืองจีนครับ

ตรงเรือหินอ่อนผมเดินมาถึงที่นี่ก็เข้าอ่อนพอดี เลยพักขานั่งชมวิวของทะเลสาบสักครู่แล้วค่อยไปต่อ นั่งคิดว่าตอนที่มาเที่ยวที่นี่ครั้งแรกหน้าหนาว อากาศหนาวมาก น้ำในทะเลสาบเป็นน้ำแข็ง บรรยากาศช่างแตกต่างจากฤดูใบไม้ผลิเสียเหลือเกิน ที่ดูสดใสสวยงาม พักพอหายเมื่อยแล้วก็ค่อยออกเดินต่อ ออกไปที่สวนซึ่งต่อไปยังทางออกของพระราชวังนั้น ในยามนี้ สวนทั้งสวนมีดอกไม้ ผลิชื่อดอก แข่งกันสวยงามมาก ตรงใกล้ๆทางออก (สามารถเข้าออกได้หลายทาง) จะเป็น ตลาดน้ำซูโจว ซึ่งในอดีตสร้างจำลองไว้ให้พระนางซูสีไทเฮาเดินเล่น ส่วนปัจจุบันนี้ก็ทำเป็นร้านค้าขายของ

ในช่วงที่ไปนี้ศึกคักเป็นอย่างยิ่ง เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวหลากหลายเชื้อชาติจากทั่วโลก เดินสวนกันไปมา ขวักไขว่ บ้างก็เช่าชุด ฮองเต้ ไทเฮาถ่ายรูปกันเป็นที่สนุกสนาน บ้างก็ชื่นชมศิลปะวัฒนธรรมต่างๆ ที่มีอยู่รอบพระราชวังอีกเหอหยวนนี้ บ้างก็ถ่ายรูปเซลฟี่ตัวเองกับจุดสำคัญภายในพระราชวังโดยเฉพาะกับต้นไม้ต่างๆ ที่ออกดอกสวยงามมากมายในยามนี้ ผมเองเดินถ่ายรูป

เพลินๆ ในสวนจนเกือบเย็น จริงๆ ตั้งใจจะมาตามหาดอกโบตันจากที่เคยอ่านมาเกือบทั้งวันแล้วก็ยังไม่เห็นสักดอก มีแต่ดอกแมกโนเลีย ดอกท้อ(บัว) ดอกพลัมเต็มไปหมด แต่ก็น่าจะมีความหมายความสวยงามทดแทนกันได้ เคยได้ยินมาว่าดอกโบตันที่ว่านี้แต่ก่อนที่พระราชวังแห่งนี้ปลูกกันมากในสมัยโบราณแต่ในปัจจุบันปลูกน้อยลง ไปปลูกที่อื่นกันมากขึ้น เช่นที่เมืองลั่วหยาง จนถึงขนาดมีเทศกาลดอกโบตันที่นั่นกันเลยทีเดียว

แต่การมาในครั้งนี้ก็ไม่ได้เสียเที่ยวเพราะก็ได้ชื่นชมความงาม ความขลัง ความอลังการของพระราชวังฤดูร้อนแห่งนี้ และรู้สึกขลุ่ยทุกครั้งถ้าเราได้พบเห็นอะไรที่เราเองก็เคยอ่านพบมาในหนังสือ และถึงแม้จะไม่ได้พบดอกโบตันก็ยังมีดอกไม้อื่นๆ ที่ได้ชมอีกมากในสวนของพระราชวังแห่งนี้ โดยเฉพาะดอกพลัมที่มีความหมายที่ดีมากคือ เป็นดอกไม้ที่อดทน แข็งแรง สามารถออกดอกได้แม้ในฤดูหนาวที่แสนหนาวเย็นทรมาณ ทำให้คิดถึงคนจีนที่เข้มแข็งอดทนต่อสู้ได้แม้ในเหตุการณ์ที่ยากลำบากที่สุด ดังเช่นพระนางซูสีไทเฮา ผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยปกครองจักรวรรดิจีนและทรงเป็นเจ้าของพระราชวังฤดูร้อนแห่งนี้ ผมว่าพระนางนั้นเป็นหงษ์เหนือมังกรจริงๆ ทั้งกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว และเข้มแข็ง

- การเดินทางไปพระราชวังฤดูร้อน ใช้รถไฟเข้าใต้ดิน สาย 4 สีเขียว สามารถไปลงได้สองสถานี คือ สถานี ซิหยวน(Xiyuan) Exit C2 เลี้ยวซ้าย และ สถานีเป่ยกงเหมิน (Beigongmen) Exit D เลี้ยวซ้าย ที่สถานีซิหยวนจะเดินไกลกว่านิดนึง แต่ส่วนใหญ่ผมจะเลือกลงที่ ซิหยวนแล้วไปกลับทางสถานี เป่ยกงเหมิน เพราะจะเดินดูพระราชวังฤดูร้อนได้ทั่วถึงกว่า
- ค่าเข้าชมพระราชวังฤดูร้อน 60 หยวน หน้าหนาว 50 หยวน เวลาเข้าชม 8.30 - 17.00 น.

更快 更准 更放心

一对一经纪人服务

我要找阿姨 我要找工作
 您的姓名
 手机号码
 北京市 请选择
 详细地址
 选择工种

首页 月嫂 育儿嫂 家务员 小时工 养老 经纪人 找工作 阿姨大学

月嫂/育儿嫂/小时工...

选择城市
 北京 **【切换】**

门店电话
 400-060-1560

慈云寺店
 涉外服务部
 崇文门店
 西便门店

出国工作
 目前有 **16705** 位家政员待岗从事月嫂、育儿嫂、家务员、小时工、涉外家政、住家家教、别墅家务等服务

张晓伟 V 育儿兼家	牟长琴 V 月嫂, 育儿嫂	王金凤 V 一般家务	刘俊辉 V 家务兼育儿	王娟 V 月嫂, 育儿嫂	赵天兰 V 家务兼育儿

จีนเปิดหลักสูตรป.ตรี Domestic Service แก้ปัญหาขาดแคลนแม่บ้าน

30 ปีก่อนตอนจีนเปิดประเทศใหม่ ๆ อ่องกงเป็นประธานแรก ๆ ที่รัฐบาลเปิดให้คนจีนไปมาหาสู่กัน ตอนนั้นคนจีนบนแผ่นดินจีนใหญ่แม้จะมีชีวิตพอกินพออยู่ แต่เปิดประเทศแล้วกลับพบว่าขาดปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตก็คือเงิน ต้องดิ้นรนไปหางานทำที่อ่องกง และหนึ่งในงานที่ทำแล้วได้เงินสดก็คือ..งานแม่บ้าน

คนจีนเรียกแม่บ้านว่า “อาอี” (ayi) แปลว่าน้ำหรือป่า เพราะแม่บ้านโดยทั่วไปมักอยู่ในวัยนี้ แต่เดิมอาชีพแม่บ้านในฮ่องกงมีคนไทยกับคนฟิลิปปินส์ไปหากินอยู่ก่อนแล้ว แต่แม่บ้านจีนอาศัยข้อได้เปรียบด้านภาษาที่พูดสื่อสารกับนายจ้างรู้เรื่อง จึงสามารถแย่งงานไปทำได้ส่วนหนึ่ง แต่กล่าวโดยทั่วไปเท่าที่เคยคุยกับคนฮ่องกง นายจ้างส่วนใหญ่พอใจแม่บ้านฟิลิปปินส์มากที่สุด เพราะนอกจากพูด

ภาษาอังกฤษเข้าใจกันดีแล้ว แม่บ้านฟิลิปปินส์ยังได้ชื่อว่ามีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพที่ตนทำ

กาลเวลาผ่านไปพร้อมกับสถานะของคนจีนบนแผ่นดินใหญ่ก็เปลี่ยนไปด้วย คนจีนยุคนี้มีชีวิตความเป็นอยู่สูงกว่ายุคใด ๆ ในอดีต ที่คิดจะวิ่งไปเป็นคนใช้ให้คนอื่นนั้นลืมนึกไปได้เลย ทุกวันนี้มีแต่จะวิ่งหาคคนอื่นมาทำงานรับใช้ตนมากกว่า แต่วิ่งจนขาขวิดแม่บ้านก็หายากเข้าทุกที จากข้อมูลของเอ

เยนซีจัดหาแม่บ้านขนาดใหญ่แห่งหนึ่งชื่อ “Ayilaile” (อาอี ไหลเลอ = แม่บ้านมาแล้ว) พบว่ามีคนไปสมัครงานแม่บ้านกับเอเยนซีแห่งนี้ 70,000 คน แต่มีลูกค้ามาลงทะเบียนขอรับบริการมากกว่า 100,000 คน

ซ้ำร้ายในจำนวน 70,000 คนที่มาลงทะเบียน ก็มีเพียง 1 ใน 5 หรือประมาณ 14,000 คนเท่านั้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงาน ที่เหลือเป็นอาอีที่ไม่มีทักษะอะไรเลย ส่วนใหญ่เป็นชานาชาวไร่จากชนบท เข้าเมืองมาหางานแต่หาไม่ได้ หรือหาได้ก็เป็นงานใช้แรงงานจำพวกกรรมกรก่อสร้างหรือกรรมกรในโรงงานมาก่อน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ในครัวเรือนเกือบจะเป็นศูนย์ ทำอาหารก็ไม่เป็น ลูกนายจ้างดูถูกว่ามาทำงานเพื่อเงิน ไม่มีใครรักใคร่ผูกพันกับงานที่ทำมางายไปงาย ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างจึงตึงเครียด อยู่กันอย่างไม่มีความสุขทั้งสองฝ่าย

ในเมื่อตลาดมีความต้องการสูงมาก แต่อาอีดี ๆ กลับมีน้อย ด้อยทั้งคุณภาพและปริมาณ วงการธุรกิจจัดหาบริการที่เรียกกันว่าเอเยนซี จึงลุกขึ้นมาจัดคอร์สฝึกอบรมอาอีกันใหญ่ อย่างน้อยก็ไม่ให้อาอีดูจะง่อม่งามจนเกินไป แต่คุณสมบัติที่ได้กลับวิ่งไม่ทันความต้องการของนายจ้าง ซึ่ง

ชีวิตความเป็นอยู่แบบชนชั้นกลางของพวกเขา “เยอะ” ขึ้นทุกวัน Li Changze โฆษกของ Ayilaile บอกว่าคอร์สต่าง ๆ ที่เอเยนซีเปิดสอนกันอยู่นั้นไม่ได้มาตรฐานเสียแล้ว ตลาดต้องการบุคลากรระดับมืออาชีพกว่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง.. “เยาวชนที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี และมีทัศนคติที่ดีอยากยึดงานนี้เป็นงานอาชีพ”

คำว่า “เยาวชน” (young people) ของ Li Changze แห่ง Ayilaile ชวนให้เห็นภาพว่าอาอีแบบเก่าจะค่อย ๆ หายไป จีนกำลังจะสร้างแม่บ้านรุ่นใหม่เป็น “เยาวชน” ที่มีทั้งทักษะและทัศนคติที่ดีต่องานอาชีพขึ้นแทน ต่อไป “อาอี” สูงอายุอาจไม่เป็นที่ต้องการของตลาด ตลาดจะเรียกหาเด็กหนุ่มเด็กสาวที่ผ่านการศึกษ สันทัดในการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ทันสมัย เป็นเชฟทำเมนูอาหารต่างชาติให้กินก็ได้ ทำเบเกอรี่โฮมเมดก็อร่อย

ข้อเท็จจริงที่มารองรับความเชื่อนี้ก็คือ เวลานั้นนอกจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนต่างแข่งขันกันจัดหลักสูตรยกระดับแม่บ้านกันยกใหญ่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในประเทศจีนก็เริ่มเปิดสอนวิชา “Domestic Service”

ผลิตนักศึกษาออกสู่ตลาด โดยมีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จีหลิน (Jilin Agricultural University) ในเมืองฉางชุน เปิดวิชาเอกสาขา Domestic Service ขึ้นเป็นแห่งแรกในปี 2003 จนถึงขณะนี้ผลิตบัณฑิตออกไปแล้วหลายรุ่น ๆ ละประมาณ 60 คน ได้รับการตอบรับจากตลาดเป็นอย่างดี.. “แต่ก็ยังไม่พอกับความต้องการของตลาดที่กำลังบูมสุด ๆ นายจ้างเป็นจำนวนมากต้องเดินทางมาจองตัวนักศึกษาถึงมหาวิทยาลัยของเรา” Li Lei ผู้อำนวยการสาขา Domestic Service ของมหาวิทยาลัยฯ กล่าวกับผู้สื่อข่าว

Li Lei บอกว่ายังมีสถาบันการศึกษาที่สนใจมาขอสังเกตการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จีหลินมากขึ้นเรื่อย ๆ และเท่าที่รู้อย่างน้อยก็มีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลกว่างตุ้ง และอีกหนึ่งแห่งในมณฑลหูหนาน เปิดสอนวิชาเอกแบบเดียวกันแล้วเหมือนกัน

Li Lei ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า บัณฑิตที่จบวิชาเอก domestic service จากมหาวิทยาลัยของเขา 90% มีงานทำ มีรายได้ดี แม้ขณะฝึกงานในปีสุดท้ายก็มีงานรออยู่แล้ว โดยทั่วไปนักศึกษาฝึกงานจะได้เงินเดือน 3,000 - 4,000 หยวน เมื่อเรียนจบเงินเดือนขั้นเริ่มต้นจะอยู่ที่ 3,487 หยวน หรือประมาณ 17,500 บาท

หลักสูตร Domestic Service ของมหาวิทยาลัยนี้มีอาจารย์ประจำ 13 คน ครึ่งหนึ่งเป็นเจ้าของตึกรีดดิออกเตอร์ ล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญในหลากหลายสาขา เช่น มนุษยวิทยา โภชนาการ คหกรรมศาสตร์ การบริหารจัดการ และการแพทย์พื้นฐาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม Li Lei ยอมรับว่า ในปีต้น ๆ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้เลือกวิชานี้เป็นเมเจอร์ แต่ถูกโอนมาจากสาขาอื่นที่นักศึกษาผู้นั้นเข้าไม่ได้เพราะทำคะแนนไม่ถึง ในช่วงหลังอัตราส่วนจึงเริ่มเปลี่ยน วิชาเอก Domestic Service ป๊อปปูล่าสุดขึ้นมาก มีนักศึกษาเกือบ 60% ตั้งใจเลือกเป็นเมเจอร์ตั้งแต่ต้น

แต่จากการสำรวจอาชีพของบัณฑิตที่จบออกไป Li Lei ยอมรับว่ามีเพียง 40% เท่านั้นที่ทำงานตรงสาขา สาเหตุคงเป็นเพราะมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ได้อยากเรียนสาขานี้ มาแต่ต้น ลึกกลงไปกว่านั้นน่าจะเป็นเพราะส่วนใหญ่ยังติดค้างค่านิยมเก่าอยู่ในใจ คือมองว่างานพ่อบ้านแม่บ้านเป็นงานไม่มีเกียรติ

ผู้สื่อข่าวได้ไปสัมภาษณ์นักศึกษาปี 3 คนหนึ่งชื่อ Li Juanhui เธอให้เหตุผลว่าเลือกสาขานี้เพราะเป็นสาขาใหม่ และคิดว่าน่าจะมียศอนาคต แต่เมื่อจบแล้วเธอกลับไม่แน่ใจว่าจะไปเรียนต่อปริญญาโทดี หรือจะไปสมัครงานราชการดี ส่วนนักศึกษาชายอีกคนหนึ่งชื่อ Dong Jian บอกว่า

เขาตั้งใจเลือกสาขานี้ตั้งแต่ต้นไม่ได้ถูกโอนมาจากสาขาอื่น เพราะเขาเชื่อว่าเรียนแล้วต้องมียศแน่นอน ส่วนอนาคตเมื่อเรียนจบแล้วเขาอาจเรียนต่อปริญญาโทก็ได้ หรือไม่ก็ไปสมัครเป็นครูสอนเด็ก ๆ ในวิชาที่เกี่ยวกับชีวิตครอบครัว

อ่านเรื่องนี้จบแล้วใครคิดเปรียบเทียบกับสังคมชนชั้นกลางของไทยบ้าง? คงต้องยอมรับว่าเราก็มีปัญหาไม่ต่างจากเขา แม่บ้านดี ๆ หายากยิ่งกว่าทอง บ้านไหนมีคนแก่ต้องดูแล หรือมีเด็กเล็กที่พ่อแม่ต้องออกไปทำงานต่างเดือดร้อนกันมาก วิธีที่จีนใช้แก้ปัญหาจึงน่าสนใจ เพราะบ้านเราสายอาชีพตั้งแต่วิทยาลัยเทคนิคไปจนถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏ/ราชชมงคล ก็มีหลักสูตรคหกรรม อาหาร และบริการ ฯลฯ คล้ายเขาอยู่แล้ว ถ้าเรากล้าพอที่จะปรับโฉมหลักสูตรอีกนิดให้ตรงสู่งานบริการในครอบครัว แล้วกล้าเรียกชื่อให้ชัด ๆ อย่างเขาให้รู้ไปเลยว่า วัตถุประสงค์ต้องการผลิตบัณฑิตออกไปเป็นผู้ช่วยที่เรียกว่าพ่อบ้านแม่บ้าน ในเมื่อตลาดมีความต้องการเห็นอยู่ชัด ๆ นายจ้างที่พร้อมจะจ่ายเงินเดือนสูงกว่าเดิมสัก 2-3 พันบาท เพื่อให้ได้ผู้ช่วยที่รู้งาน เป็นพี่เลี้ยงเด็กที่ไวใจได้ ก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก แล้วจะกลัวทำไมว่าเปิดหลักสูตรแล้วไม่มีคนเรียน

ที่ล้ำค่าการมีปริญญาเป็นตัวการันตี เป็นการยกระดับงานอาชีพนี้ให้มีเกียรติเท่ากับอาชีพสุจริตอื่น ๆ ต่อไปเราอาจต้องเปลี่ยนมาเรียกผู้ให้บริการในบ้านเราว่า “คุณ..” แบบเดียวกับที่เรียกเพื่อนร่วมงานในบริษัท ถ้าเป็นผู้ชายก็เรียก “butler” เสียเลย โก๊ะตายอาชีพ butler.. มีทั้งเกียรติทั้งอำนาจในการดูแลบ้านแทนนายจ้าง จะต่ำต้อยเหมือนอาชีพอื่นที่ไหน!?

คุณหญิง.. สະพรึบพร้งตั้งดอกไม้บาน

ท่านผู้อ่านตามดิฉันทันมั๊ยคะ ? ทบทวนความจำกันหน่อยดีกว่า ฉบับที่แล้วเรากลับจากฮกเกี้ยนแล้วคะ ฉบับนี้เราจะไปเที่ยวที่อื่นกัน บังเอิญต้นเดือนกันยายนที่ผ่านมา พาสมาชิก “ทัวร์อ.จิว” ไปชมธรรมชาติสวยงามที่มณฑลกุ้ยโจว.. ก็เที่ยวไปเขียนไปตามนิสัยนี้แหละ ถึงบ้านมีต้นฉบับส่งได้ทันที บ.ก.ท่านบอก “ต้อติดพอดิครีบอาจารย์”.. แต่ดิฉันกลัวจะติดเกินไปหน่อย เลยอยากจูนคลื่นกับท่านผู้อ่านนิดนึง.. ทั้งฮกเกี้ยนมณฑลทางตะวันออกสุดของจีนไปเลยนะคะ วันนี้เราจะไปเที่ยวขุนนานกับกุ้ยโจวมณฑลทางตะวันตกสุดของจีนกันคะ

เมื่อก่อนก็ไม่ค่อยสนใจดูพยากรณ์อากาศก่อนออกเดินทางสักเท่าไร แต่ทริปนี้ตั้งใจดูเป็นพิเศษ ก่อนเดินทางสัก 2 อาทิตย์ก็เริ่มเช็คทุกวัน ทำให้รู้มั๊ยคะ..เพราะอุปสรรคตัวร้ายของการไปชมป่าชมเขาก็คือ “ฝน” อันที่จริงเลือกเดินทางเดือนกันยายนก็เป็นการหนีฝนด้านสำคัญด้านหนึ่งแล้ว เพราะกันยายนคือปลายฝนต้นหนาว ความเสี่ยงที่จะเจอฝนค่อนข้างน้อย ถ้าไม่อยากเสี่ยงจริง ๆ ต้องรอเข้าไปอีกถึงจะชัวร์ แต่ตอนนั้นก็มีความเสี่ยงอีกอย่างคือแล้งนานเกินไปน้ำจะแห้ง “น้ำตกใหญ่ที่สุด 1 ใน 10 ของโลก” ที่เราดูสำหรับต้นต้นไปดูก็จะไม่

อลังการ ซึ่งจะนำเสียดายเป็นที่สุด ลู
เสี่ยงกับฝนตึกว่า เพราะหากโชคดีอาจ
ไม่เจอก็ได้ใครจะรู้

2 สัปดาห์ที่เฝ้าติดตาม เว็บไซต์
จีนยืนยันตลอดว่าเส้นทางที่เราจะไปมี
ทั้ง “เงินอวี” และ “จงอวี” คือ “ฝนเป็น
ช่วง ๆ” กับ “ฝนปานกลาง” ซ้ำยังบอก
อีกด้วยว่าฝนจะเริ่มตกตั้งแต่วันแรก
ที่เราไปถึง ไปสิ้นสุดเอาวันสุดท้ายก่อน
เรากลับ !! โอ๊ย..อะไรมันจะจงใจแกล้ง
กันขนาดนั้น !! เซ็งมาก..เซ็งจนไม่ยอม
ลุกขึ้นจัดกระเป๋าเดินทางเลยคะ ยกหู
โทรศัพท์พูดเสียงอ่อย ๆ บอกสมาชิกไป

ว่าให้เตรียมร่ม..หมวก..เตรียมรองเท้า
กันฝนได้ยิ่งดี แล้วโทรบอกบริษัททัวร์
ว่าขอให้แจกเสื้อกันฝนทุกคนเพิ่มขึ้น
อีก 1 ตัว แม้กระทั่งเดินทางถึงสนาม
บินคุนหมิงแล้วกำลังเข้าคิวรอเช็คพาส
ปอร์ต ยังอุตสาห์ยื่นหน้าไปถามเจ้า
หน้าที่ผู้หญิง 2 คนที่ยืนอยู่ใกล้ๆ.. “ช่วง
นี้มีฝนตกมั๊ยคะ ?” เธอหยิบมือถือขึ้น
มากอดดูทันทีแล้วบอกว่า “มีทุกวันคะ
แต่ไม่หนัก”

โอเค..ตกก็ตก..อย่าหนักก็แล้วกัน
เตรียมใจยอมรับในระดับนั้น !! ผ่านไป
1 วันก็แล้ว 2 วันก็แล้ว 3 วัน 4 วัน 5

วันก็แล้ว..แปลกจริงไม่มีฝน จนเข้าวันที่
6 วันกลับบ้าน ตื่นเช้าลุกขึ้นมาแง้มม่าน
ดู.. เจอแล้วคะ “จงอวี” ฝนขนาดกลาง
กำลังพรปร่าทั่วเมืองคุนหมิง โอมา
ยก็อด.. แม่เนอะไรขนาดนั้น !! รู้แล้ว..ต่อ
ไปนี่ถ้าจะไปเที่ยวเมืองจีน ฉันจะเอา
ค่าพยากรณ์มาตีความแบบกลับหัวกลับ
หาง แล้วจะได้ความจริงแบบตรงเผง

ต้องขอบคุณสวรรค์จริง ๆ ที่
ประธานอากาศแสนสบายมาให้
เรา แห้งสนิทเลยคะไม่มีฝนสักหยด
เมฆมาก แสงแดดอ่อน ๆ เหมาะกับการ
เดินป่าเดินเขาที่เราตั้งใจมาเป็นที่สุด

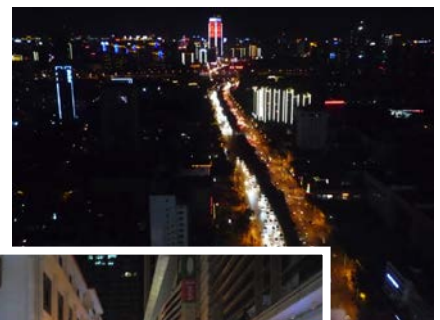
อ้อ.. พุดถึงเดินป่าเดินเขาแล้วก็อยาก
ทำพวกเราให้ลองทายดูว่า คณะจอม
ลุยของเราแต่ละท่านอายุเท่าไร ?
ทายไม่ถูกใช่ไหมคะ ? งั้นเฉลยค่ะ.. กว่า
ครึ่งเลยหลัก 7 อีก 2 กำลังจะขึ้นหลัก
8 ที่เหลือมีทั้งสาวใหญ่วัย 50 อัพ กับ
สาวมาก ๆ อีก 5 สาว.. แต่อย่าห่วง
ค่ะ..อายุเป็นเพียงตัวเลขจริง ๆ เรา
ช่วยกันพิสูจน์แล้ว.. เดินไป..หอบไป..ส่ง
เสียงเชียร์กันไป.. สุดท้าย (ลากสังขาร)
ถึงจุดหมายจนได้ (เกือบ) ทุกคนค่ะ

ตามข้อมูลของไกด์ท้องถิ่น เส้น
ทางชมธรรมชาติสายนี้ยังมีคนเที่ยว
น้อยมาก กรู๊ปเราเป็นกรู๊ปทัวร์ไทย
กรู๊ปที่ 2 ที่เขาให้การต้อนรับในปี
นี้คนไทยส่วนใหญ่นิยมไปเล่น “ด้าหลี่-ลี่
เจียง-แซงกรีล่า” เฉพาะบริษัทของเขา
ปีนี้รับไปแล้วหลายสิบกรู๊ป พาบินมา
ลงคุนหมิงเหมือนกันแต่นั่งรถต่อจาก
เราขึ้นไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ ดิฉัน
เองเคยไปมาแล้วทั้ง 2 ที่ ขอบอกว่า
แต่ละที่ความน่าสนใจต่างกัน ใครคิด
ว่าตัวเองหลงไหลธรรมชาติ มหัศจรรย์
ใจเสมอเมื่อได้เห็นพลังอันยิ่งใหญ่ของ
ธรรมชาติ เส้นนี้เลยค่ะ.. กุ้ยโจว..ไม่ผิด
หวังแน่ ๆ

ก่อนที่เราจะพากันเข้าป่าเข้า
ดอยไปป็นเขาอีกหลายวน ไหน ๆ

ก็ต้องผ่านคุนหมิงทั้งขึ้นเครื่องและ
ลงเครื่อง เราไปเที่ยวคุนหมิง..เมือง
เอกของมณฑลยูนนานกันก่อนดีกว่า
คุนหมิงมีอีกชื่อหนึ่งว่า “ซุนเจิง” แปล
ว่า “เมืองแห่งฤดูใบไม้ผลิ” ที่นี้อากาศ
เย็นสบายเหมือนอยู่ในฤดูใบไม้ผลิ
ตลอดปี ดิฉันเคยไปคุนหมิงหลายครั้ง
ค่ะ ครั้งแรกยังทำงานอยู่จุฬาฯไปคุย
งานวิชาการกับอ.เจี๋ย (ยรรยงค์ จิระ
นคร) อาจารย์เป็นลูกไทยเชื้อสายจีน
ไปช่วยจีนใหม่สร้างชาติตั้งแต่ยังเป็น
วัยรุ่น ต่อมาได้เป็นอาจารย์สอนภาษา
ไทยอยู่ที่มหาวิทยาลัยในคุนหมิง ได้
รับเชิญเป็นนักวิจัยของสถาบันเอเชีย
ศึกษา จุฬาฯอยู่หลายปี จึงกล้าพูดว่า
สนิทกับอาจารย์มาก วันหนึ่งอ.เจี๋ยพา
ผู้เขียนไปกิน “ก๋วยเตี๋ยวข้ามสะพาน”
ในร้านห้องแถวเล็ก ๆ ที่ท่านบอกว่า
เป็นร้านดัง บนโต๊ะมีเหยือกใส่น้ำชา
สีชุ่น ๆ แก้วก็เป็นแก้วพลาสติกชุ่น ๆ
คำว่าไว้ให้รินน้ำชาเอาเอง อะไร ๆ ก็ดู
หอมช่อยกเว้นอาหารที่ดูสะอาดสะอ้าน
ก๋วยเตี๋ยวข้ามสะพานก็อร่อย คุนหมิง
ที่รู้จักครั้งแรกนั้นดิฉันมั่นใจว่าเทียบชั้น
ไม่ได้เลยแม้แต่กับจังหวัดเล็ก ๆ ของ
ไทยสักจังหวัดหนึ่ง

อีก 2 ครั้งแค่ผ่านทางเพื่อไปเที่ยว
ที่อื่น แต่ทุกครั้งจะต้องถูกไกด์พา

ไปปล่อยที่ตลาดโป้เบ้กับตลาดกลาง
ขายส่งไม้ดอกไม้ประดับใหญ่ที่สุดของ
คุณหมิง ทั้ง 2 แห่งถูกอกถูกใจคนไทย
มาก ไปครั้งนี้ผู้เขียนเล็งไว้เลยว่าจะ
ต้องถูกพาไปที่นั่นอีกแน่ ๆ ระหว่าง
เที่ยวถ้าเห็นใครกำลังจะซื้ออะไรก็จะ
แนะนำว่ารอไปซื้อที่ตลาดโป้เบ้กับคุณหมิง
ดีกว่าราคาถูกกว่า ขากลับแวะคุณหมิง
อีกเพื่อน ๆ จึงพากันไปถามหาตลาด
โป้เบ้กับโกด์ โกด์ถามว่า.. “อาจารย์
เป็นคนบอกหรือครับ แกมาคุณหมิง
ครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ โป้เบ้มีที่ไหน หาย
ไปอย่างน้อย 5 ปีแล้ว”

จริงของโกด์ ตลาดโป้เบ้จะอยู่ได้
ยังงั้นในเมื่อชาวเมืองคุณหมิงพากันเดิน
ขึ้นห้างหรู ๆ ดิตแอร์เย็น ๆ กันหมด
ตกกลางคืนแต่ละห้างต่างประดับแสง
ไฟสว่างไสว ถนนคนเดินในคุณหมิงก็
ช่างใหญ่โตเสียเหลือเกิน ใช้ไฟราวซด
เป็นรูปต้นไม้ ดอกไม้ กลองของขวัญ
ห้อยระยิบระยับตลอดทาง สิ่งเหล่านี้
ศูนย์การค้าที่บ้านเราเขาก็ทำเมื่อถึง
วันเทศกาลสำคัญ เช่น วันคริสต์มาส
แต่ที่นั่นไม่ต้องมีเทศกาลอะไรก็ทำ
กันเป็นปกติ หลังอาหารเย็นดิฉันชวน

สามีออกไปเดินทำความรู้จักกับเมือง
คุณหมิงยุคปี 2016 (จีนยุคใหม่ต้อง
รู้จักแบบปีต่อปีจริง ๆ ค่ะ) ที่เห็นชัด
ที่สุดคือชีวิตครอบครัวที่เปลี่ยนไป
ไม่ว่าไปที่ไหนเห็นแต่พ่อแม่อุ้มลูกจูง
หลานออกมาเดินเล่น ชื้อวัตดูสิ่งของ
มาปรนเปรอ พะเน้าพะนอด้วยสิ่ง
บันเทิงเริงรมย์ต่าง ๆ เรามุ่งไปที่ลาน
กว้างหน้าห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งที่มี
ผู้คนคึกคัก เพราะบูธใหญ่ ๆ หลาย
บูธยังเปิดแสดงสินค้าอยู่ เห็นพ่อแม่
หลายคู่อุ้มลูกเข้าคิวหน้าบูธขายคอนโด
ซึ่งนอกจากมีโปรโมชั่นลดราคาหลาย
แบบให้ลูกค้าเลือกแล้ว ยังแจกน้ำมัน
พืชฟรีให้หนึ่งขวดสำหรับคนที่แวะไป
ชมบ้านตัวอย่างด้วย บูธถัดไปเป็น
บูธขายรถยนต์ ผู้คนไม่น้อยเหมือนกัน
ที่มาเดินเมียงมอง หน้าตาบอกให้รู้ว่า
กำลังซึ้งใจอย่างหนักว่าจะถอยรถออก
มาซื้อสักคันไหวไหมหนอ..

การรักษาความปลอดภัยสาธารณะ
เป็นสิ่งที่ดีฉันชื่นชมเสมอเมื่ออยู่บน
แผ่นดินจีน ที่ไหนเป็นที่ชุมนุมของคน
หมู่มาก ที่นั่นต้องได้เห็นพนักงานใน
เครื่องแบบเดินปะปนกับฝูงชนเสมอ

คืนนั้นเป็นครั้งแรกที่ดิฉันได้เห็นตู้ยาม ตำรวจที่ไม่เคยเห็นที่ไหนมาก่อน รูปร่างโค้ง ๆ เหมือนเรือมีพายติดด้านบนว่า “Portable Police Office” อ่านชื่อแล้วก็เข้าใจให้แปลตรง ๆ ก็ต้องแปลว่า “ตู้ตำรวจขนาดพกพา” มีล้อ 4 ล้อลากไปจอดตรงไหนก็ได้ แถมมีตู้ ATM พ่วงไว้ข้าง ๆ เพิ่มความปลอดภัยให้กับคนที่มากดเงินอีกต่างหาก ขณะกำลังชื่นชมตู้ตำรวจพกพาอยู่เพลิน ๆ ก็ถึงกับสะดุ้งสุดตัว.. จู่ ๆ ก็มีหมาตำรวจ 4 ตัวมาจากไหนไม่รู้ ตัวเบ้อเร่อหายใจแฉะ ๆ ดังสนั่น วิ่งมาด้วยความแรงจนเกือบถูกชน โชคดีที่ทุกตัวอยู่ในสายจูงของตำรวจ ซึ่งท้ายสุดทั้งสี่ทั้งตั้ง

บังคับให้มานั่งเรียงแถวอยู่ตรงหน้าเรา 2 คนจนได้

ช่วงเดินข้ามถนนจากตู้ตำรวจก็ถึงโรงแรม เชื้อมัยละคะ.. ห้องพักของเราอยู่ถึงชั้น 32 ค่ะ กลับเข้าห้องแล้วดิฉันถือโอกาสเปิดม่านมองผ่านกระจกบานใหญ่ หวังจะเก็บภาพเมืองคุนหมิงยุค 2016 ไว้ในความทรงจำลึก ๆ อีกครั้ง.. คุนหมิงยามนั้นงดงามด้วยแสงไฟระยิบระยับไกลสุดสายตา.. แล้วช่วงขณะหนึ่งที่ตกอยู่ในภวังค์ ภาพจอมบางของอ.เจี๋ยก็แวบขึ้นมาในสมอง.. ป่านนี้ท่านจะยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่าหนอ ? ถ้ามี..ท่านประสบปัญหาปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงแบบพลิกฟ้าคว่ำแผ่นดิน

ในหนึ่งชั่วชีวิตสั้น ๆ ของท่านบ้างหรือเปล่า ?

รวมทั้งอีกหลายคำถามที่ผุดขึ้นมา โดยไม่รู้คำตอบ.. แต่หากจะอนุญาตให้ดิฉันเป็นคนตอบแทน ดิฉันขอตอบว่า อ.เจี๋ยท่านคงไม่ยากเห็นคุณหมิงเปลี่ยนแปลงปรี๊ดปรี๊ดเหมือนปรอทอย่างนี้แน่ ๆ ท่านอาจจะบอกว่ามันคำตอบของป่าแก่ ๆ ชอบของเก่า ๆ คนหนึ่ง แต่ป่าแก่ ๆ คนนี้เชื่อลัทธิธรรม “ทางสายกลาง” ของพระพุทธองค์เสมอ ท่านสอนว่า.. ตั้งไป..หย่อนไปก็ไม่ดี เร็วไป..ช้าไปก็ไม่ดี.. เชื้อหรือไม่กี่ตามครั้งหน้าจะชวนท่านไปรู้จักคุนหมิงในแง่มุมอื่น ๆ กันต่อค่ะ

จีนเร่งยกระดับ อุดมศึกษา สู่ชั้น แนวหน้าของโลก

ท่ามกลางข่าวที่ชวนสลดหดหู่เกี่ยวกับระบบการศึกษาของไทยที่นับวันตกต่ำ เกือบ ๆ รุ่งท่าแห่งมียวใโนอาเซียนอยู่แล้ว พอเจอข่าวดี ๆ ของคนอื่นก็อดไม่ได้ต้องเอามาเล่าสู่กันฟัง เพื่อฟลุ๊ก ๆ มีใครอ่านแล้วอยากยกเครื่องให้กับการศึกษาไทยบ้าง คงเป็นบุญอีกโหลสำหรับลูกหลานของเรา

QS World University Ranking คือการจัดอันดับคุณภาพมหาวิทยาลัยทั่วโลกที่ประเทศต่าง ๆ ให้การยอมรับ ทำกันเป็นประจำทุกปี ปี 2016-2017 ที่เพิ่งประกาศออกมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ถือเป็นปีที่ 13 ปรากฏว่า มีมหาวิทยาลัยในเอเชียติดอันดับท็อป 50 มากขึ้นกว่าปีที่แล้ว โดยมี National University of Singapore ติดอันดับที่ 12 ตามมาด้วย Nanyang Technological University ของสิงคโปร์เหมือนกันอยู่ที่อันดับ 13

นอกจากสิงคโปร์แล้ว ภายในท็อป 50 ยังมีมหาวิทยาลัยของจีนติดเข้าไปด้วย 3 แห่ง คือ

Tsinghua University (ม.ชิงหว่า) เลื่อนจากอันดับที่ 25 ขึ้นมาเป็น 24 Peking University (ม.ปักกิ่ง) เลื่อนจาก 41 ขึ้นมาเป็น 39 Shanghai Fudan University (ม.ฟู่ตัน) เลื่อนจาก 51 ข้ามเส้นมาอยู่ภายในท็อป 50 ติดที่อันดับ 43 นอกจากนี้ภายในท็อป 100 ยังมีมหาวิทยาลัยของจีนได้รับการจัดอันดับอีกเกือบ 10 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยในระดับมณฑลกระจายไปเกือบทุกภาค ไม่ได้กระจุกตัวอยู่ในหัวเมืองชั้นหนึ่งอย่างปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้เหมือนแต่ก่อน

Mike Bastin ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัย Southampton ของ UK ปัจจุบันเป็นนักวิชาการรับเชิญอยู่ที่มหาวิทยาลัยธุรกิจนานาชาติในกรุงปักกิ่ง วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้มหาวิทยาลัยในประเทศจีนไต่อันดับสูงขึ้นอย่างชัดเจนว่า ไม่ใช่เป็นเรื่องบังเอิญอย่างแน่นอน แต่เป็นผลจากความมุ่งมั่นของรัฐบาลจีนที่ต้องการยกระดับมหาวิทยาลัยขึ้นสู่ความเป็นเลิศให้ได้ ซึ่งหลังจากใช้เวลามากกว่า 20 ปี บัดนี้ความพยายามก็เริ่มให้ผล

ศ. Bastin ยกตัวอย่างโครงการที่รัฐบาลจีนริเริ่มขึ้น 2 โครงการ คือโครงการ 211 และโครงการ 985 โครงการแรกเริ่มต้นในปี 1995 ใช้วิธีคัดเลือกมหาวิทยาลัยระดับหัวกะทิจริง ๆ มาหยิบมือหนึ่ง แล้วทุ่มงบประมาณลงไปสนับสนุนเต็มที่ ให้มหาวิทยาลัยที่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการออกแบบงานวิจัยชั้นสูงหรือโครงการฝึกอบรมชั้นสูง เพื่อให้ นักศึกษาระดับปริญญาเอกนำไปปฏิบัติจนกว่าจะบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แล้วใช้ “research impact” เป็นดัชนีชี้วัดว่างานวิจัยชั้นสูงนั้นสามารถนำไปใช้ได้ผลจริง ศ. Bastin มองว่าการทุ่มฟูกอย่างเข้มข้นลงสู่เป้าหมายกลุ่มเล็ก ๆ เช่นนี้เป็นสิ่งที่ดี ผ่านมา 20 ปีแล้วขณะนี้โครงการ 211 ยังคงคัดเลือกมหาวิทยาลัยเพียง 6-7 แห่งจากทั้งหมด 116 แห่งทั่วประเทศให้เข้าสู่โครงการ

หลังจากนั้น 3 ปีจึงเกิดโครงการ 985 ตามมา แม้วัตถุประสงค์ทั้ง 2 โครงการจะตรงกัน คือต้องการกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตผลงานวิจัยที่ได้มาตรฐานสูงออกมาอย่างต่อเนื่อง แต่ที่ต้องแยกโครงการออกมาก็เพื่อรักษาความเป็นเลิศของโครงการเดิมไว้ แล้วไปขยายเกณฑ์การคัดเลือกในโครงการใหม่ให้ครอบคลุมมหาวิทยาลัยระดับล่างลงมา ซึ่งแม้จะไม่ใช่อันดับหัวกะทิแต่ก็ต้องเป็นมหาวิทยาลัยระดับแนวหน้าของประเทศ หลังจากแข่งขันกันพิสูจน์ฝีมืออยู่นับสิบปี ในปี 2009 กระทรวงศึกษาของจีนก็ได้เพิ่มมหาวิทยาลัยขึ้นมา 9 แห่ง ตั้งขึ้นเป็นกลุ่มสถาบันระดับมันสมองของประเทศ เรียกชื่อว่า “C9 League” เลียนแบบ Ivy League ของอเมริกา Russell Group ของอังกฤษ และ Go8 ของออสเตรเลีย ในทางปฏิบัติ C9 League เปรียบเสมือนพันธมิตรทางวิชาการระหว่างสถาบันทั้ง 9 คอยให้ความสนับสนุนช่วยเหลือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเป้าหมายสุดท้ายร่วมกันคือ.. ขึ้นมายืนอยู่ในระดับแนวหน้าของโลกให้ได้

ศ. Bastin วิเคราะห์ว่าการที่จีนสามารถขยับตำแหน่งสูงขึ้นจากการจัดอันดับของ QS ก็เพราะเงินสนับสนุนในการยึดกุมเกณฑ์การให้คะแนนที่ QS ตั้งเอาไว้ 4 ด้าน แล้วพยายามทำคะแนนแต่ละด้านให้ดีที่สุด

1. Academic Reputation (ชื่อเสียงทางวิชาการ) QS ให้น้ำหนักข้อนี้มากที่สุดถึง 40 คะแนน วิธีการก็คือส่งแบบสอบถามไปถึงนักวิชาการระดับโลกในแต่ละสาขา ในแบบสอบถามมีข้อหนึ่งที่ขอให้แต่ละคนระบุชื่อหนังสือหรืองานวิจัย ที่คนในวงวิชาการนั้น ๆ ประเมินว่ามีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ข้อนี้ ศ. Bastin คาดว่าคะแนนที่จีนได้มา น่าจะเป็นคะแนนในฐานะผู้ร่วมเขียนหรือร่วมวิจัยกับนักวิชาการตะวันตกมากกว่า

2. Employer Reputation (ชื่อเสียงจากผู้จ้างงาน) ข้อนี้มี 10 คะแนน ได้มาจากแบบสอบถามที่ QS ส่งถึงนายจ้าง หนึ่งในนั้นให้นายจ้างระบุว่ามหาวิทยาลัยไหนผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพดีที่สุด หรือบริษัทของตนเลือกลูกจ้างที่จบจากมหาวิทยาลัยไหนมากที่สุด Bastin คิดว่าข้อนี้จีนจะทำคะแนนสูงขึ้นอีกในอนาคต เพราะจีนเป็นตลาดสำคัญอันดับต้น ๆ ของโลกในยุคปัจจุบัน

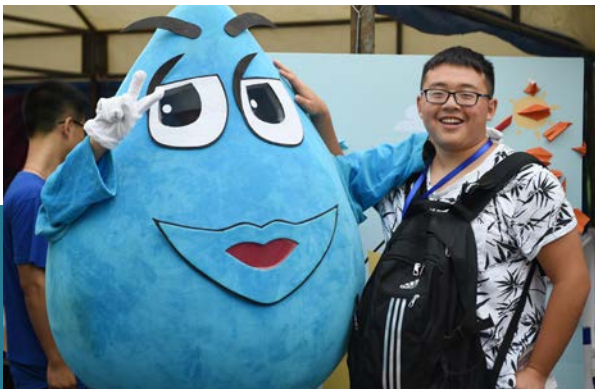
ไม่ว่าบริษัทไหน ๆ ก็ต้องการบุคลากรที่ผ่านการศึกษาจากจีน สามารถพูดภาษาจีนได้ จึงไม่ยากที่มหาวิทยาลัยของจีนจะได้รับบริการระบุชื่อให้เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตที่ต้องการมากที่สุด

3. Citation per Faculty (ผลงานทางวิชาการที่ได้รับรางวัล) มี 20 คะแนน ใช้วิธีนับจำนวนครั้งที่งานชิ้นหนึ่ง ๆ มีผู้นำไปใช้อ้างอิงในเอกสารทางวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับทางสากล นับได้กี่ครั้งก็นำไปคำนวณเป็นคะแนน Bastin คิดว่าข้อนี้จีนน่าจะทำได้คะแนนดีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่นกัน หลังจากทีโครงการ 211 และโครงการ 985 ทะยอยสร้างผลงานออกมา

4. Internationalization (ความเป็นสากล) น้ำหนัก 10 คะแนน แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกความเป็นสากลจากการยอมรับของคณาจารย์ 5 คะแนน และนักศึกษาอีก 5 คะแนน ด้านนี้จีนก็ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะเศรษฐกิจและธุรกิจของจีนขยายออกสู่สากลมากขึ้นทุกวัน นักศึกษาในโลกตะวันตกทุกวันนี้ต่างยอมรับว่า การไปหาประสบการณ์ส่วนหนึ่งจากสถาบันการศึกษาของจีนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับงานวิชาชีพของตน เช่นเดียวกับที่คณาจารย์จากประเทศตะวันตกต่างก็มองหาโอกาสที่จะได้สัมผัสสัมพันธ์กับวงการวิชาการกับจีน เพราะต้องการเรียนรู้และเข้าใจจีนให้มากขึ้น

ศ. Bastin ปิดท้ายบทความของตนว่า “กล่าวโดยสรุปภาคอุดมศึกษาของจีนถูกรัฐตั้งเป้าไว้แล้วให้ต้องไต่ระดับสูงขึ้นเรื่อย ๆ และด้วยเหตุนี้ นักศึกษายุคใหม่ของจีนก็จะถูกติดอาวุธให้มีพร้อมทั้งความรู้และทักษะที่จะออกไปสร้างผลสำเร็จในทางสากลมากขึ้นเรื่อย ๆ”

คิดถึงจีนเมื่อไหร่ใคร ๆ มักคิดถึงแต่เรื่องการค้าการขาย วันนี้ชวนมาดูแนวรบใหม่ที่เรียกว่า soft power เสียบ้างจะได้รู้ว่า.. ก็น่ากลัวไม่เบา !!

อาณาจักรโบราณ

ถ้ำกำเนิด อารยธรรม สังคราม และความล่มสลาย

>> ประตูทางเข้าสู่หลุมสุสานกษัตริย์ราชวงศ์ซีเซี่ย เชิงเขาเฮ้อหลานชาน นครหยินชวน เขตปกครองตนเองชนชาติหุยหนิงเซีย

เชื่อว่าหลายท่าน คงเคยได้ยินชื่อของอาณาจักรซีเซี่ย จากภาพยนตร์จีนย้อนยุคหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นขุนศึกตระกูลหยาง แม่ทัพจ๊กซุ่ย (เยวี่ยเฟย) เป็นต้น หลายท่านอาจสงสัยว่า ซีเซี่ยนี้คือชื่อของอาณาจักรใด เคยมีอยู่จริงหรือไม่ หรือมีอยู่แต่เพียงในนวนิยาย และถ้าหากมีจริง อาณาจักรซีเซี่ยตั้งอยู่บนพื้นที่บริเวณใดของประเทศจีน มีความเจริญมากน้อยเพียงไหน และทำไมชื่อเสียงของอาณาจักรนี้จึงสูญหายไปจากหน้าประวัติศาสตร์จีนในยุคหลัง?

>> ภาพถ่ายทางอากาศ สุสานหมายเลข ๓ ใต้หลิง ของหลี่หยวนเข้า ผู้ก่อตั้งอาณาจักรซีเซี่ย มีพระนามว่า จักรพรรดิเซี่ยจิ้งจิ่ง อันเป็นสุสานที่ใหญ่และสวยงามด้วยรูปแบบทางสถาปัตยกรรมทั้งภายในและภายนอก

๑. ก่อกำเนิด

ห่างจากนครหยินชวน 银川 Yinchuan เมืองเอกของเขตปกครองตนเองชนชาติหุยแห่งหนิงเซีย 宁夏回族自治区 Ningxia Hui Autonomous Region ภาคเหนือของจีน ไปทางตะวันตกราว ๓๐ กม. บริเวณเชิงเขาเฮ้อหลานชาน 贺兰山 เป็นที่ตั้งของหลุมสุสานกษัตริย์อาณาจักรซีเซี่ย 西夏王陵 Xixia (Western Xia) Imperial Tombs ได้รับสมญาว่า สุสานปิรามิดตะวันออกไกล ครอบคลุมอาณาบริเวณกว้าง

ใหญ่ถึง ๕๓ ตร.กม. แบ่งเป็น ๙ สุสานกษัตริย์ และอีก ๒๕๓ สุสานของพระราชวงศ์ ขุนนางชั้นผู้ใหญ่ และคหบดีชั้นสูง ชาวซีเซี่ยคือใคร ทำไมจึงมีหลุมสุสานโบราณมาตั้งอยู่นอกนครหยินชวนนี้?

ราชวงศ์ซีเซี่ยปกครองแผ่นดินจีนภาคเหนือและตะวันตกเฉียงเหนือ ในระหว่างปีค.ศ. ๑๐๓๘-๑๒๒๗ ชนเผ่าซีเซี่ยมีบรรพชนเป็นชนเผ่าต่างเซี่ยง 党项族 (หรือทังกุส Tungus เป็นสาขาหนึ่งของชนเผ่าเซี่ยง 羌族

ที่สืบเชื้อสายมาจากชนเผ่า
เซียนเปย 鲜卑 ตระกูลทว้อปา
拓跋 บรรพชนคือราชวงศ์เว่ยเหนือ
ผู้เลื่อมใสศรัทธาพุทธศาสนาอย่าง
แรงกล้าเช่นเดียวกัน) มีถิ่นฐานเดิม
อยู่บริเวณที่ราบสูงชงพาน (ใกล้จิว
ไจ้โกวในปัจจุบัน)

ต่อมา ในสมัยราชวงศ์ถังได้
อพยพมาอยู่บริเวณภาคเหนือ
ของส่านซี เรียกดินแดนของตนว่า
“เซียโจว” 夏州 ได้รับพระราชทาน
แซ่หลี่ (แซ่ของจักรพรรดิสมัยถัง)
และได้รับพระราชทานตำแหน่ง
ให้ผู้นำทั้งกุลเป็นผู้คุมเมืองหน้า
ด่าน ดูแลความสงบเรียบร้อยทาง
ทิศตะวันตก เพื่อเป็นการตอบแทน
คุณงามความดีที่ได้ช่วยยกทัพมา
ปราบกบฏหวงเฉา 黄巢起义 ใน
ปลายราชวงศ์ถัง ทำให้ชาวทั้งกุล
สะสมความมั่งคั่งจากการเป็น
คนกลางบนเส้นทางการค้าสาย
แพรไหมระหว่างจีนกับเอเชียกลาง
ต่อเนื่องมานานนับร้อยปี

ครั้นในสมัยราชวงศ์ช่งเหนือ
จักรพรรดิช่งไท่จงได้ยึดเอาพื้นที่
เซียโจวที่ตระกูลหลี่ปกครองกลับ
คืนมา ทว่าต่อมา เซียโจวมีผู้นำ
ที่หาญกล้าคือ หลี่จี้เซียน 李继迁
ได้รวบรวมกำลังพลต่อสู้กับ

กองทัพช่งเหนือจนสามารถยึดคืน
อาณาเขตของตนเองกลับมาได้
อีกครั้ง นับเป็นสงครามที่ยาวนาน
ระหว่างช่งเหนือกับเซียโจว หลัง
จากหลี่จี้เซียนได้รับบาดเจ็บและ
เสียชีวิตลง บุตรชาย-หลี่เต๋อหมิง
李德明 ก็ยังคงต่อสู้กับทัพช่ง
เหนือต่อไป จนกระทั่ง จักรพรรดิ
ช่งเจินจงองค์ต่อมา ได้ยื่นข้อเสนอ
ยุติสงคราม ในปี ค.ศ.๑๐๐๖ โดย
ต่างฝ่ายต่างยอมรับสถานะของ
กันและกัน

หลี่เต๋อหมิงมีบุตรชายคือ หลี่
หยวนห่าว 李元昊 (ค.ศ.๑๐๐๓-
๑๐๔๘) เป็นนักรบที่ดุเด็ดกล้า
ออกขยายดินแดนทางตะวันตก
ตกได้อย่างกว้างไกล พอบิดา
สิ้นชีพลง ขึ้นครองอำนาจแทน
สามารถรบนชนะกองทัพช่งเหนือ
ในปีค.ศ.๑๐๓๔ จากนั้น ได้ขยาย
ดินแดนกินลึกเข้าไปมากขึ้น และ
ได้ตั้งตนเป็นจักรพรรดิแบบจีน
สถาปนาอาณาจักรต้าเซีย 大夏
Daxia (ช่งเหนือ เรียกซีเซีย หรือ
เซียตะวันตก เพราะอยู่ทางภาค
ตะวันตกของเมืองหลวงไคเฟิง) ขึ้น
มาในปี ค.ศ.๑๐๓๘ ตั้งเมืองหลวง
อยู่ที่ชิ่งชิ่ง 兴庆 (หรือนครหยินชว่น
ในปัจจุบัน)

>> ทางเข้าสู่สุสานไท่หลิง เซิงเขาเฮ้อหลานชาน สุสานกษัตริย์ซีเซียเพียง
แห่งเดียวที่เปิดให้เข้าชมภายนอก

>> ป้ายศิลาตัวอักษรซีเซีย หน้าทางเข้าหมู่สุสาน
กษัตริย์ราชวงศ์ซีเซีย

>> บนเส้นทางเดินสู่สุสานไท่หลิง - สุสานปิรา
มิดแห่งตะวันออกไกล จากหลังคือเทือกเขาเฮ้อ
หลานชาน ด้านหน้าคือแม่น้ำหวงเหอ เสริมส่งให้
หมู่สุสานนี้อยู่ในชัยภูมิอันวิเศษยิ่ง

กล่าวโดยย่อ อาณาจักรซีเซียเติบโต
และดำรงอยู่ได้ เพราะยุทธศาสตร์ศึกสาม
เส้าระหว่างราชวงศ์ช่งเหนือทางตอนใต้ -
อาณาจักรเหลียวทางภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ (ของชนเผ่าซีตัน 契丹 Khitans ซึ่งมี
เมืองหลวงตั้งอยู่ที่เมืองต้าถง มณฑลชานซี
ในปัจจุบัน) - อาณาจักรซีเซียทางภาคตะวัน
ตกเฉียงเหนือ ที่ยึดเยื้อยาวนานหลายสิบบ
ปี ต่างฝ่ายต่างดูเชิงซึ่งกันและกัน โดยฝ่าย
ช่งเหนือที่อ่อนแอทางการศึกสงครามกว่า
ยอมใช้เงินตราแลกกับสัญญาสันติภาพกับ
เหลียวและซีเซียมาตลอด ในเวลานี้เอง
ทำให้ชาวซีเซียสามารถค้าขายและขยายดิน
แดนไปทางด้านตะวันตกได้มากขึ้นเรื่อย ๆ

๒. อารยธรรม

เมื่อแผ่นดินซีเชี๋ยมีความสงบ ความจำเป็นทางอารยธรรม ก็บังเกิดขึ้น...

กล่าวกันว่า ชาวซีเชี๋ยมีความสามารถในการค้ามากร โดยเฉพาะกับคู่ค้าสำคัญอย่างอาณาจักรชงเหนือทางตอนใต้ และดินแดนแคว้นแคว้นนอกด่านทางภาคเหนือและตะวันตก จึงทำให้ซีเชี๋ยมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่งคั่งแข็งแรง ประกอบกับชาวซีเชี๋ยมีความเลื่อมใสศรัทธาพุทธศาสนามาแต่ครั้งบรรพชนแล้ว จึงมีเวลาในการรังสรรค์ผลงานชั้นเลิศทางวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมา

นักประวัติศาสตร์จีนถือว่า หลี่หยวนเฮ้า เป็นวีรกษัตริย์ผู้เปิดประวัติศาสตร์ของชาวซีเชี๋ยให้ชาวโลกรู้จักชนเผ่านี้มาจนถึงปัจจุบัน แม้ในช่วงระยะเวลาในการครองแผ่นดินอาณาจักรซีเชี๋ยของพระองค์จะมีเพียง ๑๑ ปี (ระหว่างปีค.ศ.๑๐๓๘-๑๐๔๙) หากแต่ในช่วงเวลาดังกล่าว พระองค์สามารถสร้างสรรค์ผลงานชิ้นเอกทางวัฒนธรรมขึ้นมา คือการคิดค้น “ตัวอักษรซีเชี๋ย” ที่ซึ่งแม้จะเป็นภาษาที่ตายแล้ว แต่ก็ยังสามารถอ่านเขียนได้มาถึงปัจจุบัน ทำให้นักประวัติศาสตร์ยุคหลังสามารถทราบเรื่องราวของชาวซีเชี๋ยเมื่อเกือบหนึ่งพันปีก่อนได้ โดยเฉพาะทางด้านการค้าขายกับชงเหนือ ที่จะมีเอกสารการค้าภาษาจีนคู่กับภาษาซีเชี๋ยอยู่เสมอ รวมไปถึง การสร้างวัดวาอาราม พระเจดีย์ และ

>> ตัวอักษรซีเชี๋ย (แถวบน) แลคล้ายอักษรจีน ที่ยังคงใช้งานได้ มาจนถึงปัจจุบัน

ภาพจิตรกรรมชั้นเอกบนฝาผนังและเพดานในหมู่ถ้ำต่าง ๆ โดยเฉพาะที่หมู่ถ้ำโมเกา เมืองตุนหวง ฯลฯ

นอกจากนี้ พระองค์ยังสร้างรูปแบบการทหารอันเข้มแข็ง ประดิษฐ์รูปแบบของอาวุธเครื่องแต่งกายของชาวซีเชี๋ย ได้ สร้างวัดทางพุทธศาสนาขึ้นหลายแห่ง รวมไปถึง การก่อสร้างสุสานปิรามิดอันวิจิตรพิสดารของพระองค์ขึ้นมา ดังปรากฏอยู่เรียงรายอยู่ ณ เชิงเขาเอ้อหลานซาน นครหยินชว่น โดยเฉพาะสุสานหมายเลข ๓ หรือไท่หลิง 泰陵 ของพระองค์เอง ที่มีความวิจิตรพิสดารมากที่สุด และปัจจุบันเปิดให้ชมรูปแบบของการ

>> หัวใจของสุสานของเนินดินรูปทรงคล้ายปิรามิด สถานที่ฝังพระศพของหลี่หยวนเฮ้า ซึ่งแต่เดิมมีความสูงถึง ๓๖ เมตร ภายในสร้างด้วยดิน ภายนอกสร้างด้วยไม้ เป็นอาคารแปดเหลี่ยมสูงเจ็ดชั้นคล้ายเจดีย์เรียกหลิงถ่า ครอบอยู่ ปัจจุบันคงเหลือแต่ซากเนินดินเหลือสูงประมาณ ๒๔ เมตร ภายในสุสานปัจจุบันยังไม่อนุญาตให้เข้าชม

>> แผ่นศิลาจารึกรูปภาพและตัวอักษรซีเซี่ย จัดแสดง ในพิพิธภัณฑ์ซีเซี่ย

วางผังทางสถาปัตยกรรมภายนอก และสร้างแบบจำลองภายในสุสานจัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑ์ซีเซี่ยอย่างน่าสนใจ

หนึ่งในผลงานชิ้นเอกทางวัฒนธรรมที่รู้จักกันดีของชาวซีเซี่ยมาจนถึงปัจจุบันคือ บริเวณอาคารของพระราชวังและพระราชสุสานมักนิยมประดับด้วย “นกการเวก” หรือ “ปีกขาวายุกัณฑ์” จีนออกเสียงว่า 迦陵频伽 ทับเสียงมาจากภาษาสันสกฤต นกการเวกเป็นนกในป่าหิมพานต์ กล่าวกันว่า บินสูงได้เหนือเมฆ มีเสียงร้องไพเราะยิ่งนัก สัตว์ทุกชนิดเมื่อได้ยินแล้วต้องหยุดฟัง นอกจากนี้ยังปรากฏในพระบาลีว่าเสียงขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าในันเหมือนเสียงพรหม แจ่มใส ชัดเจน อ่อนหวาน สำเนียงเสนาะ ไม่แตก ลึกซึ้ง กังวานไพเราะเหมือนเสียงของนกการเวก

ศิลปะการวาดและปั้นรูปนกการเวกในทางพุทธศาสนาของจีนนั้น เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์เว่ยเหนือจากภาพแกะสลักหินในหมู่ถ้ำหลายแห่ง ต่อมา ชาวซีเซี่ยได้รับอิทธิพลการปั้นและวาดรูปนกการเวกมาในงานศิลปะทางศาสนาพุทธ และพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบเฉพาะของตนเอง โดยเฉพาะนกการเวกในยุคนี้จะสวมหมวกทรงห้าเหลี่ยมหรือสามเหลี่ยม ประดับลวดลายอย่างงดงามลงตัว จนเป็นอัตลักษณ์นกการเวกของจีนมาจนถึงปัจจุบัน

อีกหนึ่งประจักษ์พยานมรดกทางวัฒนธรรมสำคัญของชาวซีเซี่ยที่สำคัญคือ วัดต้าฝอ 大佛寺 ที่เมืองจางเย่ 张掖 ในมณฑลกานซู (ในอดีตอยู่ในอาณาจักรซีเซี่ย) สร้างขึ้นในปีค.ศ.๑๐๘๘ โดยชาวซีเซี่ย มีพระอุโบสถแกะสลักไม้ขนาดใหญ่ทั้งหลังยาว ๔๘ เมตร กว้าง ๒๔.๕ เมตร ภายในประดิษฐานพระนอนขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศจีน มีความยาว ๓๔.๕ เมตรแล้วยังมีภาพจิตรกรรมบนฝาผนังที่ยังเห็นร่องรอยความวิวัฒนาการของอารยธรรมชาวซีเซี่ยได้อย่างแจ่มชัด

>> รูปปั้นหล่อหยวนเฮ้า ยอดนักรบผู้ก่อตั้งอาณาจักรซีเซี่ย และเป็นผู้เปิดประวัติศาสตร์ให้ชาวโลกรู้จักชาวซีเซี่ย โดยประดิษฐ์ตัวอักษรซีเซี่ย สร้างมรดกทางวัฒนธรรมขึ้นมากมายต่อเนื่องมาอีกหลายรัชกาล

>> ป้ายศิลาจารึกอิงถ่าเปย (จำลอง) ที่ได้ขุดค้นพบที่เมืองเหลียวโจว (หรือเมืองอยู่เย มณฑลกานซูในปัจจุบัน ป้ายศิลาจารึกจริง เก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑ์เมืองเหลียวโจว) เมื่อปีค.ศ.๑๘๐๔ ด้านหนึ่งจารึกตัวอักษรซีเซี่ย ด้านหนึ่งจารึกตัวอักษรจีน ความหมายเดียวกัน ช่วยทำให้สามารถอ่านและเข้าใจภาษาซีเซี่ยได้

>> พระวิหารไม้ขนาดใหญ่วัดต้าฝอชื่อ เมืองจางเย่ มณฑลกานซู มรดกทางวัฒนธรรมชิ้นสำคัญของชาวซีเซี่ยที่ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์ที่สุด

>> ตุ๊กตาดินเผารูปเด็ก ศิลปะชาวซีเซีย

>> หนึ่งในนกกการเวก ศิลปะซีเซียที่สวยงามที่สุด ที่จัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑสถานซีเซียที่มีการขุดค้นพบในสุสานกษัตริย์ของซีเซียเป็นจำนวนมาก มีทั้งสีแดง สีเขียว สีน้ำตาล ฯลฯ และได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานซีเซีย แห่งนครหยินชว่น และเป็นต้นแบบของนกกการเวกในศิลปะจีนมาจนถึงปัจจุบัน

>> นกกการเวก หรือ ปักษาวายุภักดีสวมหมวกห้าเหลี่ยม นกกการเวกตัวนี้มีใบหน้าที่งดงามอ่อนช้อย สงบเยือกเย็น ชาวพินจียิ่ง อยู่ในลักษณะท่าทางปีกหนึ่งประณมมือคุกเข่าอยู่กลางนภา ดังปรากฏลายเมฆม้วนเกลียวอยู่ทั้งสองข้างด้านล่าง มีความสูง ๕๓ ซม. ปีกยาวข้างละ ๒๗ ซม. ลำตัวกว้าง ๙-๑๔.๕ ซม. จัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑสถานซีเซีย

๓. สงคราม

ในระหว่างที่อาณาจักรซีเซียกำลังค้าขาย สร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และสร้างผลงานทางวัฒนธรรมขึ้นมาอย่างมากมายนั้น ชาวหนี่วเจิน 女真族 ได้ก่อร่างสร้าง อาณาจักรจิน 金 หรือ กิมก๊ก (บรรพชนชาวแมนจู) ขึ้นมาทางทุ่งหญ้าของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเวลานั้น อาณาจักรจินสามารถรบชนะ เหลียวและชงเหนือ ในขณะที่เจ้าโก้ว - พระอนุชาจักรพรรดิชงเหนือได้หลบหนีไปทางใต้ และสถาปนาพระองค์ขึ้นเป็นจักรพรรดิชงเกาจง มีเมืองหลวงอยู่ที่หลินอาน หรือหางโจวในปัจจุบัน อันเป็นจุดเริ่มต้นของราชวงศ์

ชงใต้ ดังนั้น อาณาจักรซีเซียจึงไม่มีอาณาเขตติดต่อกับชงอีกต่อไป ภัยคุกคามของซีเซียในเวลานี้คือกิมก๊กผู้กำลังฮึกหาญเท่านั้น ช่วงเวลาเดียวกันนี้เอง ที่ราชสำนักชงใต้ได้เกิดความขัดแย้งที่จะทำสงครามกับภาคเหนือ ฝ่ายสนับสนุนให้ทำสงครามยึดดินแดนชงเหนือคืน คือ แม่ทัพจกฮุย (เยว่เฟย) กับฝ่ายสนับสนุนสันติภาพนำโดยฉินฮุย ในที่สุดจักรพรรดิชงเกาจงตัดสินใจพระทัยเข้ากับฉินฮุยกำจัดเยว่เฟย นำไปสู่ข้อตกลงในปีค.ศ.๑๑๔๑ ที่ราชสำนักชงใต้ต้องส่งบรรณาการให้กับอาณาจักรจิน ฉินฮุยครองอำนาจเป็น อัครเสนาบดีอยู่นานถึง

>> เอกสารทางการค้าตัวอักษรซีเซียของชาวซีเซีย จัดแสดงในพิพิธภัณฑสถานซีเซีย

>> แผนที่แสดงอาณาจักรซีเซีย และศาสนสถานสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่สร้างขึ้นในสมัยซีเซีย

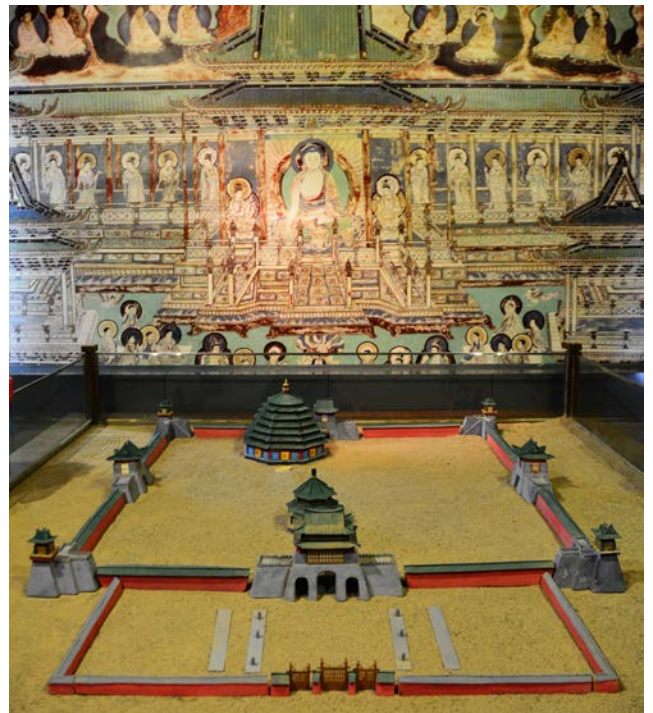

>> ประตูทางเข้าสู่หมู่สุสานกษัตริย์ราชวงศ์ซีเซี่ย ผู้เคยครองดินแดนภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีนกว่าสองศตวรรษ

สิบกว่าปี นายทัพที่ต่อต้านอาณาจักรจีนถูกกำจัดเสียหมด รวมถึงแม่ทัพกษัตริย์ นับแต่บัดนั้นมา แผ่นดินซึ่งได้ไม่มีกองกำลังที่จะสามารถฟื้นฟูอาณาจักรได้อีกเลย

ในปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๒ ได้เกิดกลุ่มอำนาจใหม่ ทำทายอาณาจักรจีนขึ้นบนทุ่งหญ้ามองโกลเลีย นั่นคือกองทัพของเตมูจิน 铁木真 หรือเจงกิสข่าน 成吉思汗 การปรากฏตัวของเจงกิสข่านทำให้ราชสำนักซ่งได้ต้องประเมินสถานการณ์ใหม่ ในช่วงที่มองโกลกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว และจีนกำลังมีกรณีพิพาทเรื่องดินแดนกับซีเซี่ยอยู่นั้น หลังสิ้นอิทธิพลของฉินฮู่ จักรพรรดิซ่งหนึ่งจึงได้ทำสงครามกับจีนอีกครั้ง ในปีค.ศ.๑๒๐๖ เพื่อหวังยึดภาคเหนือกลับมาแต่ก็ต้องประสบกับความพ่ายแพ้ อีกครั้ง ทำให้ต้องทำสัญญาสงบศึกที่ต้องเสียเปรียบมากยิ่งขึ้น

การปรับเปลี่ยนท่าทีของซ่งได้กับจีนเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง หลังปีค.ศ.๑๒๑๑ เมื่อเจงกิสข่านทำสงครามรุกรานจีน ซ่งได้ยุติการส่งบรรณาการแก่จีน ทำให้จีนไม่พอใจทำสงครามกับซ่งได้ แต่ไม่สามารถเอาชนะได้เด็ดขาด เพราะติดพันสงครามกับมองโกลทางตอนเหนือ

>> ภาพจำลองสุสานหมายเลข ๓ ไท่หลิง ของหลี่หยวนเฮ้า ผู้ก่อตั้งราชวงศ์ซีเซี่ย จำลองให้เห็นถึงสภาพสุสานเมื่อสมบูรณ์แบบเมื่อ ๙๐๐ ปีก่อน มีประตูทางเข้า เทววิถี หอบวงสรวง และหลังถ้ำ (เจดีย์สุสาน) ภายนอกสร้างด้วยไม้ ภายในสร้างด้วยดินเหนียว ภายในหลังถ้ำมีอู๋โม่คังสุใต้ดิน สถานที่ฝังพระศพ

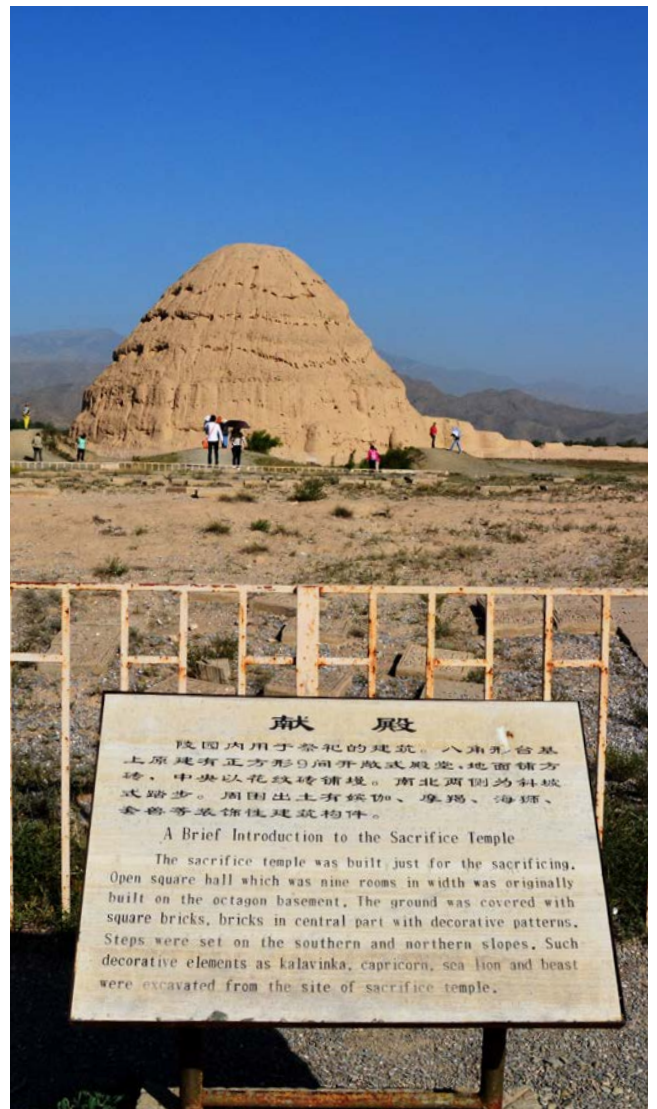
๔. ความล่มสลาย

ในช่วงเวลานั้นเอง กองทัพมองโกลได้เข้ารุกรานซีเซียด้วยเช่นกัน เพราะเกรงว่าอาณาจักรจินจะจับมือกับอาณาจักรซีเซียเข้ากระหนาบมองโกล และคิดว่าภารกิจจัดซีเซียจะง่ายกว่าการพิชิตจิน ดังนั้น ในปี ค.ศ.๑๒๒๒ มองโกลได้ทำสงครามกับซีเซียรวมถึง ๖ ครั้ง ในจำนวนนี้เจงกิสข่านได้ยกทัพมาเองถึง ๔ ครั้ง แต่ยังไม่สามารถเอาชนะได้เด็ดขาด เพราะชาวซีเซียต่างร่วมแรงร่วมใจกันตั้งรับภัยคุกคามนี้อย่างแข็งแรงแรง อีกทั้งยังมีแม่น้ำหวงเหอเป็นปราการขวางกั้นทัพมองโกลที่เคลื่อนพลด้วยทัพอาซา

ในปี ค.ศ.๑๒๒๗ ทัพเจงกิสข่านได้ปิดล้อมเมืองหลวงของซีเซียริมแม่น้ำหวงเหอนานถึงหกเดือน ชาวซีเซียได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลังความสามารถท่ามกลางความยากแค้นอย่างแสนสาหัส อาณาจักรซีเซียมีอาจต้านทานแสนยานุภาพของกองทัพจากทุ่งหญ้าได้ เมื่อมองโกลสามารถตีซีเซียแตก ก็ทำลายอาณาจักรแห่งนี้ลงอย่างยับเยิน ถอนรากถอนโคน ตำราและหนังสือของซีเซียถูกเผาทั้ง

หมด และสังหารชาวทั้งกุดลงจนสิ้นชาติ! ทว่า เจงกิสข่านไม่ทันได้เห็นผลงานของกองทัพตน เพราะได้ล้มป่วยเสียชีวิตลงกลางเทือกภูลิวผานซาน ก่อนทัพมองโกลเข้ายึดซีเซียได้ไม่นาน

หลังจากยึดครองอาณาจักรซีเซียได้เบ็ดเสร็จ มองโกลได้ส่งทูตมาติดต่อขงใต้ให้ร่วมมือกันกำจัดจิน ขงไต้ยินยอมร่วมมือด้วย โดยหวังว่า หากได้ชัยชนะ จะสามารถไต่ดินแดนภาคเหนือกลับคืนมาได้ ในปีค.ศ.๑๒๓๔ เมื่อพันธมิตรขงใต้-มองโกล พิชิตจินได้สำเร็จ ขงไต้ไม่ได้ดินแดนกลับมามาตามที่หวัง เพราะมองโกลไม่เหมือนเหลียวซีเซีย และจินที่สามารถเอาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมาแลกเปลี่ยนดินแดนและสันติภาพได้ ขงไต้จึงจำเป็นต้องทำสงครามยึดเอื้อกับมองโกลนานถึง ๔๕ ปี จนถึงสมัยจอมทัพกุบไลข่าน ผู้เปลี่ยนชื่ออาณาจักรมองโกลเป็นราชวงศ์หยวน ยกทัพลงได้สามารถยึดเมืองหลวงหลินอัน ราชวงศ์ขงไต้ก็ถึงแก่กาลล่มสลายลงในปีค.ศ. ๑๒๓๔ หลังจากอาณาจักรซีเซียสิ้นชาติไปแล้ว ๕๒ ปี

แม้อาณาจักรซีเซียจะสิ้นสูญไปจากหน้าประวัติศาสตร์จีนและโลกมานานเกือบ ๘ ศตวรรษแล้วก็ตาม หากแต่อารยธรรมที่ชาวซีเซียได้สร้างขึ้นไว้ริมฝั่งแม่น้ำหวงเหอ เชิงเขาเอ้อหลานซาน และกระจัดกระจายไปอีกหลายเมืองบนเส้นทางการค้าสายแพรไหม ยังคงเป็นประจักษ์พยานบอกเล่าให้เราทราบว่า ครั้งหนึ่งซีเซียคือหนึ่งในอาณาจักรพุทธสูชาวดีที่มีความยิ่งใหญ่ไม่น้อยกว่าชนเผ่าใดในแผ่นดินยูเรเชียนี้เลย

>> อาคารพิพิธภัณฑสถานซีเซีย ตั้งอยู่ด้านหน้าของหมู่สุสานกษัตริย์ซีเซียและพระราชวังนครหยินชาน แหล่งศึกษาเรียนรู้เรื่องราวของอาณาจักรซีเซียที่สมบูรณ์ที่สุด

พุทธปฏิมาชิ้นเอกจากพิพิธภัณฑสถานซีเซีย

ภายในพิพิธภัณฑสถานซีเซีย นครหยินชว่น มีจัดแสดงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของชาวซีเซียที่นำศึกษามากที่สุด หนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมชิ้นสำคัญและงดงามที่สุดของชาวซีเซียที่จัดแสดงอยู่ภายใน คือพุทธปฏิมาอันเลื่องชื่อจำนวน ๓ องค์ คือ

๑. พุทธปฏิมารูปปั้นดินเหนียวลงสี พระอรหันต์ในวัยหนุ่ม มีความสูง ๖๐ ซม. ความกว้าง ๓๘.๕ ซม. ใบหน้ากลมมน ดวงตาทั้งสองมองไปเบื้องหน้า คล้ายกำลังคำนึงครุ่นคิด ริมฝีปากมีรอยยิ้มเล็กน้อย แสดงถึงความปิติสุข มือทั้งสองขำรดเสียด้าย ด้านนอกสวมจีวรสีขาวย มีผ้าคาดเอว สวมเสื่อทับอยู่ด้านใน มีลวดลายประดับ เมื่อแรกขุดค้นพบ มีจารึกพระสูตรเป็นตัวอักษรซีเซียอยู่บริเวณเอว ด้านซ้ายมีสภาพร่องรอยถูกไฟเผาในหลายจุด

๒. พุทธปฏิมารูปปั้นดินเหนียวลงสี พระโพธิสัตว์ปางประทับนั่ง ตั้งพระชานูข้างขวา พระหัตถ์ขวาวางบนพระชานู มีความสูง ๖๒ ซม. ความกว้าง ๔๒.๕ ซม. ที่อยู่ในสภาพสมบูรณ์เกือบครบทุกส่วน มีเพียงพระหัตถ์ขวาที่ขำรดเสียด้าย พระเศียรสวมพระศิราภรณ์ทรงสูง พระพักตร์ดูสงบเย็น เปี่ยมด้วยพระเมตตาตามหาธิคุณ ฉลองพระองค์แบบลำตัว แลดูพลิ้วสวยเป็นธรรมชาติ

๓. เศียรพระพุทธรูปขนาดใหญ่ พระเกศาขดม้วนเป็นก้อนหอยอย่างสวยงามละเอียดอ่อน พระขนงเรียวยาวตั้งจันท์เสี้ยว พระเนตรลึกใต้พระเนตรมีรอยขำรดเสียด้ายพระอัสดง (ที่หลังลงมา จากชะตากรรมของชาวซีเซียผู้เลื่อมใสศรัทธาพุทธ แต่ถูกล้างเผ่าพันธุ์โดยชนเผ่ามองโกล-เป็นความรู้สึกส่วนตัวของผู้เขียน) พระนาสิกเป็นสันสูง พระพักตร์ดูสงบเย็น พระเนตรมองลงต่ำอย่างอ่อนโยน พระกรรณยาวถึงพระหู (คาง) เป็นหนึ่งในเศียรพระพุทธรูปที่สมบูรณ์งดงามมีชื่อเสียงที่สุดของชาวซีเซีย

พุทธปฏิมาชิ้นเยี่ยมของอาณาจักรซีเซียทั้งสามชิ้นนี้ จัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑสถานซีเซีย มีอายุประมาณ ๙๐๐ ปี ขุดค้นพบเมื่อปี ค.ศ.๑๙๕๐ บริเวณพระเจดีย์หงฝอถ่า 宏佛塔 อำเภอเหอหลาน 贺兰县 นครหยินชว่น

ตามหาปืน คั่นคั่นใจ

ในขณะที่หลายต่อหลายประเทศเกิดเหตุกราดยิง ก่อการร้าย ฆาตกรรม รวมไปถึงการก่อคดีอย่างอุกอาจในรูปแบบอื่น ยังผลให้ผู้บริสุทธิ์สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินด้วยอาวุธปืนอยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้การครอบครองอาวุธปืนของบุคคลทั่วไปกลายเป็นประเด็นถกเถียงกันไปทั่วโลก ฝ่ายที่สนับสนุนมีเหตุผลว่า ทุกคนย่อมมีสิทธิครอบครองอาวุธปืนเพื่อใช้ป้องกันตัว ส่วนอีกฝ่ายที่คัดค้านก็มีเหตุผลว่า หากบุคคลทั่วไปมีอาวุธปืน

ในครอบครองก็จะสามารถใช้อาวุธปืนก่อความอันตรายหรือก่อเหตุวินาศภัยต่อสังคม ทั้งด้วยความตั้งใจและไม่ตั้งใจ สำหรับบ้านเราซึ่งสามารถซื้อขายปืนได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย “ปืน” มีให้เลือกซื้อกันอย่างเปิดเผยในร้านที่จดทะเบียนอย่างถูกต้อง อย่างร้านปืนย่านสี่แยกอนุสาวรีย์และห้างดีโอล์ด สยามพลาซ่า ที่อยู่ใกล้กัน นอกจากนี้ยังมีปืนเถื่อนซึ่งซื้อขายกันอย่างไม่ลำบากนักเมื่อเทียบกับประเทศอื่น

แต่สำหรับในประเทศจีน บุคคลทั่วไปที่มีอาวุธปืนทุกประเภทในครอบครองถือเป็นเรื่องผิดกฎหมาย รวมไปถึงปืนที่ใช้เพื่อการกีฬาด้วย ทว่า ความผิดร้ายแรงยิ่งกว่าการมีปืนในครอบครองคือ “การที่ใครสักคนมีอาวุธปืนในครอบครองอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ดันทำปืนหายไป !”

และนี่ก็คือพล็อตเรื่องของหนังจีนตลกร้าย (black comedy) ที่จะนำมาแนะนำให้คุณผู้อ่านได้รู้จักกันใน New Silk Road ฉบับนี้ค่ะ

“สวีนิ เชียง” หรือ “The Missing Gun” เป็นหนังจีนปี 2002 กำกับและเขียนบทภาพยนตร์โดย ลู่ชว่น ผู้กำกับมากฝีมืออีกคนหนึ่งของวงการภาพยนตร์จีน นำแสดงโดย เจียงเหวิน นักแสดงและผู้กำกับแถวหน้าของจีน แคชเชอร์ของสองคนนี้ก็เป็แม่เหล็กดึงดูดให้ผู้ชมชาวจีนแห่กันไปดูหนังเรื่องนี้แล้ว ส่งผลให้ “สวีนิ เชียง” สร้างประวัติศาสตร์กวาดเงินรายได้สูงกว่าหนังจากฟากฮอลลีวูดซึ่งเข้าฉายที่จีนในช่วงเวลาเดียวกันอย่าง The Lord of the Rings: The Fellowship of the Ring ได้อย่างไม่ยากเย็น

“สวีนิ เชียง” แปลว่า “หาปืน” เป็นคำง่าย ๆ ชื่อๆ สื่อถึงเนื้อหาของหนังเรื่องนี้แบบตรงๆ หนึ่งว่าด้วยเรื่องราวของ หม่าซาน (แสดงโดย เจียงเหวิน) ตำรวจท้องถิ่นประจำตำบลเล็กๆ นายหนึ่งที่ต้องเผชิญกับความโกลาหลครั้งใหญ่ในชีวิต

เมื่อเขาทำปืนประจำกายหายไปโดยไม่ตั้งใจ

หลังจากที่เมามายไม่ได้สติกลับมาจากงานแต่งงานของน้องสาวเมื่อคืน หม่าซานต้องตื่นขึ้นเพราะเสียงเอะอะโวยวายของภรรยา (แสดงโดย หานเสี่ยวววิน) เขาลุกขึ้นแต่งตัวเพื่อจะออกไปทำงานตามปกติ ทว่า...ขณะแต่งตัวนั่นเอง เขาก็พบว่าปืนคู่ชีพของตัวเองหายไป !

หม่าซานสร้างเม้าท์ที่และมั่นใจว่าตัวเองทำปืนหายไประยะที่เม้าท์เมื่อคืนนี้ ว่าแล้วเขาก็รีบออกไปหาปืนตามที่ต่างๆ ที่คิดว่าตัวเองน่าจะลืมทิ้งเอาไว้ แต่สุดท้ายก็คว้าน้ำเหลว หลังจากที่เขาไปรายงานเรื่องนี้กับ “เก้ออี้” ของผู้กำกับสถานีตำรวจที่เขาประจำอยู่แล้ว เขาก็รีบไปหาน้องสาวกับน้องเขยเจ้าของงานแต่งงานเมื่อคืน แต่แล้วก็ได้มาแค่สมุดรายชื่อแขกที่มาร่วมงานแต่งงานเมื่อคืน

THE MISSING GUN

หลังจากที่ได้เบาะแสบางอย่างจากเพื่อนสายตรวจนอกเครื่องแบบซึ่งอยู่ในงานแต่งด้วยกันเมื่อคืน เหตุการณ์ก็นำพาให้เขาไปพบกับหลี่เสี่ยวเหมิง (แสดงโดยนิงจิ่ง) หญิงสาวผู้เป็นรักแรกของเขาที่บ้านของโจวเสี่ยวกั๋ง (แสดงโดยลือเหลียง) เศรษฐีท้องถิ่นเจ้าของโรงงานเหล็กเพื่อนผู้เป็นรักใหม่ของหลี่เสี่ยวเหมิง

หลังจากที่ทำปิ่นหายและเก็บงำเรื่องนี้เป็นความลับไว้นาน 20 ชั่วโมง หม่าซานซึ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันรอบด้านก็ได้สารภาพเรื่องนี้ต่อหน้าที่ประชุมตำรวจทั้งสถานี แนนอนว่าเขาถูกผู้บังคับบัญชาลงโทษอย่างหนัก บทโทษแรกก็คือเขาถูกปลดจากการเป็นตำรวจทันที

พร้อมทั้งได้รับคำสั่งให้ตามหาปิ่นกลับมาให้ได้เร็วที่สุด ผู้กำกับสั่งระดมกำลังตำรวจทั้ง สน. ออกตามหาปิ่นที่หายไป และย้ำหลายรอบว่า “ปิ่นที่หายไปมีกระสุนเหลืออยู่สามนัด กระสุนสามนัดนี้สามารถปลิดชีวิตคนได้สามชีวิต และถ้าคนที่ขโมยปิ่นไปเป็นนักฆ่ามืออาชีพ กระสุนสามนัดนั้นก็อาจปลิดชีวิตคนได้มากถึงหกชีวิตเลยทีเดียว!”

ผ่านไป 24 ชั่วโมง ถึงแม้ว่าหม่าซานจะออกตามหาปิ่นอย่างไม่คิดชีวิต แต่ก็ยังหาไม่เจอ กลางดึกคืนนั้นเอง เขาถูกเรียกตัวไปให้ปากคำที่ สน. ในคดีฆาตกรรมหลี่เสี่ยวเหมิง เขาตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่าฆ่าคนรักเก่าของตัวเอง เนื่องจากกระสุนปิ่นในร่างหลี่เสี่ยวเหมิงนั้นเป็นกระสุนปิ่นรุ่นเดียวกับปิ่นที่หายไปของเขา แต่ในที่สุดหม่าซานก็ได้ใช้ฝีมือในการสืบสวนสอบสวนของตัวเองคลี่คลายเรื่องต่างๆ ได้

ถึงแม้ว่าการทำปิ่นหายจะนำความเดือดร้อนวุ่นวายมาให้หม่าซานมากมาย ทว่า ระหว่างการตามล่าหาปิ่น เขาก็ได้ทบทวนชีวิต ค้นหาความหมายและคุณค่าของตนเองไปด้วยอย่างไม่ได้ตั้งใจ และเมื่อผ่านพ้นวิกฤตชีวิตช่วงนี้มาได้ ฟาหลังฝนของเขาก็เรียกได้ว่าสวยงามสมกับราคาที่ต้องจ่ายไป

“สวีนิ เซียง” เป็นหนังเรื่องแรกของลูซวน และถือเป็นหนังแจ้งเกิดของลูซวนเลยก็ว่าได้ หนังเรื่องนี้ฉายครั้งแรกในเทศกาลภาพยนตร์นักศึกษาปักกิ่ง ครั้งที่ 9 และคว้ารางวัลผู้กำกับหน้าใหม่ยอดเยี่ยมมาครอง นอกจากนี้ ยังเป็นหนึ่งในสิบภาพยนตร์ที่คว้ารางวัลบทภาพยนตร์จีนยอดเยี่ยมจากกรมการข่าวของทางการไต้หวัน และได้รับคัดเลือกให้เป็นหนังสายประกวดในเทศกาลภาพยนตร์เมืองเวนิส ปี 2002

แม้ว่าหนังเรื่องนี้จะได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้ชมชาวจีน และเป็นที่ยื่นชมของนักวิจารณ์ภาพยนตร์ชาวจีนและชาวต่างชาติมากมาย แต่ก็ไม่วายถูกติติงจากคณะทำงานด้านภาษาและตัวอักษรจีนแห่งชาติว่า หนังไม่ใช่ภาษาจีนกลาง แต่กลับใช้ภาษาถิ่นก๊วยโจวตลอดทั้งเรื่อง ซึ่งการทำเช่นนี้ย่อมกระทบต่อการรณรงค์ให้ใช้ภาษาจีนกลางของทางการจีน

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจารณ์กลุ่มที่เห็นว่าหนังไม่เข้าตาติงว่า ลูซวนให้ความสำคัญกับเทคนิคการถ่ายภาพยนตร์มากเกินไป จนละเลยบทภาพยนตร์ซึ่งยังมีจุดที่ต้องเติมเต็มอยู่มาก และถึงแม้ว่าบทหนังเรื่องนี้จะดัดแปลงมาจากนวนิยายจีนเรื่อง “สวีนิ เซียง จี้” (บันทึก

การหาปืน) ซึ่งเขียนโดยฝานอิมิง แต่ก็ยังไม่
 วยามีคนสงสัยว่า ลู่ชวนเขียนแบบหนังเรื่อง
 Stray Dog ของ อากิระ คูโรซาว่า ผู้กำกับ
 ชั้นครูของญี่ปุ่น

แต่เอาเป็นว่า ไม่ว่าจะมีการแสวงหา
 วิจารณ์ในทางบวกหรือลบ แต่หนังเรื่องนี้
 ก็เข้าตาและต้องใจผู้ชมชาวจีนกลุ่มใหญ่
 รวมถึงตัวผู้เขียนเองด้วย (ดูครั้งแรกก็โดน
 มาดูซ้ำอีกสองสามรอบก็ยังถูกใจค่ะ) ถึง
 แม้ว่าจะบทภาพยนตร์จะขาดความเชื่อมโยง
 ที่เป็นเหตุเป็นผลไปบ้าง และดูเหมือนจะ
 พยายามใส่เทคนิคมุกตลกแบบต่างๆ มาก
 เกินไปจนดูน่าเวียนหัว แต่โดยรวมแล้วก็
 ถือว่าเป็นผลงานการกำกับเรื่องแรกที่ไม่
 เลวเลยทีเดียว

อ้อ ลืมบอกคุณผู้อ่านอีกอย่างค่ะว่า
 หนังเรื่องนี้เป็นหนังจีนเรื่องแรกที่ฉาย
 ด้วยระบบดิจิทัลในประเทศสาธารณรัฐ
 ประชาชนจีนด้วยนะค่ะ สนุกและพิเศษ
 ขนาดนี้ ถ้ามีเวลาว่างคงต้องหามาลองดู
 กันแล้วละค่ะ

ป.ล. สำหรับคุณผู้อ่านที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาจีนและต้องการฝึกภาษาจีนกลางจากการดู
 หนังจีน ก็ยังไม่แนะนำให้คุณดูหนังเรื่องนี้นะค่ะ เพราะนอกจากหนังจะพูดภาษาถิ่นก๊วยโจวตลอด
 ทั้งเรื่องแล้ว จังหวะการพูดและการถ่ายทำหนังก็ค่อนข้างเร็วตลอดทั้งเรื่อง อ่านซับไตเติ้ล
 ภาษาจีนก็อาจจะอ่านตามไม่ทันค่ะ

จีนแรพ

เรื่องตัวเองให้โลกฟัง

" จีนมีวงฮิปฮอปต่าง ๆ
ไม่ต่ำกว่า 30 วง
มีเว็บไซต์ที่มุ่งโปรโมท
วัฒนธรรมฮิปฮอป
เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก
มีมิวสิกวิดีโอให้เลือกดู
นับพัน ๆ ชุด "

Rap ก็ดี.. hip-hop ก็ดี.. breakdance ก็ดี เป็นวัฒนธรรมเพลงและดนตรี
ที่ถือกำเนิดจากคนผิวดำในอเมริกา แพร่เข้าสู่ประเทศจีนในราวทศวรรษที่ 1990
เริ่มแรกผ่านวิดีโอเทปที่พวกฝรั่งเอาเข้าไปดูส่วนตัวที่บ้าน แล้วค่อย ๆ แพร่ออก
สู่สังคมในวงจำกัดตามบาร์หรือผับในเมืองใหญ่อย่างปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้ แต่กว่าที่
คนจีนจะคุ้นชินกับวัฒนธรรมแปลกหน้าพวกนี้ก็ต้องใช้เวลากว่าทศวรรษ อุปสรรค
สำคัญเพราะคนจีนมีความคิดว่าแรพไม่เหมาะที่จะใส่เนื้อร้องเป็นภาษาจีน เพราะ
ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีเสียงสูงต่ำกำกับความหมาย แต่ละตัวจำเป็นต้องออกเสียง
ให้ชัดเจน ขณะที่แรพเป็นการร้องที่ต้องใช้ความเร็วและรวดเร็วคล้ายกับการด้นกลอน
อยากจะพูดอะไรก็พูดไปให้ไหลลื่น ไม่แคร์เรื่องสัมผัสคล้องจอง คนจีนจึงเรียก rap
ว่า "ซวอซัง" (shou = พูด chang = ร้อง) แปลว่า "กึ่งพูดกึ่งร้อง"

แรพมักมาคู่กับฮิปฮอป ศิลปะการเต้นที่รวดเร็วมีชีวิตชีวา ไม่ตีกรอบตัวเองเช่น
เดียวกับแรพ เมื่อทั้งสองอย่างมาเจอกันจึงกลายเป็นสื่อที่มีเสน่ห์เหมาะสมอย่างยิ่ง

เนื้อหาทั้งหมดของ This Is China บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศจีนแบบตรงไปตรงมา.. “ไม่ว่าที่ผ่านมาจะมีอคติมากมาย (เกี่ยวกับจีน) อย่างไร วันนี้จีนจะมารื้อฟื้นสิ่งที่น่าประทับใจที่คุณควรมีต่อประเทศของจีน ซึ่งเคยถูกสื่อจงใจปั้นแต่ง (ความเท็จ) มาเป็นเวลานาน”

สำหรับชาวบ้าน ใครอยากพูดอะไร คิดอย่างไร รู้สึกอย่างไรกับเรื่องทั้งหลายในชีวิต ก็เอามา “กึ่งร้องกึ่งบ่น” ให้คนอื่นฟัง บ่นไปเดินไปแสนจะสนุกสนาน กระแสความนิยมแรพจึงแพร่ออกไปเรื่อย ๆ เห็นได้ชัดที่สุดในหมูชนกลุ่มน้อยเผ่าต่าง ๆ โดยเฉพาะชนเผ่าอุยกูร์และมองโกล ซึ่งมีวงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่นถ่ายทอดปัญหาในสังคมเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ฮิปฮอประดับประเทศวงอื่น ๆ ก็ใช้ภาษาถิ่นมากกว่าภาษาจีนกลาง เพราะภาษาถิ่นแรพเข้าจังหวะกับทำเดินได้ดีกว่า

ราวกลางทศวรรษที่ 2000 ฮิปฮอปเฟื่องฟูมากในประเทศจีน ซึ่งแน่นอนส่วนใหญ่แพร่ไปในหมู่คนวัยรุ่นทางการจีนจึงเริ่มหันมากำกับตรวจตรา อัลบั้มไหนเนื้อหาเป็นพิษเป็นภัยจะถูก

เซ็นเซอร์ อัลบั้มไหนเนื้อหาสร้างสรรค์ก็ให้การสนับสนุน แจกสตีกเกอร์ให้ติดด้วยซ้ำให้รู้ว่าได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ได้

ปัจจุบันจีนมีวงฮิปฮอปต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่า 30 วง มีเว็บไซต์ที่มุ่งโปรโมทวัฒนธรรมฮิปฮอปเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก มีมิวสิกวิดีโอให้เลือกดูนับพัน ๆ ชุด เว็บไซต์ที่สุดคือ ZHONG.TV นอกจากนี้จีนยังจัดงานประกวดฮิปฮอปประจำปีชิงถ้วยรางวัล Annual Chinese Hip-Hop Awards ด้วย

วันนี้ที่ตั้งใจมาเล่าให้ฟังเป็นเรื่องราวของฮิปฮอปวงหนึ่งชื่อ CD Rev อายุอานามยังไม่เท่าไร เพราะเพิ่งแจ้งเกิดเมื่อวันที่ 1 ตุลาคมปีที่แล้ว (ตรงกับวันชาติจีน) ที่บ้านเกิดในเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สมาชิกในวงมีทั้งหมด 4

คนล้วนอยู่ในวัย 20 ต้น ๆ ก่อนหน้าที่จะเป็นข่าว CD Rev มีผลงานออกมาแล้ว 10 ชุด ด้วยกิดติศัพท์ที่ร่ำลือกันว่ามักใช้คำพูดรุนแรง ชอบสบถสาบานด้วยคำที่หยาบคายเกินไป เช่น ชุดที่ให้ชื่อว่า The Force of Red (พลังของสีแดง) มีเนื้อหามุ่งโจมตี “ไซอิ๋วเหวิน” ผู้นำคนใหม่ของไต้หวัน ทหาว่าคิดการใหญ่ต้องการแยกไต้หวันออกจากจีน แต่จีนจะไม่มีความยอม จะต้องเอาเกาะนี้มาขึ้นต่อแผ่นดินแม่ให้ได้ อีกชุดหนึ่งไม่ทราบชื่ออะไร แต่เป็นการด่าทอสื่อตะวันตกว่าเงิง.. “ช่วยไปบอกลุงแซมด้วย ว่าฮ่องเต้แดง (the red king) กำลังจะกลับมาแล้ว” นี่คือตอนหนึ่งของเนื้อร้อง

เมื่อพูดถึงเสียงวิจารณ์ของสังคม Wang Zixin หรือ Chuckie หัวหน้า

วงในวัย 22 ยอมรับว่า CD Rev “ก้าวร้าวเกินไปหน่อย” แต่เขาก็เห็นว่า แรพประเทศไทย ใดๆ ก็เต็มไปด้วยคำพูดรุนแรงทั้งนั้น.. “มีเยอะเยอะเป็นคำที่เราเรียนมาจากแรพของอเมริกา”

CD Rev ตกเป็นข่าวหลังจากที่นำผลงานชุดใหม่ความยาว 4 นาที ชื่อว่า This Is China ออกสู่สายตาประชาชนเมื่อเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา เนื้อหาทั้งหมดของ This Is China บอกกล่าวเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศจีนแบบตรงไปตรงมา ตั้งแต่ประโยคแรกก็พูดถึงเจตนาเอาไว้อย่างชัดเจน.. “ไม่ว่าที่ผ่านมามีอคติมากมาย (เกี่ยวกับจีน) อย่างไร วันนี้ฉันจะมา รื้อฟื้นสิ่งที่น่าประทับใจที่คุณควรมีต่อประเทศของฉัน ซึ่งเคยถูกสื่อจงใจปั้นแต่ง (ความเท็จ) มาเป็นเวลานาน”

ว่าแล้วเนื้อเพลงท่อนที่หนึ่งก็เริ่มสาธยายถึงปัญหาที่มีอยู่มากมายในประเทศจีน ตั้งแต่เรื่องมลพิษ อาหารปลอมปน นมผงผสมเมลามีน วัคซีนหมดอายุ นักการเมืองคอร์รัปชัน ยาเสพติด โสเภณี นักธุรกิจที่เห็นแก่ได้ แต่สุดท้าย..CD Rev บอกว่าปัญหาเหล่านี้จีนได้พยายามแก้ไขจนทุกอย่างดีขึ้นตามลำดับ

ท่อนที่สองหันมาเชิดชูด้านที่เป็นจุดแข็งของจีน ลิสต์มาตั้งแต่การ

พัฒนาแอปชำระเงินผ่านมือถือ แอปนัดหมายเวลากับหมอที่ช่วยให้ผู้ป่วยไม่ต้องเสียเวลาเข้าคิวรอหมอ นานๆ ระบบความปลอดภัยสาธารณะที่ประชาชนเชื่อถือได้ เพราะเงินมีตำรวจที่เป็นมิตรกับประชาชน มีกฎหมายควบคุมอาวุธปืน ไม่มีพลเมืองจีนคนไหนต้องกลัวว่าจะถูกยิงตาย จีนมีนักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบลจากการค้นพบยาแก้ไข้มาเลเรียชื่ออูยวูยวู จีนเป็นเจ้าของดาวเทียมชุดเฉินโจว จีนมีเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่พร้อมจะช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ จีนจะรื้อฟื้นประวัติศาสตร์อันทรงเกียรติก้าวสู่สังคมที่ดีกว่าตามความฝันอันยิ่งใหญ่ (China Dream) ที่ผู้นำจีนตั้งไว้

แต่สะท้อนของเนื้อร้องร้อยกันด้วยสร้อย (hook) ที่ร้องซ้ำ ๆ ซาก ๆ .. “นี่คือจีน เราชักประเทศนี้ มังกรสีแดงตัวนี้เชื่อว่าจะไม่มีความเลวร้าย แต่ดินแดนนี้สงบสุข งดงาม มีวัฒนธรรมอันอุดมสมบูรณ์”

สื่อจีนอ้างว่า This Is China ออกมาไม่กี่วันก็มีผู้เข้าไปกดไลค์นับแสน ๆ ครั้ง บางคนก็ชมเชยความสามารถของเด็กหนุ่มกลุ่มนี้ บางคนก็สรรเสริญจิตใจรักชาติของพวกเขาที่ทำให้พวกเขากล้าเอาปัญหาต่าง ๆ ของประเทศมาแจกแจง

ตรงข้ามกับสื่อตะวันตกที่ออกมาวิจารณ์กันอย่างเผ็ดร้อน กล่าวหาว่า CD Rev ถูกว่าจ้างจากรัฐบาลจีนให้เขียนเนื้อเพลงเป็นภาษาอังกฤษเพื่อ “วอนขอความเข้าใจ” จากคนชาติอื่น เยาะเย้ยถากถางสังคมตะวันตกโดยเฉพาะสังคมอเมริกัน.. “เป็นแรพโฆษณาชวนเชื่อที่เจ็บปวดที่สุดเท่าที่เคยฟังมา” (Hannah Beech/Shanghai@hkbbeech) ประโยคแรกของเพลงก็ยอมรับแล้วว่าพวกเขากำลังทำหน้าที่แตกต่างให้กับประเทศแล้วยังไปโทษว่าภาพลักษณ์ที่ผิด ๆ เหล่านี้ถูกสื่อตะวันตกปั้นแต่งขึ้นมา โดย The Guardian อ้าง Chuckie หรือ Wang Zixin หัวหน้าวงที่ให้สัมภาษณ์ว่า คนตะวันตกไม่รู้จักจีนดี

พอคิดว่าคนจีนมองไม่เห็นปัญหาของตัวเอง.. “ผมจึงเอาความจริงมาเปิดเผยให้รู้ว่าคุณจีนไม่โง่ (ignorant) โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่” The Guardian ยังอ้างว่า Chuckie เขียนในเว็บไซต์ของวง CD Rev ว่า.. “ถ้าคนตะวันตกยังรับรู้เรื่องราวของจีนผ่านสื่ออย่าง CNN, AP, Reuters เรื่องพวกนั้นต้องไม่ใช่เรื่องจริงอย่างแน่นอน”

สื่อตะวันตกจึงช่วยกันลงความเห็น ว่า CD Rev เป็นวงเด็กหนุ่มชาตินิยมที่ได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรเยาวชนของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (Communist Youth League) This Is China เป็นหนึ่งในโครงการผลิตสื่อขององค์กรเยาวชนแห่งนี้ แม้เรื่องนี้ Wu Dezu หัวหน้า Commu-

nist Youth League จะปฏิเสธว่าไม่จริง ทั้งหมดเป็นความคิดและความสามารถของเด็กหนุ่มเหล่านี้เอง แต่เมื่อไปถาม Chuckie หัวหน้าวงว่าองค์กรเยาวชนของพวกจ. จ่ายเงินให้พวกเขาเท่าไร? Chuckie กลับหัวเราะแล้วตอบว่า.. “ไม่มาก แต่บอกจำนวนที่แน่นอนไม่ได้”

ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรยังไม่มีใครยืนยัน แต่ในท่ามกลางกระแสการถูกกล่าวหา CD Rev กลับวางแผนเตรียมออกอัลบั้มอีกชุดหนึ่งตามมาในเดือนตุลาคมที่จะถึง ชุดใหม่นี้ให้ชื่อว่า This Is Our Generation

แค่ฟังชื่อก็เดาได้เลยว่า ชุดนี้ไม่แค่แล้วถูกกล่าวหาว่ารับเงินเหมือนชุดแรกแห่ง ๆ!!

EAST Meets WEST

โดย "ลองดอกเตอร์" ศศ.ดร.จิวไชย์ และ ศศ.ดร.พรฤดี
Facebook : DrChartchai

11-11 รหัสนรัก รหัสนลับ The Delusional Double 11

"11:11 comes twice
because everyone deserves
a second chance"

"เวลา 11:11 ยังเกิดวันละ
2 ครั้ง เสมือนตั้งชีวิตก็ยัง
มีโอกาสนที่ 2"

วันที่ 11-11 หรือ 11 เดือน พฤศจิกายนของปี 2015 บริษัทในเครือ Alibaba Group ของแจ็ค หม่า ทำสถิติยอดขายออนไลน์ในวันเดียวเป็นประวัติการณ์สูงสุดถึง 14,300 ล้านดอลลาร์ หรือเกือบห้าแสนล้านบาทไทย โอ้ว..ถ้าเขียนเป็นตัวเลขคงนับศูนย์กันงงไปหมด!

วันที่ 11 เดือน 11 เขียนย่อเป็นโค้ดตัวเลขได้เป็น 11-11 หรือดับเบิลอีเลฟเว่น โดยเฉพาะถ้าเป็นปี 2011 ก็จะได้

เป็น 11-11-11 ทริปปเปิ้ลอีเลฟเว่น สามชุดกันเลยทีเดียว ซึ่งไม่ว่าจะอ่านแบบชาติไหนจากโค้ดตัวเลขวันที่นี้ ก็จะได้วันเดือนปีเดียวกันทั้งหมด!

รหัสลับ 11-11 สำคัญแค่ไหน มีที่มาอย่างไร เราจะมาไล่เรียงให้ฟังกัน

ตะวันออก Singles Day วันคนโสด?

วันคนโสด.. หา..อะไรนะ? วันอะไรไม่เคยได้ยิน หลายคนคงคิดว่าฟังผิดใช่แล้ว ท่านฟังไม่ผิดหรอก วันคน

โสด หรือวันแอนตี้วันวาเลนไทน์ วันต่อต้านวันแห่งความรัก มีไว้ให้คนไร้คู่ (แต่ไม่ไร้รัก?) ได้ฉลองความเป็นโสด! โสด.. โสด อยู่ทางนี้ (โปรดจิบ ^^)

วันคนโสดครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อปี 1993 กับรหัสวัน 11-11 หรือก็คือวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536 คือเมื่อประมาณ 23 ปีมาแล้ว ที่ซีกโลกตะวันออก เรื่องของเรื่องก็เกิดจากหนุ่มๆ นักศึกษามหาวิทยาลัยในเมืองนานจิง มองเห็นเลขโดด 1 ในวัน 11-11 แทน

ความโดดเด่น ไร้คู่ จึงอยากจะประชดด้วยการซื้อของให้ตัวเอง ด้วยการฉลอง..ฉลองให้กับความเหงา ความเฉา เรียกว่าเปลี่ยนความเศร้าให้เป็นความร่าใจ สดใส มีชีวิตชีวา...

การฉลองก็มีตั้งแต่ชวนเพื่อนคนโสด (แต่ไม่โสด) ออกไปกินกัน นัดปาร์ตี้สังสรรค์เหล่าคนโสดทั้งหนุ่มและสาวที่รู้จักเป็นเพื่อนกันอยู่แล้ว และที่ยังไม่รู้จักกัน เพื่อร่วมงานปาร์ตี้เหล่านี้จะได้เป็นจุดเริ่มต้นให้เซย์กูดบายกับความโสด

และต่อมาเมื่อเกิดอินเทอร์เน็ต พลังของโลกไซเบอร์ก็ทำให้เทศกาลคนโสดนี้แพร่ระบาดออกสู่นอกรั้วมหาวิทยาลัย และก็แทบระบาดไปทั่วโลก (ฟังยังกะเป็นโรคระบาดกันเลยทีเดียว ฮา) ไม่ใช่แค่เฉพาะแต่หนุ่มๆ เท่านั้น สาวๆ ก็ฉลองเท่าเทียมกันด้วย เรียกได้ว่าวันคนโสด 11-11 เป็นเทศกาลใหม่อีกเทศกาลหนึ่งที่ถือกำเนิดขึ้นจากเมืองจีน ถึงแม้ว่าจริงๆ แล้ว รหัส 11-11 นี้ ดูไปดูมาจะมีเลข 1 อยู่ถึงสองคู่ ซึ่งอาจทำให้มองเป็นวันของคนที่มีคู่ได้ด้วยก็ตาม...

อย่างไรก็ดี อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้วันคนโสดกลายเป็นวันหยุดฮิตอย่างรวดเร็ว ก็น่าจะมาจากนโยบายลูกคน

เดียวของรัฐบาลจีนที่เริ่มมาตั้งแต่ปี 1978 และเพิ่งถูกยกเลิกไปเมื่อต้นปี นโยบายลูกคนเดียวทำให้จำนวนผู้ชายมากกว่าผู้หญิง (ทำไม?) โดยคาดว่าในอีก 4 ปีข้างหน้า คือ 2020 จะมีชายมากกว่าหญิงถึง 30 ล้านคน ซึ่งก็แปลว่าจะต้องมีจำนวนคนที่เป็นโสดมหาศาล!

เทศกาล Thanksgiving มีกิน อิ่มอุดม...

ในเดือนพฤศจิกายน ที่ซีกโลกตะวันตก สหรัฐอเมริกา ประเทศเกิดใหม่ อายุเพียง 200 กว่าปี ที่เทียบไม่ได้กับประวัติศาสตร์นับพันปีของจีน แต่กลับมีเทศกาลสำคัญในช่วงเดือน 11 นี้ มาอย่างยาวนาน ก่อนจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกาซะอีก

เทศกาลสำคัญที่มาก่อนคริสต์มาส และปีใหม่ เป็นเทศกาลกลับบ้านใหญ่ อีกครั้งหนึ่งเลยทีเดียวคือ เทศกาลวันขอบคุณพระเจ้า Thanksgiving Day (ในคำภาษาอังกฤษ ไม่มีคำว่าพระเจ้า หรือ God อยู่ แปลกมั๊ย?) จะตรงกับวันพฤหัสบดีที่ 4 ของเดือนพฤศจิกายน วันขอบคุณพระเจ้านี้ถือเป็นวันสิ้นสุดฤดู

อเมริกาฉลองวันขอบคุณ พระเจ้านี้มานานมาก... และโค้งวงขนาดใหญ่ยักษ์ที่กินกันได้ทั้งครอบครัวก็คืออาหารหลักประจำเทศกาลนี้!

เก็บเกี่ยว แทนความหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ที่พระเจ้าเป็นเจ้ามอบให้มนุษย์มีกินมีใช้ตลอดทั้งปี

อเมริกาฉลองวันขอบคุณพระเจ้านี้มานานมาก เริ่มนับจากการฉลองของชาว Pilgrims ผู้อพยพชาวอังกฤษหลังสิ้นฤดูเก็บเกี่ยวแรกบน “โลกใหม่ (The New World)” ซึ่งก็คืออเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1621 และเริ่มฉลองกันทั้งชาติเรื่อยมาตั้งแต่ 1789 จนกลายเป็นวันหยุดสำคัญประจำชาติอย่างเป็นทางการตั้งแต่ ค.ศ. 1863 จนถึงปัจจุบัน และโค้งวงขนาดใหญ่ยักษ์ที่กินกันได้ทั้งครอบครัวก็คืออาหารหลักประจำเทศกาลนี้!

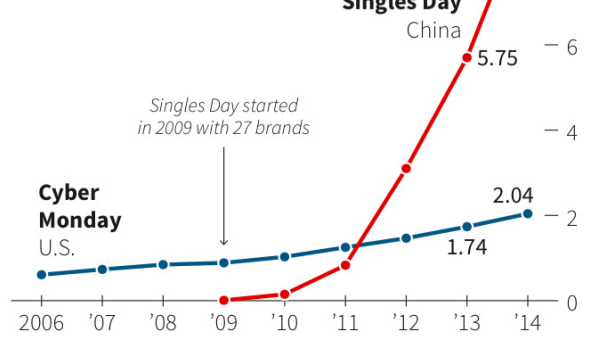
วันคนโสดที่กลายมาเป็น “วันช้อปปิ้งออนไลน์แห่งชาติ” ของจีน นำทัพมาโดยกลุ่มบริษัท อาลีบาบาของยอดชายนายแจ๊ค หม่า ที่เปลี่ยนเทศกาลเล็กๆ ของวัยรุ่นให้กลายเป็นสุดยอดโอกาสทางธุรกิจมาตั้งแต่ปี 2009 เพื่ออีกเพียงแค่ 3 ปีต่อมา ยอดขายของวันคนโสดวันเดียวก็ทำลายสถิติสูงกว่ายอดขายของวัน Black Friday กับ Cyber Monday รวมกัน

China's e-shopping festival

China's Singles Day Shopping Festival surpassed Cyber Monday as the world's biggest online shopping day in 2012.

ONLINE SPENDING

In \$ billions

Sources: Alizila; comScore.

Black Friday ชิดซ้าย Cyber Monday ชิดขวา คนโสดที่ยิ่งใหญ่มาแล้ว!

ยิ่งไปกว่านั้น หลังช่วงหยุดยาววันขอบคุณพระเจ้า เปิดมาทำงานวันจันทร์แรก นักช้อปที่ยังช้อปไม่สะใจ แต่ไปเดินห้างไม่ได้แล้ว เพราะต้องทำงาน ก็ได้มาช้อปกันต่อบนโลกไซเบอร์ ที่นำเสนอโปรโมชั่นต่อเนื่อง จนนำมาสู่อีกวันที่ธุรกิจออนไลน์รอคอย นั่นก็คือ “วันจันทร์ไซเบอร์ Cyber Monday” ที่เริ่มมาเมื่อปี 2005 นี้เอง!

ทว่าทั้ง “วันศุกร์ทะมิน” และ “วันจันทร์ไซเบอร์” เทียบอะไรได้กับวันคนโสด เอ๊ย วันคนโสดที่กลายมาเป็น “วันช้อปปิ้งออนไลน์แห่งชาติ” ของจีน นำทัพมาโดยกลุ่มบริษัทอาลีบาบาของยอดชายนายแจ๊ค หม่า ที่เปลี่ยนเทศกาลเล็กๆ ของวัยรุ่นให้กลายเป็นสุดยอดโอกาสทางธุรกิจมาตั้งแต่ปี 2009 เพื่ออีกเพียงแค่ 3 ปีต่อมา ยอดขายของวันคนโสดวันเดียวก็ทำลายสถิติสูงกว่ายอดขายของวัน Black Friday กับ Cyber Monday รวมกัน OMG!

และแน่นอน เจ้าแห่ง e-Commerce อย่างแจ๊ค คงไม่ยอมให้วันช้อปปิ้งนี้หยุดอยู่แค่นี้ เขาดันทุกวิถีทางที่จะทำให้วัน 11-11 กลายเป็นวันช้อปปิ้งออนไลน์ของโลก เช่น การจัดรายการ

คุณรู้หรือไม่? เพลง Jingle Bells ที่นิยมร้องกันในช่วงคริสต์มาส แท้จริงแล้ว ก็ถูกแต่งขึ้นเพื่อฉลองเทศกาลขอบคุณพระเจ้านี้ เมื่อปี 1857!

ช่วงวีคเอนด์ของเทศกาลขอบคุณพระเจ้านี้ จะถือเป็นช่วงช้อปปิ้งกระจายเพื่อจัดเตรียมของขวัญสำหรับวันคริสต์มาสที่ใกล้เข้ามา ในหลายรัฐ วันศุกร์ถัดจากวันขอบคุณพระเจ้านี้จะถือเป็นวันหยุดราชการด้วย ทำให้วีคเอนด์นั้นกลายเป็นวันหยุดยาว 4 วัน โอ้ว...สวรรค์ของขาช้อป!

ห้างร้านต่างๆ จะจัดโปรโมชั่น ลด แลก แจก แถม กันกระหน่ำ หลายแห่ง

จะเปิดร้านตั้งแต่เช้ามืด หรือแม้แต่กระทั่งข้ามคืน (ทั้งที่ปกติแล้วห้างร้านในอเมริกาจะปิดเร็วมาก เย็นๆ ไม่เกินทุ่มหนึ่งก็แทบจะไม่มีร้านค้าเปิดแล้ว)

โดยเฉพาะวันศุกร์หลังวันขอบคุณพระเจ้าที่รู้จักกันดีในนาม “วันศุกร์ทะมิน หรือ Black Friday” วันเริ่มต้นของการช้อปเพื่อคริสต์มาสที่มีมาตั้งแต่ 1932 วันที่มีข่าวนักช้อปเหยียบกันตายเกือบทุกปี เพื่อแย่งกันเข้าห้างไปหยิบฉวยสินค้าฮอต ราคาฮือต หลังจกต้องยืนอดรอนทนรออยู่ด้านนอกร้าน ท่ามกลางความหนาวเหน็บหลายชั่วโมง!

TV Special ในคืนก่อนวัน 11-11 ที่นำทั้งศิลปินคนดังของจีนและฮอลลีวูดอย่างเช่นเจมส์ บอนด์คนล่าสุด มาร่วมรายการเพื่อกระตุ้นยอดขาย

ที่ตามมาด้วยยอดขายที่สูงลิบลิ่วภายในเพียง 1 วัน ก็คือระบบการจัดการออเดอร์และระบบโลจิสติกส์การขนส่งที่ต้องยอดเยี่ยม ยิ่งเดือน 11 เป็นหน้าหนาว อากาศไม่ดี หิมะอาจตก การขนส่งก็ยิ่งยากลำบาก แต่อาลีบาบาก็เรียนรู้และปรับปรุง จนสามารถส่งของได้ภายในเวลาเพียง 3-5 วัน Cool!

สิบเอ็ด-สิบเอ็ด รวมเบ็ดเสร็จเป็น 1

11 พฤศจิกายน นอกจากจะเป็นวันคนโสดของจีนแล้ว ในหลายประเทศตะวันตกเช่น อเมริกา แคนาดา ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย ฯลฯ ยังเป็นวันทหารผ่านศึก (Veterans Day) หรือวันที่ระลึกถึงการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 (Remembrance Day หรือ Armistice Day) อีกด้วย เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่มีการเซ็นสัญญาสงบศึกระหว่างฝ่ายสัมพันธมิตร (Allied Powers) ผู้ชนะ กับฝ่ายมหาอำนาจกลาง (Central Powers) ผู้แพ้ ณ เมือง Compiègne ในประเทศฝรั่งเศส เมื่อเวลา 11 นาฬิกา ของวันที่ 11 เดือน 11 ปี ค.ศ. 1918

และในรหัสวัน 11-11 ที่รหัสเวลา 11:11 พอดีของทุกปี ที่อนุสรณ์สถานทหารผ่านศึกในเมือง Anthem รัฐ

อริโซนาของสหรัฐอเมริกา (Anthem Veterans Memorial) จะปรากฏแสงอาทิตย์สาดส่องผ่านช่องกลางแท่งเสาหินอ่อนสีขาว 5 ต้น ที่ลดหลั่นขนาดกันทะลุออกมามองเห็นเป็นตราประทับรูปพญาอินทรีของประเทศสหรัฐอเมริกา สุกใสสวยงาม เป็นการคำนวณสร้างสถาปัตยกรรมที่น่าอัศจรรย์ยิ่ง!

กลับมาดูทางฝั่งตะวันออกกันบ้าง ด้วยรูปลักษณะของเลข 1 ในรหัสลับ 11-11 ที่ดูๆ ไปก็ผอมเพรียวคล้ายๆ กับแท่งขนมเปเปโร (Pepero) ของบริษัทลอตเต้แห่งเกาหลี (คล้ายแท่งกูลิโกะป็อกกี้ของญี่ปุ่น) จึงทำให้หนุ่มสาวเกาหลีซื้อขนมเปเปโรนี้ให้กันในวันที่ 11 เดือน 11 เพื่อหวังให้สาวผู้รับมีรูปร่างสูง ผอม เพรียว คล้ายแท่งเปเปโร จนเกิดเป็นวันเปเปโร (Pepero Day) ขึ้นตั้งแต่ปี 1994

ทั้งนี้เชื่อกันว่า ถ้าจะให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด คือผอมเพรียวที่สุด ต้องกินเปเปโร 11 แท่งที่เวลา 11 โมง 11 นาที 11 วินาที (ทั้งกลางวันและกลางคืน) ของวันที่ 11 เดือน 11 ด้วย ใครอยากจะทำตามมั้ย?

ยอดขายเปเปโรในวันที่ 11-11 พุ่งสูงปรืด ทำให้ต้นตำรับอย่างกูลิโกะป็อกกี้ตำราอน จนต้องสร้างวันป็อกกี้ (Pocky Day) ขึ้นมาด้วยรหัสวัน 11-11-11 ซึ่งสื่อถึงวันที่ 11 พฤศจิกายน ปีเฮเซที่ 11 (ปีของญี่ปุ่น) หรือค.ศ. 1999 เพื่อต้นยอดขายเช่นกัน

ทั้งวันเปเปโรและวันป็อกกี้ของโลกตะวันออก ล้วนมีคอนเซ็ปต์ที่ตรงข้ามกับวันคนโสด และไปคล้ายกับวันวาเลนไทน์ของโลกตะวันตก ที่หนุ่มสาวมอบความรักด้วยการซื้อขนม/ช็อกโกแลตให้กัน อันแลดูจะสอดคล้องกับตำนานฝรั่งเศสที่เกี่ยวข้องกับรหัสรักรหัสลับ 11-11 นี้เป็นอย่างดีที่ว่า การเห็นเวลา 11:11 เป็นเสมือนการเตือนให้เราลุกขึ้นมาทำหน้าที่ของ Lightworker เทวดาผู้ส่องแสงสว่างให้แก่โลก ให้โลกเต็มไปด้วยแสงแห่งรักและเอกภาพ ที่จะโอบอุ้มทั้งโลกไว้ด้วยความรัก ไม่แบ่งแยกกัน รวมเป็นหนึ่งเดียวกันตลอดไป...อาเมน

ชม "ถ่งกู่" กลองสัมฤทธิ์ใหญ่ ในพิพิธภัณฑ์ชนชาติกว้างซีจ้วง

[Guangxi Museum Of Nationality]

» หากต้องการจะค้นคว้าหาความรู้ เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ของชาวจ้วง
ต้นตระกูลที่มีเชื้อสายเชื่อมโยงกับคนไทย แนะนำที่นี่เลย... พิพิธภัณฑ์ชนชาติกว้างซีจ้วง

คงไม่ต้องบอกก็รู้ว่าตั้งอยู่ที่เมืองหนานหนิง เขตปกครองตนเองกว้างซีจ้วง ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่สุดและใหม่ที่สุดทางตอนใต้ของประเทศจีน โดยถือว่านี่เป็นแหล่งที่รวมเรื่องราวของชนเผ่าต่างๆ ในมณฑลกว้างซีจ้วง เช่น วิถีชีวิต เครื่องแต่งกาย ข้าวของเครื่องใช้ อันล้ำค่า และที่สำคัญตัวอาคารออกแบบได้อย่างน่าสนใจ เพราะจำลองมาจากกลองมโหระทึกสัมฤทธิ์ ที่เรียกกันว่า ถ่งกู่ (銅鼓) ภายอาคารในส่วนของการจัดแสดงนิทรรศการถูกแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นแรกจัดแสดง ถ่งกู่ ที่มีหลากหลายขนาด ชั้นที่สองแสดงให้เห็นวัฒนธรรมและการปลูกสร้างบ้านของชาวจ้วง และชั้นสุดท้ายจัดแสดงเครื่องแต่งกายของชนเผ่าต่างๆ ในมณฑล

» กลองมโหระทึกสัมฤทธิ์ อายุกว่า 1,500 ปี

เครื่องดนตรีชนิดนี้ เป็นเครื่องหมายถึงอยู่กับชาวจีนมาอย่างช้านาน อีกทั้งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมร่วมกันของคนในแถบเอเชียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งพบมากที่สุดในกลุ่มของชาวจ้วงที่อาศัยอยู่มณฑลกว้างซีจ้วงของประเทศจีน โดยพวกเขามีความผูกพันและเกี่ยวข้องกับเครื่องดนตรีชนิดนี้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งเครื่องดนตรีที่ว่านี้ผืนึกเข้าเป็นส่วนหนึ่งกับวิถีชีวิตของชาวจ้วงอย่างน่ามหัศจรรย์ ชั้นแรกของพิพิธภัณฑ์ชนชาติกว้างซีจ้วง จึงเป็นที่จัดแสดง "ถ่งกู่" หรือกลองมโหระทึกสัมฤทธิ์ มีตั้งแต่ใบเล็ก ๆ ไปจนถึงใบที่มีขนาด

ใหญ่ รูปลักษณ์ของถ่งกู่เป็นกลองหน้าเดียวรูปทรงกระบอกมีหูหล่อติดข้างตัวกลอง 2 คู่ เพื่อให้ร้อยเชือกหามหรือแขวนได้ และตรงกลางคอดเล็กน้อย ส่วนฐานจะกลวง ถ้าหงายขึ้นรูปร่างคล้ายกับโลหะสัมฤทธิ์ที่ใช้ต้มน้ำ

ตามประวัติศาสตร์ ถ่งกู่ ใช้ดีเพื่อทำสงคราม หรือใช้เพื่อตีระโคมในการทำพิธีกรรมตามความเชื่อ หรือแม้กระทั่งพิธีขอฝน เพื่อทำการเพาะปลูกและการทำการเกษตร สืบเนื่องจากรูปปั้นลอยตัวของกบขนาดเล็กที่ประดับตกแต่งอยู่รายล้อมตัวกลองสัมฤทธิ์ กบนั้นเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวจ้วงให้การเคารพนับถือ ซึ่งเป็นสัตว์ที่พบเจอได้ตามท้องไร่ท้องนา ชาวจ้วงเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตประเภทนี้จะสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าฝนจะตกหรือไม่ เพราะธรรมชาติของกบมีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ นอกจากนั้นกบยังทำหน้าที่ที่เป็นเสมือนยามเฝ้าผลผลิตทางการเกษตรในไร่นา และคอยจับมดแมลงที่มากัดกินพืชผลของชาวสวน สัตว์ชนิดนี้จึงเป็นตราสัญลักษณ์ที่เชื่อมโลกมนุษย์กับเทพเจ้าที่คนสมัยก่อนเชื่อถือ ซึ่งรูปกบที่จำลองและถูกปั้นมาประดับกลองสัมฤทธิ์มีลักษณะท่าทางที่มึนๆ ตัวเตี้ยๆ หรือจะเป็นกบในลักษณะท่าผสมพันธุ์กัน โดยกบตัวหนึ่งจะแบกกบตัวจิวอีกตัวให้ขึ้นช้อยู่บนหลัง นอกจากนั้นยังมีสัตว์ชนิดอื่นอีก แต่ไม่พบมากเท่า กบ อาทิเช่น วัว ควาย สุนัข นก และเต่า

เสียงตีที่กึกก้องกังวาน กับจังหวะเคาะตามดนตรีบรรเลง ลวดลายบนหน้ากลองมโหระทึกลึกลับยิ่งอวดความรุ่งเรืองทางวัฒนธรรมตามความมั่งคั่งของยุคนั้นๆ ช่างฝีมือผู้ประดิษฐ์คิดค้นในยุคเก่า บรรจงใส่จุดเด่นตรงกลางของกลองให้มีรูปพระอาทิตย์ที่หมายถึงเป็นจุดสูงสุดที่มาจากสวรรค์ ถัดมาลายเส้นที่อยู่ภายใต้ชดหอยก็คือ รูปนกกกระสา ที่สื่อถึงการพยากรณ์สภาพภูมิอากาศ เพราะเวลาที่นกย้ายถิ่นตามฤดูกาลก็มักจะมาอาศัยอยู่ริมน้ำ เมื่อลายเส้นนกกกระสาที่ล้อมรอบดวงอาทิตย์ ก็บ่งบอกว่าเจ้านกนี้แหละจะเป็นผู้นำพาความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งมีชีวิต และความพร้อมในการแพร่พันธุ์ของนานาสิ่งมีชีวิตมาให้ นอกจากนี้แล้วยังมีลวดลายอีกหลายแบบ อย่างรูปชดกลมๆ ที่เป็นเสมือนก้อนเมฆอยู่บนท้องฟ้า นี่ก็ใช้สื่อในการทำพิธีขอฝนให้ตกต้องตามฤดูกาล

นอกจากการมี ถังกู่ จะบอกฐานะของผู้ครอบครองกลองมโหระทึกลึกลับแล้ว ถ้าจะแสดงถึงอำนาจและบารมีต้องมีขนาดที่มหึมา ซึ่งในพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ ได้เก็บรักษา ถังกู่ ที่มีขนาดใหญ่ และมีความเก่าแก่ที่สุดในโลก นั่นคือมีอายุ

มากกว่า 1,500 ปี สร้างขึ้นในราชวงศ์ซีอัน ที่ความเชื่อทางศาสนา วัฒนธรรม และนวัตกรรมที่รุ่งเรืองอีกยุคหนึ่งของจีน โดยกลองขนาดยักษ์ใบนี้มีผืนคันทันพบที่เมืองเป่ย์หลิว ในมณฑลกว่างซีจ้วง ความใหญ่โตของ ถังกู่ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 165 เซนติเมตร และมีน้ำหนักหนัก 300 กิโลกรัม มีรูปพระอาทิตย์แปดแฉกดวงโตอยู่จุดกึ่งกลาง และมีวงกลมรัศมีรอบตัวกลอง 5 วง แต่ละวงมี 3 ลายเส้นด้วยกัน โดยไล่ลำดับจากวงเล็กไปทางใหญ่ และหากสังเกตดีๆ ทุกอนุบนพื้นผิวกลองจะมีลายเส้นชดกลมๆ ที่หมายถึงก้อนเมฆนั่นเอง

» ชั้นสองชั้นสาม ละลานตาไปกับวิถีชีวิตชนเผ่า

ขึ้นมาอีกชั้นนั่นคือชั้นที่ 2 จัดแสดงลักษณะภูมิประเทศ แหล่งที่อยู่อาศัยตามป่าเขาต่างๆ ของชาวจ้วง นอกจากนี้ยังจำลองวิถีการดำเนินชีวิต และลักษณะการปลูกสร้างบ้านสองชั้นยกสูงที่ทำจากไม้ทั้งหลัง โดยชั้นบนสุดของตัวบ้านจะใช้เป็นที่พักอาศัยหลับนอน ส่วนใต้ถุนจะให้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ส่วนรอบๆ บ้านจะรายล้อมไปด้วยพืชผลทางการเกษตรที่ตากแห้งแล้ว

กับอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ชนิดต่าง ๆ เช่น เครื่องมือตัดสัตว์ ไร่สีข้าว และอื่นๆ อีกหลายชิ้นที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อการใช้สอยอำนวยความสะดวกในยุคสมัยก่อน

ชั้นที่สามตกตะลึงไปกับชุดเสื้อผ้าหลากสีล้น และหลายรูปแบบตั้งโชว์อยู่ในตู้แก้วอย่างสวยงาม นำเสนอเครื่องแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ 11 ชนเผ่าที่อาศัยพำนักพักพิงอยู่ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ไม่ว่าจะเป็น ชาวจ้วง, ชนเผ่า

เย้า, ชนเผ่าแม้ว, ชนเผ่าตัง, มู่เหล้า, เม้าหนาน, ชาวหุย, จิง, ชนเผ่าอี, ชนเผ่าส่วย และ เกอเหล้า นอกจากนี้เสนอลักษณะการแต่งกายของแต่ละชนเผ่าแล้ว ยังบอกเล่าอุปกรณ์ และการทอผ้า ของชนเผ่าจ้วงที่มีลายเป็นเอกลักษณ์ในแบบฉบับของตนเอง เสริมด้วยเครื่องประดับของชาวจ้วง เช่น สร้อยคอ กำไลสร้อยข้อมือ แหวน และต่างหู ที่ทำมาจากโลหะเงินลวดลายสวยงาม

ชั้นที่สามตกตะลึงไปกับชุดเสื้อผ้าหลากสีล้น และหลายรูปแบบตั้งโชว์อยู่ในตู้แก้วอย่างสวยงาม นำเสนอเครื่องแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ 11 ชนเผ่าที่อาศัยพำนักพักพิงอยู่ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

» สักเลาะรอบพิพิธภัณฑ์

ถ้าใครที่เดินเพลินเพลินในตัวอาคารแล้ว อยากลองมาเดินเล่นๆ สูดอากาศด้านนอก เขาก็มีอะไรให้เราค้นหา โดยเราต้องเดินออกมานอกตัวอาคาร แล้วเดินสักเลาะมาข้างๆ ดึง จะเจอพื้นที่ในส่วนของการจัดแสดงการแจ้ง เป็นพื้นที่ที่อยู่ด้านหลัง พิพิธภัณฑ์ชนชาติกว่างซีจ้วง จัดแสดงอัตลักษณ์ที่อยู่อาศัยของกลุ่มชาติพันธุ์จ้วงในลักษณะต่างๆ ขอบอกเลยว่ามีขนาดเท่าของจริง อาศัยได้จริงๆ ครอบคลุมพื้นที่กว่า 4,000 ตารางเมตร มี 12 อาคารบ้านเรือนแบบดั้งเดิมของ

ชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่มากที่สุดของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ในพื้นที่นี้มีมีจ้อแสดงผลแบบไดนามิก เพื่อนำเสนอรูปแบบมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ของมณฑลให้เป็นศูนย์กลางทางด้านวัฒนธรรม ให้คนรุ่นหลังๆ มาศึกษาความเป็นมากกว่าชาติพันธุ์จะรวมกันเป็นปึกแผ่น โดยในส่วนนี้มีพื้นที่ที่เป็นลานกว้างเอาไว้แสดงโชว์ต่าง และมีบ่อน้ำให้ได้เดินรอบๆ ที่สำคัญตรงนี้ไม่เก็บค่าใช้สอยในการเข้าชม

ยงเจิ้ง กับ โอบามา

ว่าด้วยจิตวิทยา
การระงับข่าวลือ

อ่องเต๋ยงเจิ้งเป็นอ่องเต๋ที่ถูกข่าวลือเล่นงานมากที่สุดคนหนึ่งในประวัติศาสตร์จีน เมื่อขึ้นครองราชย์ใหม่ๆ ก็เกิดข่าวลือแพร่สะพัดในหมู่ชาวบ้านว่า อ่องเต๋ยงเจิ้งขึ้นครองราชย์ด้วยความไม่ชอบธรรม เพราะลอบสังหารอ่องเต๋กัซซี แล้วแยกราชโองการจากที่ว่าให้องค์ชายสิบสี่เป็นอ่องเต๋ เป็นให้องค์ชายสี่ (ยงเจิ้ง) เป็นอ่องเต๋แทน

ข่าวลือเรื่องการแยกราชโองการเพิ่มความน่าเชื่อถือด้วยทฤษฎีที่ว่า หากเติมอักษรจีนตัว “ลิป” เพียงสองขีด ก็จะสามารถแปลงสารจากคำว่า “ให้องค์ชายสิบสี่” เป็น “ให้แก่องค์ชายสี่”

เป็นความลงตัวของทฤษฎีลอบสังหารชิงตำแหน่งที่ซับซ้อนแนบเนียนไร้รอยต่อ คนที่รู้หนังสือก็เชื่อ ส่วนที่ไม่รู้หนังสือก็ยิ่งเชื่อโอดเดียว!

กรณีที่ทำข่าวลือนี่เป็นเรื่องใหญ่โตที่สุดกรณีหนึ่ง มาจากบัณฑิตที่ชื่อเจิ้งจิ้ง

เจิ้งจิ้งเป็นประชาชนชนชั้นบัณฑิต สอบไม่ติดราชการเลยประกอบอาชีพตีวสอบเคอจวี (ที่ภาษาไทยมักเรียกว่าสอบจอหงวน)

เจิ้งจิ้งได้ยินข่าวที่พูดถึงอ่องเต๋ยงเจิ้งในแง่ร้ายต่าง ๆ นานา ข่าวลือบอกว่าอ่องเต๋ยงเจิ้งเป็นอ่องเต๋แล้วทั้งฆ่าพ่อ บังคับแม่ ประหารพี่ ทำลายน้อง โลกมาก ชอบฆ่าคน หลงในกามคุณทั้งสุรานารี ไม่มีอะไรดีซักอย่าง สรุปคือคนคนนี้เป็นเดนมนุษย์ไม่สมควรเป็นอ่องเต๋

เจิ้งจิ้งยังรับรู้ข้อมูลยิ่งอื่น คิดว่าบ้านเมืองมีผู้นำเช่นนี้ไม่ได้ ก่อกบฏมันเลยดีกว่า แต่ก่อกบฏต้องใช้กองกำลัง นักวิชาการจะก่อกบฏได้ที่ไหน เลยให้นักเรียนของตัวเองไปติดต่อผู้การตำรวจของท้องถิ่นท่านหนึ่งที่ชื่อ เยว่จงฉี

“ไต่เท้าเยว่” ท่านก็แค่เดียวกับเยว่เฟย (ชื่อสำเนียงจีนกลางของ จักฮุย)

ถือเป็นลูกหลานตระกูลเยว่ เยว่เฟยต่อต้านพวกจีน ก็เปรียบตั้งท่านได้บัญชาสวรรค์มาต่อต้านพวกแมนจู!” (ชาวจีนเป็นบรรพบุรุษของชาวแมนจู)

มีความละคร...

ผลคือผู้การเยว่ไม่แม้แต่หยุดคิดสั่งรวบแก๊งบัณฑิตเจิ้งจิ้ง ส่งตัวให้ราชสำนักในข้อหายุยงก่อกบฏ

อ่องเต๋ยงเจิ้งได้ยินคตินี้ทั้งหมดแล้วรู้สึกทรงพระแข็งยิ่งนัก ทำไมข่าวลือมันถึงกลายเป็นเรื่องให้ผู้คนจริงจังฝังใจได้ขนาดนี้ ทั้งๆที่เป็นเรื่องใส่ร้ายกันเห็นๆ

“ดูเอา ข่านอนดึกตื่นเช้า ใช้เวลาทั้งวันพิจารณาให้ความเห็นฎีกาที่ข้าราชการทูลสารทศสงมา ทำงาน

จันทร์ถึงอาทิตย์ ทั้งปีหยุดแค่วันเกิดข้า
วันเดียว ส่องแต่ที่ขยันอย่างข้าจะมีซัก
กี่คน พวกเจ้ายังเชื่อข่าวลือได้งคอ!”

“ข้าทำงานทั้งวันนอนวันละสามสี่
ชั่วโมง ถ้าจะให้ข้าหมกมุ่นสุรนาารี จะ
เอาเวลาที่ไหนไปใช้!”

“แล้วยังเรื่องการวิฤติท่องพระคลัง
ที่ต้องจัดระเบียบให้พวกชนชั้นสูงต้อง
เสียภาษีเพิ่มเติม นี่หรือที่พวกเจ้าเรียก
ละโมภโลกมาก!”

“ข่าวลือเรื่อง แก้วตัว อักษรใน
ราชโองการก็อีก ตกลงพวกเจ้ามีความรู้
จริงรึเปล่า! ราชสำนักบันทึกราชโองการ
3 ภาษา มีภาษาจีนแล้วมีภาษาแมนจู
ภาษามองโกล ให้ข้าเปลี่ยนภาษาจีน
ได้แล้วยังไง แล้วอีกสองภาษาหละ จะ
แก้ได้ไหม!”

“บัณฑิตอย่างเจ้ายังเชื่อข่าวลือพวก
นี้ เรียนหนังสือภาษาอะไร!”

ข่าวลือพวกนี้ถ้าดูจากคอมมอนเซนส์
ก็พอจะรู้ว่าขุ่นมาแทบทั้งนั้น ยิ่งดู
หลักฐานทางประวัติศาสตร์ยิ่งแล้วใหญ่

หลักฐานทั้งหลายในประวัติศาสตร์
บอกได้ว่า ส่องเต๋ยงเจิ้งเป็นหนึ่งใน
ประวัติศาสตร์จีน ตลอดชีวิตพระองค์
ทรงพิจารณาฎีกากว่า 41,600 ฉบับ
ด้วยตัวเอง บันทึกความเห็นที่ส่องเต๋ยง
เจิ้งตอบบางฉบับทรงเขียนตอบเกิน

ชั้นที่สามตกตะลึงไปกับชุดเสื้อผ้าหลากสีสัน และหลายรูปแบบตั้งโชว์อยู่ในตู้แก้วอย่างสวยงาม นำเสนอเครื่องแต่งกายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ 11 ชนเผ่าที่อาศัยพำนักพักพิงอยู่ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

1,000 ตัวอักษร รวมอักษรตอบกลับใน
ฎีกาทั้งหมดนับ 10 ล้านตัว! ทั้งหมดนี้
พระองค์ทำในระยะเวลาเพียง 12 ปี 8
เดือน (ประมาณ 4,247 วัน)!

ที่น่าตะลึงยิ่งกว่า แทนที่จะสั่งประ
หารเจิ้งจิ้ง ซึ่งเป็นวิธีการจัดการกบฏ
ทั่วไป พระองค์ไม่สั่งประหาร แม้แต่จะ
โยยตีก็ไม่มี

ส่องเต๋ยงเจิ้งลงนั่งอธิบายให้เจิ้งจิ้ง
เข้าใจความจริง ถกกันซึ่งๆหน้า เจิ้ง
จิ้งอยากรู้อะไรให้ถามมา จะตอบให้รู้
และสำนึกว่าข่าวลือทั้งหมดล้วนเป็นเท็จ

ปรากฏการณ์ส่องเต๋ยงเจิ้งอธิบาย
ข่าวลือให้คนธรรมดาที่จะก่อกบฏทั้ง คง
มีแค่ครั้งนี่ครั้งเดียวในประวัติศาสตร์จีน

แม้กระทั่งเรื่องความสัมพันธ์บาง
อย่างที่เป็นเรื่องส่วนตัวในรั้วในวัง
ส่องเต๋ยงเจิ้งก็ยังไม่เอ้อออกมาชี้แจงหัก
ล้างให้เจิ้งจิ้งเข้าใจ

ส่องเต๋ยงเจิ้งคิดจะเอาชนะข่าวลือ
ด้วยความจริง อธิบายทั้งหมดเสร็จสิ้น
ก็สั่งปล่อยตัวเจิ้งจิ้ง รับสั่งให้เจิ้งจิ้งกลับ
ไปอธิบายกับโลกนอกราชสำนักว่าข่าว
ลือทั้งหมด ไม่มีเหตุผล

ส่องเต๋ยงเจิ้งยังสั่งพิมพ์บันทึก
คำอธิบายเหล่านี้แจกจ่าย แล้วให้
ข้าราชการกระจายประกาศเนื้อหาให้
ชาวบ้านทุกชนชั้นฟัง ส่องเต๋ยงเจิ้งคิดว่า
ด้วยตรรกะและความจริง สุดท้ายคนจะ
ต้องเลิกเชื่อข่าวลือกันไปเอง

ผิดจากที่ยงเจิ้งคาด จากเดิมที่ข่าว
ลือมีคนรู้บ้างไม่รู้บ้าง คราวนี้เลยกลายเป็น
ผู้คนรู้ข่าวลือนี้กันทั่ว แถมทำให้มี
ข้อสงสัยเพิ่มขึ้นว่าบัณฑิตธรรมดาคิด
ก่อกบฏอย่างเจิ้งจิ้ง อยู่ดี ๆ อดโทษ
ประหารได้ แถมกลับมาอธิบายให้ผู้คน
เข้าใจข่าวลือใหม่ พร้อมบันทึกอธิบาย
หักล้าง ทุกอย่างลงตัวเกินไป นี่มันต้อง

เป็นแผนการกลบเกลื่อนความจริงของฮองเต้ที่แยบยล...ทฤษฎีสัมคบคิดซัดๆ

แถมเดิมทีที่ข่าวลือค่อนข้างหลักลอย คราวนี้เลยได้ข้อมูลความสัมพันธ์ซับซ้อนในรั้วในวังมาต่อเติมให้ข่าวลือแน่นหนาน่าเชื่อถือ

จินตนาการจึงผนวกเข้ากับความรู้ ณ จุดๆนี้

ข่าวลือยังแพร่สะพัด จนแม้กระทั่งเมื่อวันฮองเตียงเจ็งสวรรคต ข่าวลือนี้ก็ไม่เคยจางหาย

ฮองเต้เขียนหลงขึ้นครองราชย์ต่อมาเห็นแล้วว่าพระบิดาดับข่าวลือด้วยวิธีนี้มีแต่จะไปกันใหญ่ เรื่องแรกๆที่ฮองเต้เขียนหลงทำหลังขึ้นครองราชย์คือ สั่งประหาร เจิงจิ้งกับพวก ออกคำสั่งริบหนังสือบันทึกคำอธิบายนั้น และให้ถือเป็นหนังสือต้องห้าม!

“ข่าวลือพวกนี้อธิบายได้ที่ไหน ลู้ตุดตอนมันทิ้งไป ง่ายกว่าเยอะ” เขียนหลงคิด

ผลกลับยิ่งไปกันใหญ่ “มันต้องมีความลับที่เจิงจิ้งรู้มากกว่านี้ นี่มันฆ่าปิดปากซัดๆ” หนังสือที่ต้องห้ามกลับกลายเป็นหนังสือที่คนอยากลักลอบอ่านและสะสม

ยิ่งห้ามยิ่งสั่งทำลาย ก็ยิ่งแสดงว่ามันต้องมีข้อความระหว่างบรรทัดที่แท้จริงทำให้รู้ว่าข่าวลือทั้งหมดก็เป็นความจริง ฮองเต้ที่มีอำนาจสูงสุดในแผ่นดิน ก็ยังไม่พ้นอิทธิฤทธิ์ข่าวลือ

ไม่ว่าจะอธิบายด้วยหลักฐานและเหตุผล หรือตัดตอนก็แล้ว ข่าวลือจะคงอยู่ต่อไป

แท้จริงข่าวลือทั้งหลายคือปมในธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่เคยไวใจในคนที่ถืออำนาจเหนือกว่า

ในเมื่อปัญหาข่าวลือมันอยู่ที่จิตมนุษย์ จึงต้องแก้ปัญหาด้วยจิตวิทยา ไม่ใช่แก้ด้วยเหตุผล

ปี 2008 ประธานาธิบดีโอบามาต้องต่อสู้กับกระแสข่าวลือว่า เขาเป็นมุสลิม แรกเริ่มเมื่อทำโพลมีคนเชื่อว่าข่าวลือนี้เป็นจริงประมาณ 10% แต่เมื่อโอบามาออกมาปฏิเสธว่า “ผมไม่ใช่มุสลิม” คนเชื่อข่าวลือนี้นักกลับเพิ่มขึ้นเป็น 20%

แสดงว่ายิ่งปฏิเสธ คนยิ่งเชื่อ!?

นักจิตวิทยาวิเคราะห์ว่า การออกมาแก้ตัวโด่งๆ ทำให้คนรู้สึกไม่เชื่อมากขึ้น เพราะจิตใจของผู้คนหวาดระแวง ต่อต้าน และพร้อมจะไม่เชื่อคำจากปากของผู้มีอำนาจเป็นทุนเดิม

แถมจากคำปฏิเสธที่ประชาสัมพันธ์ออกมา ยังทำให้คนที่ไม่เคยรู้ข่าวนี้ ได้เชื่อมโยงคำว่า “โอบามา” และ “มุสลิม” เข้าหากัน จิตใจคนส่วนหนึ่งไม่เคยสนใจหรอกว่า ระหว่างโอบามา และมุสลิม จะมีคำว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” อยู่

หลังๆ โอบามาเลยตอบข่าวลือนี้น่า “ผมเป็นคริสเตียน...” และอธิบายความเชื่อความศรัทธาเพื่อแสดงตัวเป็นคริสเตียนให้ชัดเจน

ซึ่งก็ช่วยลดความแรงกระพือและความใส่ใจในข่าวลือในหัวของผู้รับสารได้พอควร

เสียดายทั้งฮองเตียงเจ็งและเขียนหลงไม่รู้เคล็ดลับนี้

อิทธิฤทธิ์ของข่าวลือจากความไม่ไวใจผู้มีอำนาจร้ายกาจแค่ไหนกัน... จนทุกวันนี้มันมากกว่าสองร้อยปี พอพูดถึงฮองเตียงเจ็งทีไร ก็ยังมีแต่คนถามว่า “เค้าว่ากันว่า...ฮองเตียงเจ็งฆ่าฮองเต้คังซีแถมปลอมราชโองการ จริงหรือเปล่า.....?!?”

ตีพิมพ์ครั้งแรก
ในหนังสือพิมพ์ โพสต์ ฤกษ์
ฉบับวันที่ 17 กรกฎาคม 2559

สี่สิบปีที่ผ่านมา 中国文化月 @DPU

เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน สถาบันขงจื่อเส้นทางสายไหมทางทะเล และ สายงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ร่วมจัดงาน “สี่สิบปีที่ผ่านมา” สืบสานวัฒนธรรมและศิลปะจีนอันทรงคุณค่า ณ บริเวณชั้น 2 ศูนย์เรียนรู้และหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยในงานนี้มีการสาธิตวัฒนธรรมจีนจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้าน ได้แก่ หมากล้อม ฟู่กันจีน ตัดกระดาษ และวิทยายุทธจีน ซึ่งมีแขกผู้มีเกียรติร่วมงานจำนวนมาก ทั้งจาก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อาทิ ดร.ดาริกา ลัทธพิพัฒน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผศ.ดร. วันวร จะบุ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ผศ.ดร. กัณท์กานต์ ดวงรัตน์ รองอธิการบดีสายงานสื่อสารแบรนด์ อ.พิไลพรรณ นวนบุษ ผู้ช่วยอธิการบดีสายงานทรัพยากรบุคคล นายแพทย์ บรรจบ ชุณหสวัสดิกุล คณบดีวิทยาลัยการแพทย์บูรณาการ อ.กอบกิจ ประดิษฐ์ผลพานิช คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ ดร.ฮาเวล กู คณบดีวิทยาลัยนานาชาติสังคมศาสตร์และนิเทศศาสตร์ และ บุคคลสำคัญอื่น ๆ เช่น อ.เหอปิ่งเจิ้ง ผู้อำนวยการสถาบันขงจื่อเส้นทางสายไหมทางทะเล(ฝ่ายจีน) คุณเอกรัตน์ จันทร์รัฐติกาล ผู้อำนวยการสถาบันขงจื่อเส้นทางสายไหมทางทะเล(ฝ่ายไทย)

อ.หัสตินทร์ เอกสิงห์ชัย นักหมากล้อมระดับ 5 ดั้ง และคณะครูอาสาสมัครจากมหาวิทยาลัยครูแห่งชาติเทียนจิน เป็นต้น บรรยายภาคภายในงานครั้งนี้ประดับประดาด้วยศิลปะแบบจีน มีการติดกระดาษแดงตามโคมไฟและกำแพง มีการจัดชุดธงชาติจีนเพื่อบริการแก่ผู้บริหารและคณาจารย์ภายในงาน มีการตั้งฐานกิจกรรมต่างๆให้นักศึกษาไทยและจีนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดและทำความรู้จักกันอีกด้วย

โดยภายในงาน ดร.ดาริกา ลัทธพิพัฒน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้โชว์ฝีมือการเขียนอักษรด้วยฟู่กันจีน และร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจีนกับผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ตลอดการจัดงานมีคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษาทั้งไทยและจีนให้ความสนใจ และลงทะเบียนอบรมหลักสูตรพิเศษต่างๆ ที่ทางสถาบันขงจื่อฯ จัดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยจะมีการฉายภาพยนตร์แนะนำวัฒนธรรมสำคัญของจีน และมีการเปิดอบรมวิชาการเขียนฟู่กันจีน อบรมวิชาหมากล้อม

อบรมวิชาตัดกระดาษ และอบรมวิชาวิทยายุทธจีน สำหรับผู้สนใจอย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การจัดกิจกรรมครั้งนี้นอกจากจะเป็นกิจกรรมเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมจีนอันทรงคุณค่าแล้ว ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาทั้งสองประเทศ ให้สัมผัสกับคำกล่าวที่ว่า 中泰一家亲 (จงไท้อีเจียซิน) จีนไทย มิใช่อื่นไกล พี่น้องกัน